ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ
ܦܝܠܘܟܣܢܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܡܒܘܓ
ܡܐܡܪ̈ܐ ܥܣܪܐ

ܥܠ ܚܕ ܕܡܢ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܐܬܓܫܡ ܘܚܫ

SANCTI PHILOXENI EPISCOPI MABBUGENSIS

DISSERTATIONES DECEM

DE UNO E SANCTA TRINITATE INCORPORATO ET PASSO

TEXTUM SYRIACUM EDIDIT LATINEQUE VERTIT

Mauritius BRIÈRE

DISSERTATIO I[a] ET II[a]

NIHIL OBSTAT

Die 29a octobris 1920.

R. GRAFFIN.

PERMIS D'IMPRIMER

Paris, le 29 octobre 1920.

E. THOMAS,
Pr. ap.

AD LECTOREM

Doctrina quae Monophysismus[1] nuncupatur et ab Eutychianismo accurate discernenda est, primos auctores habuit v° seculo iam vergente Dioscorum et Timotheum Aelurum Alexandrinos patriarchas et vi° seculo ineunte Severum Antiochenum patriarcham et Philoxenum episcopum Mabbugensem, qui adversus concilium Chalcedonense (anno 451) pugnarunt. Catholicis vero ad scripta propugnatorum cuiuscumque haereseos delenda semper adnitentibus, quae de operibus graece scriptis Dioscori, Timothei maximeque Severi supersunt, sparsa reperiuntur et praecipue in syriacis translationibus ad nos pervenerunt. Philoxenus autem syriace scripsit, et hac de causa minime mirum est si pleraque sua opera non evanuerunt et in multis codicibus asservantur[2].

Pauca sunt Philoxeni scripta quae usque in hunc diem edita sunt[3].

Opus quod hoc fasciculo incipimus in vulgus emittere, in duobus codicibus continetur quorum unus (Vat. Sir. 138 = V) Romae in Bibliotheca Apostolica Vaticana et alter (Ms. Add. 12164 = L) Londini in Britannico Museo exstat. Textum syriacum de his duobus codicibus sumpsimus, variis lectionibus neglectis quae ad orthographiam, non autem ad sensum pertinent, et Domino J. Babakhan, viro linguae syriacae peritissimo, maximas agimus gratias, quod textum punctis vocalibus instruxerit. Omnibus viribus studuimus ut translatio nostra vera sit et imprimis quaeque vox theologica uno eodemque verbo exprimatur.

Huic scripto Philoxeni titulum servavimus qui ab Assemani inscriptus est : *De Uno ex (Sancta) Trinitate incorporato*[4] *et passo dissertationes X*. Cum

1. Cf. Joseph Lebon, *Le Monophysisme sévérien,* Louvain, 1909. — 2. Cf. Rubens-Duval, *Anciennes Littératures chrétiennes, La littérature syriaque,* 3° édition, Paris, 1907, pp. 354-356, et fusius, Assemani, *Bibliotheca Orientalis,* Roma, t. II, 1721, pp. 10-46. — 3. I. Guidi, *La lettera di Filosseno ai monaci di Tell 'Addâ (Teleda),* Roma, 1886. — E. A. W. Budge, *The Discourses of Philoxenus, bishop of Mabbôgh,* t. II, London, 1894. — A. Vaschalde, *Three Letters of Philoxenus, bishop of Mabbôgh,* Rome, 1902, et *Philoxeni Mabbugensis Tractatus de Trinitate et Incarnatione* (Corpus script. christ. oriental., series 2ª, t. XXVII), Paris, 1907. — 4. Assemani : *Incarnato.*

fasciculus noster duas dissertationes tantum complectatur, quod proemium nobis proposuimus scribere, peracta editione. proferemus, benevolumque lectorem rogamus ut summarium operis ab Assemani[1] compositum perlegat.

Mauritius Brière.

Insulis, 15 iunii 1920.

1. Vide Assemani, *Bibliotheca Orientalis*, t. II, pp. 27-30.

* ܬܘܪܨܐ ܘܦܘܢܝ ܦܬܓܡܐ ܕܩܕܝܫܐ ܦܝܠܘܟܣܝܢܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܡܒܘܓ ܕܥܒܕ ܠܘܩܒܠ ܐܢܫ ܕܟܕ ܐܝܬܘܗܝ ܒܗܪܣܝܣ ܕܡܢܝܟܝ̈ܐ
ܥܩܝܠܐ ܦܪܨܘܦܐ ܢܣܒ ܡܛܠ ܕܐܬܓܠܝܬ ܗܪܣܝܣ ܕܝܠܗ: ܘܐܡܪ ܚܠܦ ܡܠܦܢܘܬܗ ܕܢܣܛܘܪܝܣ ܘܥܒܕ ܠܘܩܒܠ ܐܓܪܬܐ
ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܕܐܬܟܬܒܬ ܡܢܗ ܠܕܝܪ̈ܬܐ. ܘܬܘܒ ܗܘ ܟܬܒ ܗܠܝܢ ܘܡܐܡܪܐ ܕܐܬܪܡܝ ܗܘ ܠܘܩܒܠ ܐܓܪܬܗ ܦܪܫ[1] ܀ * L. f. 1 v° a.

* CONFUTATIO ET RESPONSIO SANCTI PHILOXENI, EPISCOPI[1] MABBUGENSIS, QUAS FECIT ADVERSUS QUEMDAM, QUI, CUM IN HAERESI[2] MANICHAEORUM ESSET, SOLERTER PERSONAM[3] TULIT, PROPTEREA QUOD SECTA EIUS DETECTA EST[4], ET PRO DOCTRINA NESTORII DIXIT ET (TRACTATUM) COMPOSUIT ADVERSUS EPISTULAM FIDEI AB EO (PHILOXENO) AD MONASTERIA SCRIPTAM. ET IPSE ITERUM HAEC SCRIPSIT ATQUE TRACTATUM ADVERSUS EPISTULAM SUAM CONIECTUM CONFUTAVIT. * L. f. 1 v° a.

DISSERTATIO PRIMA : DE CAUSA CODICIS

* ܣܒܪ ܐܢܐ ܕܣܓܝܐܐ ܐܢܫܝܢ
ܕܝܕܥܝܢ ܒܨܒܘܬܟ: ܠܓܠܝܢ ܠܝ ܒܗܢܐ
ܕܗܫܐ ܡܫܪܐ ܐܢܐ ܠܡܥܒܕ: ܕܦܘܢܝ
ܦܬܓܡܐ ܠܘܩܒܠ ܡ̈ܠܐ ܣܪܝܩܬܐ
ܕܛܠܝܐ ܒܟܬܝܒܬܐ ܨܒܐ ܐܢܐ. ܐܠܐ
ܡܛܠ ܕܐܢܫܝܢ ܡܢ ܪܥܝܢܐ ܕܛܠܝܘܬܐ
ܐܣܒܪܘ ܥܠ ܡ̈ܠܘܗܝ ܕܛܠܝܐ ܕܡܕܡ
ܐܝܬܝܗܝܢ: ܐܬܚܒܨܬ ܐܦ ܐܢܐ ܕܐܒܛܠ
ܠܗܝܢ ܗܫܐ: ܠܐ ܡܛܠܬܗܝܢ: ܐܠܐ
ܡܛܠ ܝܘܬܪܢܐ ܕܐܚܪ̈ܢܐ ܘܡܣܒܪܢܘܬܐ ܣܪܝܩܬܐ ܕܗܘܬ ܠܗܘܢ ܠܒܨܝܪ̈ܐ܀

ܡܐ ܓܝܪ ܕܚܕܐ ܙܒܢ ܦܢܬ ܠܗ ܪܥܝܢܐ
ܡܢ ܛܥܡܐ ܕܗܝܡܢܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܐܬܐܚܕ
ܒܟܘܪܗܢܐ ܕܛܥܝܘܬܐ: ܡܫܬܚܠܦܝܢ
* ܠܗ ܛܥܡ̈ܐ ܕܝܕܥܬܐ ܠܘܬܗ: ܘܡܣܒܪ

1. * Puto multos qui negotium tuum cognoscunt, me culpare, in eo quod nunc facere incipio, quod adversus vana verba pueri scripto respondeam. Sed, quia ex mente puerili quidam arbitrati sunt verba pueri aliquid esse, coactus sum et ego ea confutare, non propter ea, sed propter aliorum utilitatem et vanam opinionem quam pauci de eis habuerunt. * V f. 1 v° a.

2. Etenim, ut semel mens a gustu fidei Christi destitit et morbo erroris correpta est, * sapores scientiae apud eam mutantur, et (haec) arbitratur id * L. f. 1 v° b.

1. Titulus in V deest.

1. Ἐπίσκοπος. — 2. Αἵρεσις. — 3. Πρόσωπον. — 4. Ad verbum : *Propter sectam suam quae detecta est.*

quod verum est verum non esse, et ea quae a veritate remota sunt saporem veritatis ipsa possidere. Talis res enim evenit hodie hominibus, quibus veritas curae non est, sed qui vel errore ducti sunt, vel amore verborum sculptorum capti vel dilectione inventionum scientiarum vanarum vincti et apud quos simplicitas verbi fidei quasi pro nihilo reputatur, * quia ornatum verborum non possidet, nec inventiones cogitationum habet.

* V f. 1 v° b.

3. Virtus est enim verbum veritatis, secundum doctrinam Pauli [1]. Et ei qui currit ad verba scientiae gustanda et accipienda, verbum veritatis non sapit, quia virtus est, non autem vox, et sententia, non autem ornatus, et veritas, non autem artificium compositum : namque splendor fidei intra simplicitatem humanarum vocum sapit. Qui vero externe loquuntur corporaliterque audiunt, ac quorum superbia scientiae in vana sapientia mundi * versatur, haec quae intra corpus sunt superflua reputant [2], et quasi nihilum hanc doctrinam audiunt, quia ei sunt mortui.

* L f. 1 v° c.

4. Talis res enim evenit hominibus

ܟܠܗ ܡܕܡ ܕܫܪܝܪ ܕܠܐ ܫܪܝܪ ܘܟܠܗ ܐܝܠܝܢ
ܕܡܒܥܕܢ ܡܢ ܫܪܪܐ ܕܢܗܘܘܢ ܩܢܝܢ
ܠܛܥܡܗ ܕܫܪܪܐ. ܘܐܝܟ ܗܢܐ ܓܝܪ ܓܕܫܬ
ܝܘܡܢ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ ܐܝܠܝܢ ܕܟܠܗ ܫܪܪܐ ܠܐ
ܒܛܝܠ ܠܗܘܢ: ܐܠܐ ܐܘ ܕܛܥܝܢ
ܠܛܥܝܘܬܐ ܐܘ ܐܣܝܪܝܢ ܒܪܚܡܬܐ ܕܡ̈ܠܐ
ܡܨܝܪ̈ܬܐ ܐܘ ܐܚܝܕܝܢ ܒܚܘܒܐ
ܕܫܟ̈ܠܠܐ ܕܝܕ̈ܥܬܐ ܣܪܝܩ̈ܬܐ: ܘܦܫܝܛܘܬܐ
ܕܡܠܬܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܐܝܟ ܠܐ ܡܕܡ
ܡܬܚܫܒܐ * ܙܢܝܗ̇ܘܢ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܩܢܝܐ
ܨܒܬܐ ܕܡ̈ܠܐ ܘܠܐ ܫܟ̈ܠܠܐ ܕܡ̈ܚܫܒܬܐ ܐܝܬ
ܠܗ܀

ܚܝܠܐ ܗܘ ܓܝܪ ܡܠܬܗ ܕܫܪܪܐ: ܐܝܟ
ܡܠܦܢܘܬܗ ܕܦܘܠܘܣ. ܘܐܝܢܐ ܕܡ̈ܠܐ
ܕܝܕܥܬܐ ܪܗܛ ܠܡܛܥܡ ܘܠܡܩܒܠܘ:
ܡܠܬܗ ܕܫܪܪܐ ܠܐ ܡܬܛܥܡܐ ܠܗ: ܡܛܠ
ܕܚܝܠܐ ܗܘ ܘܠܘ ܩܠܐ: ܘܗܘܢܐ ܘܠܘ
ܨܒܬܐ: ܘܫܪܪܐ ܘܠܘ ܐܘܡܢܘܬܐ ܕܪܘܟܒܐ.
ܒܦܫܝܛܘܬܐ ܓܝܪ ܕܐܘܡܢܘܬܐ ܓܘܝܬܐ ܡܢ
ܗܝܡܢܘܬܐ[1] ܕܩ̈ܠܐ ܐܢܫ̈ܝܐ ܡܬܛܥܡܐ.
ܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܕܒܪ̈ܝܐܝܬ ܡܡܠܠܝܢ:
ܘܦܓܪ̈ܢܐܝܬ ܫܡܥܝܢ: ܘܡܬܚܡܬܐ
ܕܝܕܥܬܐ ܕܒܚܟܡܬܐ * ܗܝ ܣܪܝܩܬܐ
ܕܥܠܡܐ ܗܦܟܐ: ܗܠܝܢ ܕܓܘ ܡܢ ܦܓܪܐ
ܐܝܬܝܗܝܢ: ܝܬܝܪ̈ܬܐ ܚܫܝܒܢ ܙܢܝܗ̇ܘܢ.
ܘܐܝܟ ܠܐ ܡܕܡ ܫܡܥܝܢ ܠܗ ܠܡܠܦܢܘܬܐ
ܗܕܐ: ܡܛܠ ܕܡܝܬܝܢ ܠܗ܀

ܘܐܝܟ ܗܢܐ ܓܝܪ ܓܕܫܬ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ ܗܢܘܢ:

1. V ܗܝܡܢܘܬܐ.

1. Cf. Rom., I, 16. — 2. Ad verbum : *Haec... superflua reputantur apud eos.*

ܪ̈ܚܡܝ ܚܕ̈ܬܬܐ: ܕܦܓܥܘ ܒܟܬܒ̈ܢܝܢ
ܦܫܝ̈ܛܬܐ. ܘܡܛܠ ܕܠܐ ܐܫܟܚܘ ܒܗܝܢ
ܡܕܡ ܕܪܥܐ ܒܗ: ܠܐ ܛܥܝܘܬܐ ܘܠܐ ܨܒܬܐ
ܕܡܡܠܠܐ: ܐܫܠܝܘ ܐܢܝܢ. ܟܕ ܗܢܝܢ
ܐܝܬܝܗܝܢ ܓܘܫܡܐ ܫܪܝܪܐ ܕܟܠܗ ܡܫܠܡܢܘܬܐ
ܗܘ̈ܝ: ܡܡܠܠܐ ܕܢܘܟܪܝ ܠܫܪܪܐ ܐܬܚܫܒ
* ܩܕܡܝܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܠܕܓܠܘܬܐ
ܫܪܪܐ ܡܬܚܫܒܐ ܚܫܝܒ ܠܗ: ܘܠܗܝܡܢܘܬܐ
ܠܠܐ ܗܝܡܢܘܬܐ ܛܥܝܘܬܐ ܡܢܝܐ ܠܗ܀

ܐܠܐ ܟܕ ܚܙܐ ܐܢܐ ܕܡܢܘ ܗܘ ܕܐܫܠܝ
ܠܟܬ̈ܒܝ ܘܐܬܛܝܒ ܠܣܘܪܚܐ ܕܡ̈ܠܝ:
ܚܕܘܬܐ ܡܬܡܠܐ ܐܢܐ: ܘܡܛܠܗ ܕܗܕܐ ܝܬܝܪܐܝܬ
ܕܐܝܬܝܗܝܢ ܫܪܪܐ ܡܗܝܡܢ ܐܢܐ. ܘܐܦ ܟܠ
ܡܢ ܓܝܪ ܕܢܗܝܪ ܗܘܢܗ ܘܥܝܪ ܦܘܪܫܢܗ
ܘܠܐ ܡܬܚܒܠ ܒܛܥܡܗ ܛܥܡܐ ܫܪܝܪܐ
ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܬܪܝܨܬܐ: ܡܛܠܗ ܕܗܕܐ ܘܐܬܪܝܨܐ
ܐܝܬܝܗܝܢ ܠܟܬ̈ܒܝ ܡܫܪܪ ܘܡܗܝܡܢ.
* ܡܕܡ ܓܝܪ ܕܡܢ ܕܓܠ̈ܐ ܡܬܫܠܐ
ܘܡܢ ܛܥ̈ܝܐ ܠܡܣܟܠܘ ܡܬܐܡܪ: ܗܢܐ
ܫܪܪܐ ܗܘ ܘܗܝܡܢܘܬܐ ܕܠܐ ܡܘܡܐ܀

ܡܢܐ ܟܝ ܓܕܫܟ: ܐܘ ܪܚܡܢ: ܕܟܕ ܠܐ
ܐܬܩܪܝܬ ܘܐܦ ܠܗܕܐ ܠܐ ܕܒܪܟ: ܗܢܐ
ܩܠܗ ܢܦܫܟ ܢܟܣܬ ܕܐܝܬܝܟ ܣܟܠܐ ܘܠܐ
ܡܪܕܘܬܐ: ܘܟܕ ܛܥܝܐ ܠܡܣܪܐ ܕܐܝܬܝܟ ܐܦ
ܗܕܝܘܛܐ. ܕܠܐ ܓܝܪ ܫܪܝܪ ܠܟ ܡܕܡ
ܕܐܡܪܬ ܣܗܕܝܢ: ܗܕܐ ܝܕܝܥܐ ܗܝ
ܠܟܠܗܘܢ ܝܕܘܥܝܟ. ܝܬܝܪ ܡܢܢ ܓܝܪ
ܡܬܦܠ ܠܘܬܟ ܡܠܦܢܘܬܐ ܗܕܐ * ܕܗܫܐ

vanis, nova amantibus, qui scriptis nostris simplicibus occurrerunt. Et quia in eis non invenerunt id in quo sibi complacent, neque errorem, nec ornatum sermonis, ea reiecerunt; et, cum verum corpus universae traditionis ipsa sint, ab eis [1] pro tractatu a veritate alieno reputata sunt, * quia veritatem mendacium existimat falsitatem et fidem error computat infidelitatem. * V f. 1 v° c.

5. Sed, attendens quis sit ille qui scripta nostra reiecerit atque sese paraverit ad verba nostra confutanda, gaudio compleor, et propter hoc praecipue credo ea veritatem esse. Etenim cuicumque est intellectus experrectus et iudicium cautum verusque gustus rectae fidei in se incorruptus, propter hoc et (ille) scripta nostra recta esse confirmat atque credit. * Nam quod a mendacibus reiicitur et a deceptoribus refellitur, hoc veritas est et immaculata fides. * L f. 1 r° a.

6. Quidnam tibi evenit, o amice noster, qui, neque vocatus nec ab ullo ad hoc perductus, te ipsum professus es ita stultum esse atque indoctum [2], et simul ac deceptor etiam ignarus (ἰδιώτης) esse videberis? Etenim, tibi verum non esse (id) pro quo dixisti, omnibus tuis notis hoc constat: nam a te [3] plus culpatur quam a nobis haec doctrina, * pro qua nunc armatus * V f. 3 r° a.

1. Ad verbum : *Coram eis.* — 2. Ad verbum : *Sine disciplina.* — 3. Ad verbum : *Apud te.*

es, ut pro ea sis advocatus (συνήγορος) et in persona (πρόσωπον) eius verba nostra confutes atque per id quod fecisti te ipsum doctum profitearis et eruditum.

7. Quippe ad hoc opus vanum te adduxit haec passio furoris etiam atque irae, quam scio tibi inesse adversus nos, quia doctrina vestra impia detecta est[1]. Hanc vindictam enim voluisti ex nobis petere contumeliis et conviciis quae in scriptis tuis super nos perfudisti, rursusque his (hominibus) pro quibus dixisti, te ipsum commendare atque paenam malorum tuorum a te abigere.

8. Vidisti enim infirmas esse

* L f. 2 r° b.

doctrinae vestrae partes * nec eius discipulos posse ex se ipsis hoc in errore stare; et, ad instar mali quod malum amat, ad alium errorem confugistis. Nam, quia omnes doctrinae invicem cognatione coniunguntur, eo quod extra veritatem sunt, currit alia ut ad aliam confugiat, quando fidei valida manus adversus eas arma sumit; hoc etiam tibi evenit et his qui tibi similes sunt, qui, ultionem veritatis fugientes, ad alium errorem confugistis.

* V f. 3 r° b.

9. Sed te oportebat, * o perite, mensuram non excedere scientiae, de qua

1. Ad verbum : *Propter doctrinam vestram impiam quae detecta est.*

ܡܫܬܒܗܪ: ܟܕ ܕܪܫܬ ܕܠܡܫܬܥܠܝ. ܘܠܗܘ ܡܕܡ ܕܒܠܒܟ ܣܝܡ ܗܘܐ ܠܟ ܢܣܒܐ ܕܬܡܠܠ: ܠܗ ܙܕܩ ܗܘܐ ܕܬܚܘܐ ܒܡܠܬܟ. ܕܡܠܬܐ ܓܝܪ: ܐܝܟ ܕܡܬܚܙܝܐ: ܥܠ ܗܝܡܢܘܬܐ ܙܒܢܐ ܠܢ: ܘܠܐ ܥܠ ܕܥܒܕܐ ܕܚܕܚܕ ܡܬܒܥܝܢܢ܀

ܟܠܢ ܓܝܪ ܒܡܕܡ ܡܕܡ ܠܡܟܣܢܐ[1] ܡܫܬܥܒܕܝܢܢ: ܘܒܡܘܡܐ ܘܒܚܘܣܪܢܐ ܣܓܝܐܐ ܡܬܛܡܐܝܢܢ. ܘܠܘ ܡܢ ܕܟܝܘܬܐ ܕܥܒܕܝܢ ܡܛܬ ܠܘܬܢ ܐܪܙܐ ܕܡܠܦܢܘܬܗ ܕܗܝܡܢܘܬܐ: ܐܝܟ * ܣܗܕܘܬܗ ܕܡܠܦܢܢ ܫܠܝܚܐ: ܕܐܦ ܚܢܢ ܡܢ ܩܕܝܡ ܕܠܐ ܚܟܝܡܐ ܗܘܝܢ ܘܠܐ ܡܦܝܣܐ ܘܛܥܝܐ ܗܘܝܢ: ܘܒܒܝܫܘܬܐ ܘܒܚܣܡܐ ܡܬܗܦܟܝܢ ܗܘܝܢ. ܟܕ ܕܝܢ ܐܬܓܠܝܬ ܒܣܝܡܘܬܗ ܘܛܝܒܘܬܗ[2] ܕܐܠܗܐ: ܠܐ ܡܢ ܥܒܕܐ ܕܙܕܝܩܘܬܐ ܕܥܒܕܢ: ܐܠܐ ܒܪܚܡܘܗܝ ܕܝܠܗ ܐܚܝܢ ܒܣܚܬܐ ܕܡܘܠܕܐ ܕܡܢ ܕܪܝܫ ܘܒܚܘܕܬܐ ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܘܬܘܒ ܒܕܘܟܬܐ ܐܚܪܬܐ ܐܡܪ: ܕܠܗܕܐ ܛܝܒܘܬܐ ܟܠܢ ܐܬܩܪܝܢ: ܠܐ ܡܢ ܥܒܕܐ: ܕܠܐ ܐܢܫ ܢܫܬܒܗܪ. ܕܒܪܝܬܐ ܗܢܢ ܓܝܪ ܕܝܠܗ: * ܕܐܬܒܪܝܢ ܒܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܠܥܒܕܐ ܛܒܐ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܕܠܝ ܕܙܥܘܪܐ ܐܢܐ ܕܒܟܠܗܘܢ ܩܕܝܫܐ: ܐܬܝܗܒܬ ܛܝܒܘܬܐ ܗܕܐ ܕܐܣܒܪ ܒܥܡܡܐ ܥܘܬܪܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܠܐ ܡܬܥܩܒ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܕܠܝ ܡܢ ܕܡܢ ܩܕܝܡ ܪܕܘܦ ܗܘܝܬ ܘܡܓܕܦ

1. V ܒܬܪܝܐ (sic). — 2. V ܘܛܝܒܘܬܗ.

gloriaris, cum adversus nos disputabas; et illud quod tractare tibi propositum erat, id te oportebat verbo tuo ostendere. De fide enim, ut videtur, quaestio nobis curae est; non autem de actibus singulorum inquirimus.

10. Nos omnes enim aliqua ex parte obiurgationibus obnoxii sumus, atque maculis et defectibus multis maculamur. Nec autem ex puritate operum nostrorum ad nos pervenit mysterium doctrinae fidei, secundum * testimonium doctoris nostri Apostoli : *Eramus aliquando et nos insipientes, et increduli, et errantes, atque in malitia et in invidia agentes. Cum autem manifestata est benignitas et gratia Dei, non ex operibus iustitiae, quae fecimus nos, sed secundum misericordiam suam vivificavit nos per lavacrum regenerationis et per renovationem Spiritus sancti*[1]. Et rursus alio in loco dixit : *Ad hanc gratiam nos omnes vocati sumus, non ex operibus, ut ne quis glorietur; ipsius enim creatura sumus, * creati in Christo Iesu in operibus bonis*[2]. Et rursus dixit : *Mihi omnium sanctorum minimo data est gratia haec, in gentibus evangelizare investigabiles divitias Christi*[3]. Et rursus dixit : *Vocavit me qui prius persecutor fui, et blasphemus, et contumeliosus; sed misericordiam*

* L f. 2 r° c.

* V f. 3 r° c.

1. Tit., III, 3-5. — 2. Eph., II, 8-10. — 3. *Ibid.*, III, 8.

consecutus sum, quia ignorans feci sine fide. Propterea abundavit in me gratia Domini nostri Iesu Christi et fides et dilectio erga eum[1]. Et rursus etiam Redemptor noster in Evangelio suo
* L f. 2 v° a. * manifeste nos docuit causam adventus sui : *Non veni vocare iustos, sed peccatores ad paenitentiam*[2].

ܘܡܨܥܪܢܐ: ܐܠܐ ܐܬܪܚܡܬ ܡܛܠ ܕܟܕ ܠܐ
ܝܕܥ ܗܘܝܬ ܥܒܕܬ ܕܠܐ ܗܝܡܢܘܬܐ. ܘܡܛܠ
ܗܢܐ ܣܓܝܬ ܒܝ ܛܝܒܘܬܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ
ܡܫܝܚܐ ܘܗܝܡܢܘܬܐ ܘܚܘܒܐ ܕܠܘܬܗ.
ܘܬܘܒ ܐܦ ܦܪܘܩܢ ܒܣܒܪܬܗ ܐܠܦܢ ܠܥܠܬܐ
ܕܡܐܬܝܬܗ[1] * ܓܠܝܐܝܬ: ܕܠܐ ܐܬܝܬ
ܕܐܩܪܐ ܠܙܕܝܩܐ: ܐܠܐ ܠܚܛܝܐ ܠܬܝܒܘܬܐ܀

11. Ex his igitur cognitum est per gratiam apud quemque esse fidem Christi, neque opera esse quae hac digna essent, nec actus qui ad eximium mysterium fidei Christi apprehendendum sufficerent. Non enim ex bonis et ex honestis actionibus fidem accipimus; sed, postquam fidem didicimus[3], ex fide haec (opera) apparuerunt in voluntate et ratione vitae
* V f. 3 v° a. * uniuscuiusque, ut ne sit illis qui laborant gloriatio de operibus, quia ex terra fidei exoriuntur.

ܝܕܝܥ ܡܢ ܗܠܝܢ ܐܬܝܕܥܬ ܕܒܛܝܒܘܬܐ
ܐܝܬܝܗ ܗܝܡܢܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܠܘܬ
ܟܠܢܫ: ܘܠܝܬ ܥܒܕܐ ܕܫܘܝܢ ܩܘܡ ܗܘܘ
ܘܠܐ ܕܘܒܪܐ ܕܣܦܩܝܢ ܠܡܕܪܟ ܐܪܙܐ
ܡܥܠܝܐ ܕܗܝܡܢܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܠܘ ܓܝܪ
ܡܢ ܛܒܬܐ ܘܡܢ ܫܘܦܪܐ ܥܒܕܐ ܩܒܠܢ
ܝܠܦ ܡܬܟܠܝܢܢ ܕܗܝܡܢܘܬܐ. ܐܠܐ ܡܢ
ܒܬܪ ܕܝܠܦܢܢ ܕܗܝܡܢܘܬܐ: ܡܢܗ
ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܐܬܚܙܝ ܗܠܝܢ ܒܨܒܝܢܐ
ܘܒܕܘܒܪܐ * ܕܐܢܫ ܐܢܫ: ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ
ܫܘܒܗܪܐ ܒܥܒܕܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܥܡܠܝܢ:
ܡܛܠ ܕܡܢ ܐܪܥܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܐܬܝܗܘܢ
ܡܕܢܚܝܢ܀

12. Etsi opera mea fidem reprehendant, sicut dicis, ecce autem gratia (testatur) adversus id quod dicis, atque fidem meam firmat apostolicum verbum : *Non ex operibus, ut ne quis glorietur*[4].

ܐܦܢ ܕܝܢ ܥܒܕܝ ܡܟܣܝܢ ܐܢܝ
ܠܗܝܡܢܘܬܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ: ܐܠܐ ܗܐ ܛܝܒܘܬܐ
ܠܘܩܒܠ ܗܢܐ ܕܐܡܪܬ: ܘܡܠܬܐ
ܫܠܝܚܝܬܐ ܡܫܪܪܐ ܠܝ ܕܗܝܡܢܘܬܝ:
ܠܐ ܓܝܪ ܡܢ ܥܒܕܐ: ܕܠܐ ܐܢܫ ܢܫܬܒܗܪ܀

13. Etenim opera illius peccatricis, quae cum fide pedes Iesu amplecte-

ܠܐ ܓܝܪ ܗܘܘ ܥܒܕܝܗ ܕܗܝ ܚܛܝܬܐ
ܕܒܗܝܡܢܘܬܐ ܐܚܕܬ ܪܓܠܘܗܝ ܕܝܫܘܥ[2] ܠܡܥܒܕ

1. V ܘܡܐܬܝܬܗ. — 2. V om. ܕܝܫܘܥ.

ܗܘܘ ܡܒܩ̈ܢܐ ܠܗܝܡܢܘܬܗ: ܐܠܐ ܗܝ
ܗܝܡܢܘܬܗ ܗܘܬ ܡܚܣܝܢܘܬܐ ܠܥܒ̈ܕܘܗܝ.
ܘܟܕ ܡܢ ܗܘ ܦܪܝܫܐ ܣܦܪܐ ܕܐܟܘܬܟ
ܗܝܡܢܘܬܗ ܡܛܠ ܥܒ̈ܕܘܗܝ ܡܬܩܛܪܓܐ
ܗܘܬ: ܣܢܝܓܪܐ[1] ܚܠܦܝܗ ܠܘܩܒܠ
ܡܟܣܢܗ ܗܘ *ܕܫܒܩ ܠܗ ܫܘܒܩܢܐ ܒܚܛܗ̈ܝ
ܗܘܐ. ܘܡܛܠ ܕܐܦ ܛܠܘܡܝܐ ܥܘܕܪܢܗ
ܗܘܐ ܡܝܬܪܐ ܠܗܝܡܢܘܬܗ: ܫܘܒܩܢܐ
ܕܚܛܗ̈ܝܗ ܒܡܠܬܐ ܡܫܠܛܬܐ ܡܗܝܪܐܝܬ
ܢܣܒܐ ܗܘܬ. ܘܠܐ ܐܬܩܛܪܓܬ ܗܝܡܢܘܬܐ
ܡܢ ܥܒ̈ܕܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ: ܐܠܐ ܐܬܩܛܪܓ
ܘܐܬܟܣܝ ܗܘ ܕܡܣܠܐ ܗܘܐ ܠܗܝܡܢܘܬܐ
ܡܛܠ ܥܒ̈ܕܐ܀

ܗܟܢܐ ܐܦ ܗܝܡܢܘܬܗ *ܕܓܝܣܐ ܠܐ
ܐܣܬܠܝܬ ܡܛܠ ܥܒ̈ܕܘܗܝ: ܐܠܐ
ܐܬܚܣܝܘ ܥܒ̈ܕܘܗܝ ܡܛܠ ܗܝܡܢܘܬܗ.
ܘܒܗ ܝܬܝܪܐܝܬ ܢܣܒܬ ܟܠܝܠܐ ܘܚܘܝܬ
ܢܨܚܢܐ ܕܙܟܘܬܐ ܛܝܒܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ.
ܕܒܙܒܢܐ ܗܘ ܕܫܘܒܩܢ ܚܛܗ̈ܐ ܕܓܘܐ
ܒܨܠܝܒܐ ܒܛܘܫܝܐ ܗܘܐ ܗܘܬ: ܐܬܐ
ܩܪܝܒܬܐ ܐܬܘܬܐ ܠܟܠ: ܫܘܒܩܢ
ܚܛܗ̈ܘܗܝ ܕܓܝܣܐ܀

ܗܟܢܐ ܐܦ ܡܬܝ ܘܙܟܝ: ܟܠܗ ܫܪܟܐ
ܕܐܚܪ̈ܢܐ ܕܡܬܡܬܠܝܢ ܒܟܬܒܐ ܕܐܝܟ ܗܕܐ
ܟܬܒ̈ܐ ܩܕܝܫ̈ܐ: ܡܢ ܗܝܡܢܘܬܗܘܢ
ܐܬܝܕܥܘ ܡܫܒ̈ܚܐ: ܘܠܐ ܟܣܝܘ ܥܒ̈ܕܝܗܘܢ
ܒܝ̈ܫܐ ܢܘܗܪܐ ܕܟܝܐ ܕܗܝܡܢܘܬܗܘܢ܀

batur, eius fidem non reprehenderunt; sed ipsa fides eius propitiationem operibus eius attulit. Cum ille scriba pharisaeus, tibi similis, fidem eius propter opera eius accusasset, ille * qui ei veniam dedit, * L f. 2 v° b.
advocatus (συνήγορος) pro ea fiebat adversus obiurgatorem eius. Et, quia etiam iniquitas fidem eius valde adiuvit, veniam peccatorum per potens verbum (peccatrix) celeriter accipiebat; nec accusata est fides ex operibus, sicut dicis; sed accusatus est et obiurgatus ille qui propter opera fidem reiiciebat.

14. Sic etiam * latronis fides propter opera eius non reiecta est; sed opera * V f. 3 v° b.
eius propitiationem acceperunt propter fidem eius. Atque per eam maxime coronam accepit et triumphum victoriae ostendit gratia Christi, quia, illo tempore quo venia peccatorum universitatis in cruce secreto facta erat, omnibus datum est proximum signum, (scilicet) venia latronis peccatorum.

15. Hoc modo Matthaeus quoque et Zacchaeus ceterique alii qui in sanctis Libris ad tale exemplum ponuntur, sua ex fide celebres apparuerunt, nec opera sua mala purum lumen suae fidei absconderunt.

1. V ܣܢܐܓܪܐ.

16. Dilectionem tuam igitur non oportebat ex « operibus » nos obiurgare. Sumus enim, sicut dicis, in omnibus malis, et innumeris peccatis nosmetipsi maculamur. Sed nostrum erat * nos ipsos culpare, non autem Sapientiae tuae contumeliose nos exprobrare.

* L f. 2 v° c.

17. Nonne audiisti quid sanctus Liber dixerit[1]: *Causam tuam tracta cum proximo tuo, et aliud secretum ne reveles*[2]? Aut nonne te docet consuetudo, quae in mundo viget? Quando ante iudices ex persona (πρόσωπον) adversarii causa dicitur, nulli licet * negotium quaestionis suae relinquere et defectus proximi sui inquirere; quod si furore vel ira vincitur, sicut tu, et tractat quod ad actionem suam non convenit, ab omnibus exprobratur et ab iudice obiurgatur.

* V f. 3 v° c.

18. Relinque igitur mala opera specie (σχῆμα) fallaci abscondita, sicut dixisti, *quoadusque veniat Dominus, qui illuminabit abscondita tenebrarum, et manifestabit consilia cordium; et tunc laus erit uniuscuiusque a Deo*[3]. Est igitur alius iudex nostris operibus; tu vero disputator es, non autem iudex.

19. In animo habuisti ad certamen (ἀγών) quaestionis accedere. Quare dereliquisti speciem (σχῆμα) pugnae

ܠܐ ܡܟܝܠ ܙܕܩ ܗܘܐ ܠܚܘܒܟ ܕܡܢ
ܗܘ ܕܥܒ̈ܕܐ ܬܟܣܐ ܠܢ. ܐܝܬܝܢ ܓܝܪ: ܐܝܟ
ܕܐܡܪܬ: ܒܟܠ ܒܝ̈ܫܢ ܘܒܚ̈ܛܗܐ ܕܠܐ
ܡܢܝܢܐ ܡܣܝܒܝܢ ܢܦܫܢ. ܐܠܐ ܗܘܐ ܕܝܠܢ
ܗܘܐ * ܕܢܚܝܒ ܢܦܫܢ ܘܠܐ ܕܠܚܟܝܡܘܬܟ
ܢܨܥܪ܀

ܠܐ ܫܡܥܬ ܠܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ ܡܢܐ
ܐܡܪ: ܕܕܝܢܟ ܕܘܢ ܥܡ ܚܒܪܟ: ܘܪܐܙܐ
ܐܚܪܢܐ ܠܐ ܬܓܠܐ. ܐܘ ܠܐ ܡܢ ܡܠܦ ܠܟ
ܥܝܕܐ ܕܐܝܬ ܒܥܠܡܐ. ܕܐܡܬܝ ܕܩܕܡ
ܕܝ̈ܢܐ ܡܬܐܡܪ ܕܝܢܐ ܡܢ ܦܪܨܘܦܐ ܕܒܥܠܕܒܒܐ:
ܠܐ ܫܠܝܛ ܐܢܫ ܕܢܫܒܘܩ * ܥܢܝܢܐ ܕܒܥܬܗ
ܘܢܒܥܐ ܒܬܪ ܚܘ̈ܣܪܢܐ ܕܚܒܪܗ. ܘܐܢ ܡܢ
ܚܡܬܐ ܐܘ ܡܢ ܪܘܓܙܐ ܢܙܕܟܐ ܐܝܟ ܐܢܬ:
ܘܢܡܠܠ ܡܕܡ ܕܠܥܒܕܗ ܠܐ ܝܐܐ:
ܡܢ ܟܠܢܫ ܡܬܚܣܕ ܘܡܢ ܕܝܢܐ ܡܬܟܐܐ܀
ܫܒܘܩ ܡܟܝܠ ܥܒ̈ܕܐ ܒܝ̈ܫܐ ܕܡܛܫܝܢ
ܒܐܣܟܡܐ ܕܕܓܠܘܬܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ: ܥܕܡܐ
ܕܐܬܐ ܡܪܢ ܗܘ ܕܡܢܗܪ[1] ܟܣܝ̈ܬܗ ܕܚܫܘܟܐ
ܘܡܓܠܐ ܡܬܚܫ̈ܒܬܗܘܢ ܕܠܒ̈ܘܬܐ: ܘܗܝܕܝܢ
ܢܗܘܐ ܫܘܒܚܗ ܕܐܢܫ ܐܢܫ ܡܢ ܐܠܗܐ.
ܐܝܬ ܗܘ ܡܟܝܠ ܕܝܢܐ ܐܚܪܢܐ ܠܥܒ̈ܕܝܢ: ܐܢܬ
ܕܝܢ ܕܪܘܫܐ ܐܝܬ ܘܠܐ ܕܝܢܐ܀
ܘܠܐܓܘܢܐ ܕܒܥܬܐ ܐܬܪܥܝܬ ܠܡܩܪܒ
ܘܠܡܬܟܬܫܘ. ܠܡܢܐ ܫܒܩܬ ܐܣܟܡܐ
ܕܩܪܒܐ ܘܡܬܚܪܝܢܘܬܐ ܕܪܚܡܝܘܬܐ

1. V ܠܝܢ.

1. Ad verbum: *Nonne audiisti sanctum Librum, quid dixerit?* — 2. Prov., XXV, 9. — 3. I Cor., ...

ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܬܟܬܫܝܢ: ܘܩܡܬ ܕܬܬܚܣܕܝܘܗܝ
ܡܣܟܠܐܝܬ ܠܗܘ ܕܥܠ ܠܘܩܒܠܟ ܒܕܪܫܐ
ܕܒܥܬܐ. ܗܐ ܓܝܪ * ܝܕܥ ܐܢܬ: ܐܝܟ ܚܙܝܐ
ܕܠܗܝܢ ܕܗܠܝܢ: ܕܐܦ ܗܘܝܐ ܙܟܘܬܐ
ܠܒܪ ܡܢ ܕܘܟܬܐ ܕܐܬܟܬܫܐ: ܠܐ ܡܬܚܫܒܐ
ܙܟܘܬܐ ܡܢ ܗܢܘܢ ܕܡܬܒܩܝܢ ܒܐܓܘܢܐ܀
ܘܐܢܬ ܕܐܪܦܝܬܗ[1] ܠܐܣܟܡܐ ܘܫܒܩܬܝܗܝ
ܠܪܘܫܡܐ: ܘܐܝܟ ܣܟܠܐ ܘܒܪܒܪܝܐ ܕܡܕܡ
ܠܐ * ܝܕܥ: ܢܦܩܬ ܠܟ ܠܐܬܪܐ ܕܨܘܚܝܬܐ:
ܐܝܟܐ ܢܣܝܡܝܗ ܠܡܢܬܟ: ܘܥܡ ܡܢܘ
ܢܚܫܒܝܗ ܠܚܟܡܬܟ. ܙܕܩ ܠܢ ܕܝܢ
ܕܢܫܠܐ: ܕܐܚܪܢܐ ܢܦܣܩܘܢ ܕܝܢܐ. ܠܐ ܫܡܥܬ
ܠܦܘܠܘܣ ܕܐܡܪ ܠܟ: ܕܐܢܬ ܡܢ
ܐܢܬ ܕܕܐܢ ܐܢܬ ܠܥܒܕܐ ܕܠܐ ܕܝܠܟ. ܕܐܢ
ܢܦܠ: ܠܡܪܗ ܢܦܠ: ܘܐܢ ܩܐܡ: ܠܡܪܗ
ܩܐܡ. ܘܬܘܒ ܟܐܐ ܗܘ ܫܠܝܚܐ ܠܐܝܠܝܢ
ܕܐܝܟܘܬܟ ܕܥܒܕܐ ܕܚܕܕܐ ܕܝܢܝܢ ܘܐܡܪ: ܕܠܐ
ܡܢ ܩܕܡ ܙܒܢܐ ܬܗܘܘܢ ܕܝܢܝܢ[2]. ܘܬܘܒ
ܐܦ ܡܪܢ ܐܡܪ: ܕܡܢ ܕܩܪܐ ܠܚܒܪܗ
ܣܟܠܐ ܐܘ ܫܛܝܐ: ܡܚܝܒ ܗܘ ܠܓܗܢܐ
ܕܢܘܪܐ܀

ܚܙܝܬ ܠܢ ܓܝܪ ܒܥܒܕܐ ܒܝܫܐ: ܐܝܟ
ܕܐܡܪܬ: ܗܢܘܢ ܕܡܬܟܣܝܢ ܒܐܣܟܡܐ
ܕܐܣܟܡܐ ܕܓܠܐ. ܕܬܚܘܣ ܥܠܝܢ ܙܕܩ
ܗܘܐ: ܕܬܟܬܘܒ ܘܬܬܪܨ ܠܢ: ܕܬܡܠܐ ܠܘܬܢ
ܕܘܟܬܐ ܐܣܝܐ * ܚܟܝܡܐ: ܕܚܝܣ ܥܠ

definitumque locum pugnantibus notatum, ac surrexisti ut stulte convicieris illi qui adversus te in disputationem quaestionis ingressus est? Ecce enim * scis, tu qui ipsa haec vides, tametsi sit victoria extra locum pugnae, victoriam non numerari ab illis qui certamen (ἀγών) considerant. * L f. 3 r° a.

20. Tu autem qui figuram dimisisti atque notam dereliquisti et, quasi stultus ac barbarus (βάρβαρος) qui nihil * scit, in regionem conviciorum exiisti, quo ponemus partem tuam et cum quonam sapientiam tuam reputabimus? Nos vero oportet silere, ut alii causam decidant. Nonne audiisti Paulum tibi dicere : *Tu quis es, qui iudicas servum qui tuus non est? Si cadit, domino suo cadit; et, si stat, domino suo stat*[1]. Et rursus increpat ipse Apostolus illos qui, sicut tu, invicem actus culpant, dicens : *Nolite ante tempus culpare*[2]. Et rursus Dominus noster quoque dixit : *Qui vocat proximum suum stultum aut insanum, reus est gehennae* (γέεννα) *ignis*[3]. * V f. 4 r° a.

21. In nobis enim vidisti opera mala, sicut dixisti, quae velamine speciei (σχῆμα) fallacis absconduntur. Te oportebat nostri misereri, scribere nostri corrigendi causa, apud nos locum explere * sapientis medici, * L f. 3 r° b.

1. L ܐܪܦܝܬܗ. — 2. V ܕܝܢܝܢ.

1. Rom., XIV, 4. — 2. I Cor., IV, 5. — 3. Matth., V, 22.

peccata nostra dolere, ut et nos pudeat doloris quem de nobis (accipis) ac tecum doleamus. Num vero flevisti delicta nostra, ut decet doctores, ut fletu tuo erubescamus nostrasque culpas abluamus? Audiistine vero illum doctorem totius terrae verbo suo
* V f. 4 r° b clamare : *Quis infirmatur,* * *et ego non infirmor? Quis scandalizatur, et ego non uror*[1]? Neque enim addidit hic medicus dolorem doloribus dolentium, nec auxit scandalum animarum eorum probro atque contumelia erga eos; sed praeter hoc cum eis pondus morborum eorum sustinuit. Illi[2] Evangelio scandalizantur, et ipse pro eis urebatur; illi[2] labuntur, eosque lapsos[3] ipse erigebat; illi[2] rident in sua mortalitate, et ipse pro eis flebat.

22. Excellentiam tuam quoque oportebat ita facere, nec opera nostra mala exprobrare, sed poenitere ac dolere sensumque delictorum nostrorum in nobis efficere. Es enim abstemius. Te non oportebat mihi intemperanti (ἄσωτος) conviciari. Sedisti in claustro; et ego de civitate
* L f. 3 r° c. in civitatem frustra * vagor, atque in colloquiis pravis et in consuetudinibus non pulchris versatur vita mea. Quid te spiritualem, qui es extra mundum (facere) decebat, nisi de illo

ܣܟܠܘܬܢ: ܕܢܬܟܦܢ ܐܦ ܚܢܢ ܡܢ ܚܫܐ
ܕܚܫܬ ܘܢܚܫ ܥܡܟ. ܒܟܝܬ ܕܝܢ ܥܠ
ܣܟܠܘܬܢ: ܐܝܟ ܕܘܠܐ ܠܡܠܦܢܐ: ܕܡܢ
ܒܟܝܟ ܢܒܗܬ ܘܢܫܝܓ ܚܛܗ̈ܝܢ܀ ܫܡܥܬ
ܕܝܢ ܠܗܘ ܡܠܦܢܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܟܕ
ܩܥܐ ܒܡܠܬܗ: ܕܡܢܘ ܡܬܟܪܗ ܘܠܐ ܐܢܐ
ܡܬܟܪܗ ܐܢܐ܀ ܡܢܘ ܡܬܟܫܠ * ܘܠܐ ܐܢܐ
ܝܩܕ ܐܢܐ܀ ܠܐ ܓܝܪ ܐܘܣܦ ܗܢܐ ܐܣܝܐ
ܟܐܒܐ ܥܠ ܟܐܒܐ ܕܡܟܐܒܐ: ܘܠܐ ܐܪܒܝܗ
ܠܬܘܩܠܐ ܕܢܦܫܬܗܘܢ ܒܚܣܕܐ ܘܒܨܥܪܐ
ܕܥܠܝܗܘܢ. ܐܠܐ ܣܒܠ[1] ܗܘܐ: ܠܒܪ ܥܡܗܘܢ
ܝܘܩܪܐ ܕܟܘܪ̈ܗܢܝܗܘܢ. ܗܢܘܢ ܡܬܟܫܠܝܢ
ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ: ܘܗܘ ܝܩܕ ܗܘܐ ܚܠܦܝܗܘܢ.
ܗܢܘܢ ܢܦܠܝܢ: ܘܗܘ ܡܩܝܡ ܠܡܦܘܠܬܗܘܢ ܐܢܘܢ
ܗܘܐ. ܗܢܘܢ ܓܚܟܝܢ ܒܡܝܘܬܘܬܗܘܢ: ܘܗܘ
ܒܟܐ ܗܘܐ ܚܠܦܝܗܘܢ܀

ܗܟܢ ܙܕܩ ܗܘܐ ܐܦ ܠܡܪܘܪܒܘܬܟ
ܠܡܥܒܕ. ܘܠܐ ܠܡܚܣܕ ܠܥܒ̈ܕܝܢ ܒܝ̈ܫܐ:
ܐܠܐ ܕܬܬܘܐ ܘܬܚܫ ܘܬܥܒܕ ܒܢ ܪܓܫܬܐ
ܕܣܟܠܘܬܢ. ܐܝܬܝܟ ܓܝܪ ܢܛܝܪܐ. ܠܐ
ܙܕܩ ܗܘܐ ܕܬܚܣܕ ܠܝ ܠܐܣܘܛܐ. ܝܬܒܬ
ܒܥܘܡܪܐ ܕܡܫܝܢܘܬܐ: ܘܐܢܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ
ܠܡܕܝܢܬܐ ܣܪܝܩܐܝܬ * ܦܗܐ ܐܢܐ:
ܘܒܡܠ̈ܠܐ ܒܝ̈ܫܬܐ ܘܒܥ̈ܝܕܐ ܕܠܐ ܫܦܝܪܝܢ
ܡܬܗܦܟܝܢ ܚܝ̈ܝ. ܡܢܐ ܙܕܩ ܗܘܐ ܠܟ
ܪܘܚܢܐ ܕܠܒܪ ܐܝܬܝܟ ܡܢ ܥܠܡܐ: ܠܗ

1. V ܣܒܠ.

1. II Cor., xi, 29. — 2. Ad verbum : *Ipsi*. — 3. Ad verbum : *Lapsum eorum*.

ܕܐܝܟ ܟܠܗ ܗܘ ܕܚܢܝܩ ܘܡܬܥܠܥܠ ܒܝܬ ܓܠܠܐ ܘܠܐ ܡܪܓܫ. ܢܟܦܐ ܐܢܬ: ܚܙܝܬ ܒܝ ܙܠܝܠܘܬܐ. ܙܕܩ ܗܘܐ ܕܬܢܟܦܢܝ. ܢܙܝܪܐ ܡܢ ܡܐܟܘܠܬܐ: ܡܬܚܣܠ ܡܢ ܬܪܒܝܬܐ: ܡܡܟܟ ܦܓܪܟ ܒܠܒܘܫܐ ܕܣܥܪܐ: * ܐܬܐ ܕܡܝܘܬܘܬܐ ܡܬܚܙܝܐ ܒܟܠܗܘܢ ܗܕܡܝܟ: ܟܚܝܫܘܬܐ ܘܙܠܬܐ ܕܡܢ ܥܡܠܐ ܘܕܢܟܦܘܬܐ ܥܠ ܟܠܗ ܦܪܨܘܦܟ ܐܫܝܕܐ. ܠܗܠܝܢ ܕܥܒܕܐ: ܠܗ ܦܐܐ ܗܘܐ ܚܠܦ ܚܣܕܐ: ܘܟܐܒܐ ܥܠ ܗܘ ܕܢܦܠ ܚܠܦ ܓܘܚܟܐ: ܘܡܠܐ ܕܡܥܒܕܢ ܬܝܒܘܬܐ ܚܠܦ ܡܡܠܠܐ ܕܡܓܚܟ ܓܘܚܟܐ ܒܫܡܘܥܘܗܝ: ܗܘܐ ܕܪܫܝܡ ܒܟܬܝܒܬܟ. ܒܪܘܡܐ ܕܙܕܝܩܘܬܐ ܩܐܡ ܐܢܬ ܘܡܚܫܒܬܐ ܪܘܚܢܝܬܐ ܡܬܪܓܫܢ ܒܟ: ܐܝܟ ܕܣܒܪܬ. ܙܕܩ ܗܘܐ ܕܬܩܪܝܢܝ ܘܬܥܠܝܢܝ[1] ܠܘܬܟ ܡܢ ܥܘܡܩܐ ܕܚܛܝܬܐ: ܘܠܐ ܕܬܩܘܡ ܒܪܘܡܐ ܕܫܘܒܗܪܐ ܘܬܪܓܡܝܢܝ ܒܨܘܚܝܬܐ ܘܚܣܕܐ܀

ܠܐ ܫܡܥܬ ܠܦܘܠܘܣ ܥܡ ܡܢܘ ܡܫܘܐ ܠܗܘܢ ܠܡܨܥܪܢܐ: * ܠܐ ܠܡ ܓܝܪܐ ܘܠܐ ܐܣܘܛܐ ܘܠܐ ܥܠܘܒܐ ܘܠܐ ܫܟܒܝ ܥܡ ܕܟܪܐ ܘܠܐ ܡܨܥܪܢܐ ܘܠܐ ܪܘܝܐ[2]: ܗܠܝܢ ܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܠܐ ܝܪܬܝܢ. ܠܐ ܬܘܒ ܡܪܓܫ: ܕܐܦ ܒܥܠܡܐ ܡܨܥܪܢܐ ܫܛܝܐ ܡܢ ܟܠ ܐܢܫ ܡܬܚܫܒܝܢ. ܠܐ ܥܗܕܬ ܠܗܘ ܦܪܝܫܐ ܫܒܗܪܐ ܕܐܝܟܢܐ:

dolere qui suffocatur et conteritur inter fluctus nec sentit? Castus es, (atque) libidinem in me vidisti. Te oportebat castum me reddere. A cibis te abstines, ab alimentis ablactaris, humiliatur corpus tuum veste e pilis facta, * signum mortalitatis in omnibus membris tuis apparet, macies sordesque ex laboribus et vita ascetica super tota persona tua effunduntur. Nonne cum his actibus conveniebat dolor probri loco, fletusque de lapso irrisionis loco, ac verba quae paenitentiam efficiunt sermonis loco risum auditorum[1] concitantis, qui in scriptis tuis notatur? In colle iustitiae stas atque spirituales cogitationes in te moventur, ut putas. Te oportebat me vocare et ad te ex valle peccati extollere, non autem in colle gloriationis stare atque conviciis probrisque me lapidare.

* V f. 4 r° c.

23. Nonne audiisti, quibuscum contumeliosos Paulus comparet? * *Neque adulteri, neque intemperantes* (ἄσωτος), *neque gulosi, neque masculorum concubitores, neque contumeliosi, neque ebriosi, hi regnum Dei hereditabunt*[2]. Nonne sentis rursus, etiam in mundo contumeliosos ab omnibus stultos reputari? Nonne meministi. quo vultu de templo descenderit ille superbus

* L f. 3 v° a.

1. V ܕܬܪܝܡܝܢ ܘܬܥܠܝܢ. — 2. V om ܘܠܐ ܪܘܝܐ.

1. Ad verbum : *In auditoribus.* — 2. I Cor. VI, 9-10.

pharisaeus[1], tibi similis, quia exprobraverit publicanum prope se (stantem[2])? Nonne legisti in libro beati David, Saulem * vitam eius persequi, nec ullum verbum contumeliosum dicere (ipsum) voluisse? Et, cum alii eum incitarent, ipse nequitiam fugiebat, adeo ut paenitentia in se nata sit, propterea quod cornu pallii inimici sui secuisset[3]. Nonne audiisti eum dicere in quodam ex canticis suis: *Retribuerunt mihi malum pro bono, et odium pro dilectione, et ego orabam pro eis*[4]? Et rursus dixit: *Propter aegritudinem eorum cilicio indutus sum, et in ieiunio humiliavi animam meam; quasi amicus et quasi frater incedebam, ac quasi ille qui in luctu sedet, miser eram propter mala eorum; et ipsi propter dolorem meum convenerunt et laetati sunt de me*[5]. Haec sunt hominum divinorum, * tua vero ea quae tibi conveniunt.

* V f. 4 v° a.

* L f. 3 v° b.

24. Quod si ad Libros non attendisti, quorum verba a te derisum reputari scio, nonne (ἄρα) obediebas doctoribus tuis philosophis (φιλόσοφος)? Contumeliosis suis benedicebant, et pro vulneribus honorem reddebant, eorumque vita intra mundum in gloriatione patientiae versabatur. Nec meministi vero, praeter hos, illius

ܒܐܝܠܝܢ ܐܦܐ ܢܫܐ ܡܢ ܦܪܝܫܐ: ܟܠ
ܕܚܣܕ ܠܡܟܣܐ[1] ܕܟܠ ܩܪܝܒܗ. ܠܐ ܩܪܝܬ
ܒܟܬܒܐ ܕܛܘܒܢܐ ܕܘܝܕ: ܕܫܐܘܠ ܪܕܦ[2]
ܗܘܐ * ܒܬܪ ܢܦܫܗ: ܐܦܠܐ ܡܠܬܐ
ܕܨܥܪܐ ܐܨܛܒܝ ܕܢܐܡܪ. ܘܟܕ ܐܚܪܢܐ
ܡܓܪܝܢ ܗܘܘ ܒܗ ܡܢ ܒܝܫܘܬܐ: ܗܘ ܡܢ
ܟܘܠܐ ܒܪܗ ܗܘܐ: ܐܦ ܬܘܝܬܐ ܕܚܠܦ ܩܪܢܐ
ܕܦܪܣܐ ܕܒܥܠܕܒܒܗ ܕܦܣܩ: ܐܬܐ
ܐܬܝܠܕܬ ܒܗ. ܠܐ ܫܡܥܬܝܗܝ ܟܕ ܐܡܪ
ܒܚܕܐ ܡܢ ܙܡܝܪܬܗ: ܕܦܪܥܘܢܝ ܒܝܫܬܐ
ܚܠܦ ܛܒܬܐ ܘܣܢܐܬܐ ܚܠܦ ܪܚܡܬܐ:
ܘܐܢܐ ܡܨܠܐ ܗܘܝܬ ܥܠܝܗܘܢ. ܘܬܘܒ
ܐܡܪ: ܕܒܟܘܪܗܢܗܘܢ ܠܒܫܬ ܣܩܐ
ܘܡܟܟܬ ܢܦܫܝ ܒܨܘܡܐ. ܘܐܝܟ ܪܚܡܐ
ܘܐܝܟ ܐܚܐ ܡܗܠܟ ܗܘܝܬ. ܘܐܝܟ ܗܘ
ܕܝܬܒ ܒܐܒܠܐ ܟܡܝܪ ܗܘܝܬ ܡܛܠ ܐܦܝ
ܒܝܫܬܗܘܢ. ܘܗܢܘܢ ܒܚܫܝ ܐܬܟܢܫܘ
ܘܚܕܝܘ ܒܝ. ܗܠܝܢ ܐܠܗܝܢ ܕܐܢܫܐ
ܐܠܗܝܐ: * ܕܝܠܟ ܕܝܢ ܗܠܝܢ ܕܠܟ ܝܐܝܢ܀
ܐܪܐ: ܘܐܢ ܠܟܬܒܐ ܠܐ ܚܪܬ: ܕܝܕܥ ܐܢܐ
ܕܓܘܚܟܐ ܚܫܝܒܝܢ ܠܟ ܡܠܝܗܘܢ:
ܠܡܠܦܢܝܟ ܦܝܠܘܣܘܦܐ[3] ܠܐ ܡܬܛܦܝܣ
ܗܘܝܬ: ܕܒܨܥܪܝܗܘܢ ܡܒܪܟܝܢ ܗܘܘ:
ܘܚܠܦ ܡܚܘܬܐ ܐܝܩܪܐ ܦܪܥܝܢ ܗܘܘ:
ܒܫܘܒܗܪܐ ܕܡܣܝܒܪܢܘܬܐ ܚܝܝܗܘܢ ܒܓܘ
ܥܠܡܐ ܡܬܗܦܟܝܢ ܗܘܘ. ܠܐ ܕܝܢ ܐܬܕܟܪܬ

1. V ܠܡܟܣܐ. — 2. V ܪܕܘܦ. — 3. V ܦܝܠܘܣܘܦܐ.

1. Ad verbum : *Nonne meministi illius pharisaei... quo vultu?* — 2. Cf. Luc., XVIII, 10. — 3. Ad verbum : *Propter cornu..... quod secuisset.* — 4. Cf. Ps. CVIII, 4-5. — 5. Ps. XXXIV, 13-15.

ܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢ ܐܦ[1] ܠܗܘ ܡܠܦܢܟ ܒܪܕܝܨܢ[2]:
* ܕܡܛܠ ܢܓܝܪܘܬ ܪܘܚܐ ܘܦܘܢܝ ܦܬܓܡܐ
ܫܦܝܪܐ ܕܠܘܬ ܟܠܢܫ ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ
ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܒܟܬܒܝܗܘܢ܀

ܡܢ ܐܝܟܐ ܗܟܝܠ ܢܣܒܬ ܠܟ
ܕܡܘܬܐ ܠܗܕܐ ܫܛܝܘܬܐ. ܒܟܬܒܐ.
ܟܬܒܐ ܠܐ ܐܠܦܘܟ: ܡܪܢ ܠܐ ܚܘܝܟ:
ܫܠܝܚܐ ܠܐ ܪܫܡܘ ܠܟ: ܦܝܠܣܘܦܐ[3]
ܕܥܠܡܐ ܠܐ ܐܚܙܝܘܟ: ܡܠܦܢܝܟ
ܗܪܛܝܩܐ ܠܐ ܐܫܠܡܘ ܠܟ. ܫܪܝܪܐ ܗܘ[4]
ܗܟܝܠ ܕܚܫܐ ܗܘ ܪܓܝܓܐ ܕܛܠܝܘܬܐ
ܘܡܘܬܒܐ ܕܫܥܝܬܐ ܕܠܐ ܐܫܬܪܪܘ
ܒܡܫܡܠܝܘܬܐ ܕܝܕܥܬܐ. ܒܓܘ ܒܥܬܐ:
ܓܘܚܟܐ. ܥܡ ܦܘܢܝ ܦܬܓܡܐ
ܕܗܝܡܢܘܬܐ: ܨܥܪܐ. ܒܐܓܘܢܐ ܕܕܪܫܐ:
ܓܘܕܦܐ. ܟܕ ܡܬܒܥܝܐ ܗܝܡܢܘܬܐ: ܡܠܐ
ܪܓܝܓܬܐ ܕܣܟܠܘܬܐ. * ܒܡܦܩܢ ܒܪܘܚܐ
ܕܚܠܦ ܫܪܪܐ: ܡܡܘܩܕܐ[5]
ܘܡܡܠܠܐ ܕܥܒܕ ܓܘܚܟܐ ܒܫܡܘܥܐ.
ܘܗܠܝܢ: ܐܘ ܚܟܝܡܐ: ܝܕܝܥ ܗܘ ܐܬܪܗܘܢ
ܘܝܕܝܥܝܢ ܡܡܠܠܢܝܗܘܢ ܘܝܕܝܥܝܢ ܬܘܒ
ܐܦ ܫܡܘܥܝܗܘܢ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܡܠܝܗܘܢ
ܣܝܡܝܢ ܒܟܬܒܝܟ ܘܒܙܚܐ ܣܪܝܩܐ
ܕܗܠܝܢ ܪܫܝܡ ܒܓܘ ܡܠܝܟ: ܡܢ ܗܕܐ
ܝܕܝܥ ܐܝܟ ܕܒܪ ܐܫܘܬܐ ܐܢܬ ܕܝܠܗܘܢ:
ܘܡܫܘܕܥܝܢ ܠܟ ܬܘܒ * ܕܫܡܘܥܝܟ ܠܟ܀

praeceptoris tui quoque Bardesanis, * quem, propter longanimitatem pulchramque responsionem ad omnes, discipuli eius in libris suis praedicant. * V f. 4 v° b.

25. Unde ergo formam huius stultitiae tibi assumpsisti? In Libris? Libri te non docuerunt; Dominus noster tibi non ostendit; apostoli tibi non notarunt; philosophi (φιλόσοφος) mundi tibi non monstrarunt; doctores tui haeretici (αἱρετικός) tibi non tradiderunt. Certum est igitur hanc esse libidinosam passionem pueritiae nugasque cogitationum maturitate scientiae non firmatarum. Intra quaestionem, risus; cum responsione fidei, contumelia; in certamine (ἀγών) disputationis, convicia; in inquisitione fidei[1], libidinosa verba insipientiae; * in petitione apologiae pro veritate, facetiae (σκῶμμα) et sermo qui apud auditores[2] risum movet. Harum rerum, o sapiens, cognoscitur regio, atque cognoscuntur illi qui eas dicunt, et rursus cognoscuntur illi quoque qui eas audiunt. Sed, quia eorum verba in scriptis tuis ponuntur horumque vana irrisio intra verba tua notatur, propter hoc certum est te asseclam eorum esse[3] rursusque eos * qui tibi conveniunt tuos auditores. * L f. 3 v° c. * V f. …

1. V ܐܦ. — 2. V ܕܝܨܢ. — 3. V ܦܝܠܘܣܘܦܐ. — 4. V om. ܗܘ. — 5. L et V ܡܡܘܩܕܐ.

1. Ad verbum : *Cum fides inquiritur*. — 2. Ad verbum *In auditoribus*. — 3. Ad verbum *Notus es eorum assecla esse*.

26. A doctrina sanctorum Librorum enim omnino remotus es, et, si pauca ex verbis eorum apud te sunt, artificii causa tantum a te colliguntur. Socius philosophorum (φιλόσοφος) profanorum, sicut te ipsum nominas, non es, ut testantur libidinosae passiones tuae paucaeque opiniones tuae, quae ex verbis tuis vidimus atque iam diu cognoscimus; et praeterea rursus ad mensuram horum non pervenisti. Unde enim possibile erat? Heri pharmacopola emptorque ac venditor, et hodie philosophus (φιλόσοφος)! Sed, o sapiens, secus ac optabas, tibi evenit. Propter hoc sapiens volebas nominari, * et contrarium tibi evenit, quia unicuique manifestatus es stultus esse atque blasphemus. Nam neque disciplinam, nec scientiam humanam, nec ordinem (τάξις) pulchrum verbi, nec responsionem ordinate (compositam), nec abundantiam elocutionis, nec intellegentiam Librorum, nec opinionem quae explanationes invenit, nec rectitudinem cogitationum, nec verbi maturitatem * quae etiam in doctrinis alienis invenitur, nullam ex his (rebus) in verbis tuis invenimus. Unde poteramus te sapientem aut doctum reputare? Quia verba composuisti, quae apud lectorem risum movent? An quia

* L f. 4 r° a.

* V f. 2 r° a.

ܡܢ ܡܠܦܢܘܬܐ ܓܝܪ ܕܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ
ܟܠܗ̇ ܟܠܗ ܪܚܝܩܬ: ܘܐܢ ܐܝܬ ܠܟ ܩܠܝܠ
ܡܠܝܢ ܡܢ ܡܠܝܗܘܢ: ܐܝܟ ܕܠܐܘܡܢܘܬܐ
ܟܢܫܬ ܘܡܩܒܠ ܠܟ. ܚܒܪܐ ܕܦܝܠܘܣܘܦܐ
ܒܪܝܐ: ܐܝܟ ܕܡܫܡܗܬ ܢܦܫܟ: ܠܐ ܐܝܬܝܟ:
ܐܝܟ ܕܣܗܕܝܢ ܚܫܝܟ ܪܓܝܓܐ ܘܪܥܝܢܝܟ
ܩܠܝܠܐ ܗܢܘܢ ܕܐܬܚܙܝܘ ܠܢ ܡܢ ܡܠܝܟ:
ܘܡܫܬܘܕܥܝܢ ܒܗܘܢ ܡܢ ܙܒܢܐ. ܘܬܘܒ
ܗܘܐ ܠܗܝ ܕܐܦܠܐ ܠܡܫܘܚܬܗܘܢ ܕܗܠܝܢ
ܐܬܡܛܝܬ. ܡܢ ܐܝܟܐ ܓܝܪ ܡܫܟܚܐ
ܗܘܬ. ܐܬܡܠܝ ܙܒܢܐ ܘܐܙܒܢܐ ܘܡܙܒܢܢܐ:
ܘܝܘܡܢ ܦܝܠܘܣܘܦܐ[1]. ܐܠܐ: ܐܘ ܚܟܝܡܐ:
ܕܠܐ ܐܝܟ ܕܨܒܝܬ ܗܘܬ ܠܟ ܓܕܫ
ܠܟ. ܚܟܝܡܐ ܡܢ ܗܘܐ ܨܒܐ ܗܘܝܬ
ܕܬܬܩܪܐ: * ܘܠܗܦܟܐ ܓܕܫ ܠܟ:
ܕܐܬܓܠܝܬ ܠܟܠ ܐܢܫ ܕܐܝܬܝܟ ܣܟܠܐ
ܘܡܓܕܦܢܐ. ܠܐ ܓܝܪ ܡܪܕܘܬܐ ܐܦܠܐ ܝܕܥܬܐ
ܐܢܫܝܬܐ: ܘܠܐ ܛܟܣܐ ܫܦܝܪܐ ܕܡܠܬܐ:
ܘܠܐ ܦܘܢܝ ܦܬܓܡܐ ܕܡܬܚܒܫܐ: ܘܠܐ
ܣܘܓܐܐ ܕܡܡܠܠܘܬܐ: ܘܠܐ ܣܘܟܠܐ
ܕܟܬܒܐ: ܘܠܐ ܪܥܝܢܐ ܡܫܟܚܢܐ[2] ܕܦܘܫܩܐ:
ܘܠܐ ܬܪܝܨܘܬܐ ܕܚܘܫܒܐ: ܘܠܐ ܓܡܝܪܘܬܐ
ܕܡܠܬܐ: * ܗܝ[3] ܕܡܫܟܚܐ ܐܦ ܒܡܠܦܢܘܬܐ
ܢܘܟܪܝܬܐ: ܘܠܐ ܚܕܐ ܡܢ ܗܠܝܢ ܐܫܟܚܢ
ܒܡܠܝܟ. ܡܢ ܐܝܟܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܢ
ܕܢܣܒܟ ܚܟܝܡܐ ܐܘ ܝܕܘܥܐ. ܡܢ ܗܠܝܢ
ܕܪܟܒܬ ܡܠܐ ܕܓܚܟܐ ܡܫܝܢ ܒܗܘ ܕܩܪܐ.

1. V ܦܝܠܣܘܦܘܬܐ. — 2. L ܪܘܚܐ ܡܕܡܟܢܝܬܐ. 3. In V folius 2us translatus est et post folium 4um restituendus est.

artificio verbi iocosi mihi conviciatus es.[1] In his enim et talibus mimi (μῖμος) te sapientiores sunt, vanique (homines) et vagi, qui ad hilaritatem ac risum mensarum conducuntur, te artificiosiores sunt.

27. Et si rursus te dicis multas doctrinas cognoscere, ecce nescis quid sectae opinentur, ut ex scriptis tuis nos ostensuri sumus. Nec rursus in hac doctrina, cuius personam (πρόσωπον) tulisti, quidquam scientiae invenisti, quod adversus verbum nostrum respondeas, nisi parva * et vilia, quae sciunt quicumque in hac doctrina sunt. * L f. 4 r° b.
Invenisti vero aliquid amplius, quia impudentius eis blasphemasti. Quis alius enim fiebat proprius suus redargutor ab initio verbi sui, sicut tu? Nam ab initio scriptorum tuorum testatus es te ipsum ad instar * inimici verba nostra redarguere, sicut dixisti. * V f. 2 r° b.
Numquid (ἆρα) ab inimico videtur id quod convenit? Potestne cogitatio furore plena ordinate loqui? Quis nescit animae caecitatem esse furorem, intellegentiaeque obcaecationem irae esse praedam? Incepisti in viam quaestionis incedere; et ab initio scriptorum tuorum testatus es te ipsum caecum esse. Ergo cum caeco nos oportet incedere, atque cum

1. L ܦܪܨܘܦܐ.

obcaecato in semita quaestionis ambulare.

28. Si ad instar inimicorum te confessus es nos redarguere, neque vera est redargutio tua, nec fidelis confutatio tua adversus verba nostra; neque contumeliis, nec conviciis, nec ulli ex his (verbis) quae ad confutationem verbi nostri scripsisti, nos convenit credere, quia ea inimicus dixit. Vide verbum tuum, * o docte, et noli in scriptis risum tuum tradere.

* L f. 4 r° c.

29. Recte audiisti verbum Apostoli, quod dixit : *Nolite quasi inimicum eum existimare, sed corripite eum ut fratrem*[1]. Et haec cui? Illi qui in delicto * defectuum praeoccupatur. *Si quis vestri praeoccupatus fuerit in delicto, vos qui spirituales estis, instruite eum in spiritu humili*[2]. Et, quia hunc doctorem recte audiisti, totum verbum tuum mansuetudine plenum est et humilitate atque paenitentia cum dolore! Nam ille qui legit verbum tuum, statim sentit passionem cogitationum tuarum, quae non his (sensibus) quos Paulus docuit, sed furore et ira et contumelia et conviciis moventur. Nec te puduit usque eo venire, ut quasi mulieres insipienter malediceres.

* V f. 2 r° c.

ܡܟܝܢ ܒܗ ܫܒܝܠܐ ܐܝܟ ܠܟ ܕܢܗܪܐ:
ܘܒܗ ܒܥܘܪܐ ܡܗܠܟܝܢ ܒܫܒܝܠܐ ܕܒܥܬܐ܀
ܐܢ ܒܕܡܘܬܐ ܕܒܥܠܕܒܒܐ ܐܘܕܝܬ
ܕܡܟܣ ܐܢܬ ܠܢ: ܠܐ ܫܪܝܪܐ ܡܟܣܢܘܬܟ
ܘܠܐ ܡܗܝܡܢ ܫܪܪܟ ܕܠܘܩܒܠ ܡ̈ܠܝܢ
ܘܠܐ ܨܥܪܐ ܘܠܐ ܓܘܕܦܐ ܘܠܐ ܚܕܐ ܡܢ
ܐܝܠܝܢ ܕܟܬܒܬ ܠܥܘܠܐ ܕܡܠܬܢ: ܠܐ
ܘܠܐ ܕܢܗܝܡܢ: ܡܛܠ ܕܡܢ ܒܥܠܕܒܒܐ
ܐܬܡܠܠ. ܗܘܝ ܚܙܝ ܕܡܠܬܟ: * ܐܘ
ܪܘܡܐ: ܘܠܐ ܬܬܠ ܓܘܚܟܟ ܒܟܬܒܬܐ܀
ܫܦܝܪ ܫܡܥܬܗ ܠܡܠܬܗ[1] ܕܫܠܝܚܐ
ܗܝ ܕܐܡܪ: ܕܠܐ ܐܝܟ ܒܥܠܕܒܒܐ ܬܚܫܒܘܢܗ:
ܐܠܐ ܗܘܝܬܘܢ ܡܪܬܝܢ ܠܗ ܐܝܟ ܕܠܐܚܐ.
ܘܗܠܝܢ ܠܡܢ: ܠܡܢ ܕܡܬܩܕܡ
ܒܫܘܒܩܢܐ * ܕܒܨܝܪܘܬܐ. ܐܢ ܐܢܫ ܒܟܘܢ
ܡܢܟܘܢ ܢܬܩܕܡ ܒܫܘܒܩܢܐ: ܐܢܬܘܢ
ܐܝܠܝܢ ܕܪܘܚܢܝܢ ܐܢܬܘܢ ܐܬܩܢܘܗܝ ܒܪܘܚܐ
ܡܟܝܟܬܐ. ܘܡܛܠ ܕܫܦܝܪܐܝܬ
ܫܡܥܬܝܗܝ ܠܗܢܐ ܡܠܦܢܐ: ܟܠܗ
ܡܠܬܟ ܡܠܝܐ ܢܝܚܘܬܐ ܘܡܟܝܟܘܬܐ
ܘܬܝܒܘܬܐ ܥܡ ܚܫܐ. ܗܘ ܓܝܪ ܕܩܪܐ ܠܗ
ܠܡܠܬܟ: ܡܚܕܐ ܪܓܫ ܐܦ ܚܫܐ
ܕܚܘܫܒܝܟ: ܠܗ ܕܡܬܪܓܫܝܢ ܒܗܠܝܢ
ܕܐܠܦ ܦܘܠܘܣ: ܐܠܐ ܒܚܡܬܐ ܘܪܘܓܙܐ
ܘܨܥܪܐ ܘܓܘܕܦܐ. ܘܠܐ ܐܬܒܗܬ ܕܬܐܬܐ ܥܕܡܐ
ܠܗܕܐ ܕܬܠܘܛ ܒܣܟܠܘܬܐ ܐܢܬܬܐ ܐܝܟ
ܢܫ̈ܐ܀

1. L ܠܡܠܬܗ.

1. II Thess., III. 15. — 2. Gal., VI, 1.

ܗܘܐ: ܐܝܟ ܕܡܫܬܘܕܝܐ ܡܠܬܟ: ܥܠ
ܗܠܝܢ ܡܟܣ ܗܘܝܬ ܠܝ. ܐܪܐ ܣܟܠܐ:
ܡܢܘ ܡܡܬܘܡ ܚܙܐ ܠܟ ܕܡܐܣܐ ܒܪܘܓܙܐ
ܠܪܘܓܙܐ[1]: ܘܡܫܬܠܐ ܩܥܬܐ ܒܩܥܬܐ: ܘܠܐܚܕ
ܠܚܡܬܐ ܒܚܝܠܐ ܕܚܡܬܐ.. ܗܢܘ ܕܝܢ
ܕܡܩܪܒ ܐܣܝܘܬܐ ܠܡܚܘܬܐ ܒܦܘܡ ܩܣܝܦܘܣ
ܘܣܝܦܐ. * ܟܕ ܒܥܐ ܗܘܝܬ: ܐܝܟ ܡܠܬܟ:
ܠܡܦܩܘ ܠܝ ܡܢ ܓܘܡܨܐ ܕܚܡܬܐ ܘܪܘܓܙܐ
ܘܕܚܘܣܕܐ ܘܕܨܥܪܐ: ܘܢܦܠܬ ܠܟ ܬܚܝܬ
ܡܢܝ. * ܫܛܝܘܬܝ ܕܝܢ ܨܒܐ ܗܘܝܬ
ܠܡܚܘܝܘ: ܘܫܛܝܘܬܟ ܓܠܝܐܝܬ ܚܘܝܬ
ܘܚܘܝܬ܀

ܒܡܢܐ ܠܐܠܦܢ ܦܘܠܘܣ ܕܢܙܕܟܐ
ܒܝܫܬܐ.. ܠܘ ܒܛܒܬܐ.. ܠܐ ܬܙܕܟܘܢ ܡܢ
ܒܝܫܬܐ: ܐܠܐ ܙܟܘ ܠܒܝܫܬܐ ܒܛܒܬܐ.
ܘܪܚܡܘܬܟ ܗܟܢܐ ܗܘܐ ܠܡܥܒܕ ܘܠܘ: ܐܢ
ܬܠܡܝܕܗ ܐܢܬ ܕܗܘ ܕܠܡܠܘܗܝ ܐܝܟ
ܒܐܣܟܡܐ ܥܪܩܬ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܗܕܐ
ܠܐ ܥܒܕܬ: ܒܥܠܕܒܒܐ ܐܝܬ ܕܡܠܦܢܘܬܗ
ܘܠܐ ܬܠܡܝܕܗ: ܐܝܟ ܕܣܗܕܢ ܐܦ ܗܢܝܢ
ܡܠܝܟ. ܒܝ ܓܝܪ ܚܙܝܬ ܫܘܒܗܪܐ. ܘܙܕܩ
ܗܘܐ ܕܬܠܒܫ ܐܝܟ ܠܘܩܒܠܗ ܡܟܝܟܘܬܐ.
ܒܝ ܕܝܢ ܐܫܟܚܬ ܪܚܡܬ ܐܝܩܪܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܐܢܬ. ܗܘܐ ܗܘܐ ܠܟ ܕܬܪܗܛ ܠܘܬ ܫܥܒܕܘܬܐ.
ܩܕܡܬܢܝ[2] ܕܡܠܐ ܐܢܐ ܚܪܝܢܐ ܘܒܥܬܐ
ܕܡܠܐ. ܠܘܬ ܦܝܣܐ ܕܫܪܪܐ ܙܕܩ ܗܘܐ ܕܬܦܝܣܢܝ.
ܘܡܬܟܬܫ ܐܢܐ ܗܘܝܬ ܘܠܐ ܡܬܡܨܝܢܐ: ܐܝܟ

30. Et ecce, ut confitetur verbum tuum, de his (rebus) me corripiebas. O (ἄρα) stulte, quis unquam a te visus est ira sanans iram, ac clamore compescens clamorem, et vi furoris cohibens furorem, hoc est, per acutum[1] gladium (ξίφος) vulneri admovens remedium? * Quaerebas, secundum verbum tuum, ex fovea furoris et irae et conviciorum et contumeliarum me educere; et infra me cecidisti. * Stultitiam meam volebas ostendere, et insaniam tuam manifeste ostendisti.

* L f. 4 v° a.

* V f. 2 v° a.

31. In quo nos docuit Paulus malum vinci? Nonne in bono? *Nolite vinci a malo, sed vincite in bono malum*[2]. Dilectionem tuam oportebat ita facere, si illius es discipulus, cuius ad verba in specie (σχῆμα) confugis. Sed, quia hoc non fecisti, doctrinae eius adversarius es, non autem discipulus eius, ut testantur ipsa quoque verba tua. In me enim superbiam vidisti. Te oportebat adversus eam induere humilitatem. In me ambitionem deprehendisti, sicut dicis. Te decebat ad submissionem currere. Praevenisti me contentione plenum esse ac quaestione verborum. Ad persuasionem (πεῖσις) veritatis te oportebat me

1. V ܪܘܓܙܐ ܠܪܘܓܙܐ. — 2. L ܩܕܡܬܢ.

1. Ad verbum : *Per aciem gladii.* — 2. Rom., XII, 21.

adducere. Inquirentem mysteria ineffabilia, sicut dicis, me invenisti. Te decebat me docere silentium fidei. * L f. 4 v° b. Inimicitiam odiumque erga alios * in me invenisti. Cum dilectione et amore animaeque bonitate tibi pul- * V f. 2 v° b. chrum erat * ad me accedere. Haec enim de te ipso quoque confiteris.

32. Audiisti me dicere (id) quod ineffabile est. Te non oportebat audere plus quam me, sed silentium mihi iubere per silentium tuum, ne impudenter tractaret lingua mea illa quae supra sensus sunt, sicut dicis. Quis enim arguitur, propter verbum Pauli, quod sub deprehensionem sensuum suorum subiiciat christianorum (χριστιανός) fidem? Cui convenit cum Apostolo praedicare : *Parum ex multo scio, atque parum ex multo propheto*[1]? (Utrum) mihi qui profiteor voces fidei, indagationem earum fugiens silentioque explanationem earum honorans, an tibi qui de unoquoque ex verbis fidei explanationem me rogas? Nonne arguisti, sicut dixisti, cum Paulo illum qui sub deprehensionem cogitationum humanarum subiunxit christianorum (χριστιανός) fidem? Quomodo igitur verbo tuo rogasti : « Explana mihi : Quomodo descendit hypostasis Filii de caelo? Quomodo (Deus)

ܕܐܡܪܬ ܐܝܟ: ܐܫܟܚܬܢܝ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܠܟܝ
ܕܠܡܠܦܘܢܝ[1] ܫܬܩܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ.
ܒܒܥܠܕܒܒܘܬܐ ܘܣܢܐܬܐ ܕܠܘܬ ܐܚܪ̈ܢܐ
ܐܫܟܚܬ * ܒܝ. ܒܚܘܒܐ ܘܒܪܚܡܬܐ
ܘܒܛܝܒܘܬܐ ܢܦܫܝܐ ܫܦܝܪ ܗܘܐ ܠܟܝ ܕܬܬܩܪܒܝ
* ܠܘܬܝ. ܗܠܝܢ ܓܝܪ ܐܦ ܡܫܬܘܕܝܐ
ܐܢܬܝ ܥܠ ܢܦܫܟܝ܀

ܫܡܥܬܝ ܕܡܡܠܠܢܐ ܡܕܡ ܕܠܐ
ܡܬܡܠܠ. ܠܘ ܕܬܡܪܚܝ ܝܬܝܪ ܡܢܝ
ܙܕܩ ܗܘܐ: ܐܠܐ ܕܬܦܩܕܝܢ[2] ܠܝ ܒܫܬܩܟܝ: ܕܠܐ
ܬܡܪܚ ܠܫܢܝ ܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܠܥܠ ܡܢ
ܪ̈ܥܝܢܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬܝ. ܡܢܘ ܓܝܪ
ܡܬܟܣܣ ܡܢ ܡܠܬܗ ܕܦܘܠܘܣ: ܕܣܐܡ
ܠܬܚܬ ܡܕܪܟܢܘܬܐ ܕܪ̈ܥܝܢܘܗܝ ܠܗܝܡܢܘܬܐ
ܕܟܪܣܛܝܢܐ. ܠܡܢܘ ܠܫܠܝܚܐ ܕܢܟܪܙ ܥܡ
ܫܠܝܚܐ: ܕܩܠܝܠ ܡܢ ܣܓܝ ܝܕܥ
ܐܢܐ ܘܩܠܝܠ ܡܢ ܣܓܝ ܡܬܢܒܐ ܐܢܐ.
ܠܝ ܕܡܘܕܐ ܐܢܐ ܒܩܠܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ: ܟܕ
ܥܪܩ ܐܢܐ ܡܢ ܒܨܝܘܬܗܘܢ ܘܡܝܩܪ ܐܢܐ
ܠܦܘܫܩܗܘܢ ܒܫܬܩܐ: ܐܘ ܠܟܝ ܕܥܠ
ܟܠ ܚܕܐ ܡܢ ܡܠܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܦܘܫܩܐ
ܫܐܠܐ ܐܢܬܝ ܠܝ. ܠܐ ܗܐ ܒܟܣܢܐ: ܐܝܟ
ܕܐܡܪܬܝ: ܥܡ ܦܘܠܘܣ ܠܗܘ ܕܣܡܗ
ܠܬܚܬ ܡܕܪܟܢܘܬܐ ܕܚܘܫܒ̈ܐ ܐܢܫܝܐ
ܠܗܝܡܢܘܬܐ ܕܟܪܣܛܝܢܐ. ܐܝܟܢܐ ܡܕܝܢ
ܫܐܠܬ ܒܡܠܬܟܝ: ܕܦܫܘܩ ܠܝ ܕܐܝܟܢܐ

1. L ܕܬܠܦܝܢ. — 2. V ܕܬܦܩܕܝ.

1. I Cor., XIII, 9.

ܢܚܬ ܡܬܘܡܐ ܕܒܪܐ ܡܢ ܫܡܝܐ.· ܐܝܟܢ
ܐܬܓܫܡ.· ܐܝܟܢ ܗܘܐ ܒܪ ܐܢܫܐ.· ܐܝܟܢ * ܚܫ
ܠܐ ܚܫܘܫܐ.· ܐܝܟܢ * ܡܝܬ ܗܘ ܕܠܐ ܡܐܬ.·
ܗܠܝܢ ܓܝܪ ܫܘܐܠܐ ܕܡܗܝܡܢܐ ܠܐ
ܐܝܬܝܗܝܢ. ܘܥܠ ܗܠܝܢ ܘܕܐܟܘܬܗܝܢ: ܒܥܐ
ܕܐܪܓܫ ܒܪܐܙܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܕܟܪܣܛܝܢܐ
ܠܐ ܡܒܥܐ܀

ܐܦ ܗܠܝܢ ܓܝܪ ܐܝܬܝܗܝܢ ܐܪ̈ܙܐ
ܕܗܝܡܢܘܬܐ: ܕܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܗܘ
ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܟܠ ܕܘܟ. ܘܥܡܪ ܒܟܪܣܐ ܗܘ
ܕܠܐ ܐܚܕ ܠܗ ܒܪܝܬܐ. ܘܣܦܩ ܠܗ
ܥܘܒܐ ܕܒܬܘܠܬܐ ܠܗܘ ܕܐܚܕ ܠܗ
ܠܚܘܕ ܥܘܒܐ ܕܐܝܬܘܬܐ. ܘܫܪܝ ܗܘ
ܕܠܝܬ ܠܗ ܫܘܪܝܐ. ܘܗܘܐ ܐܢܫܐ ܫܪܝܪܐ
ܐܠܗܐ ܟܝܢܝܐ. ܘܐܬܓܫܡ ܘܐܬܐܚܕ ܩܢܘܡܐ
ܠܐ ܡܬܐܚܕܢܐ. ܘܪܒܐ ܗܘܐ ܒܩܘܡܬܗ
ܦܓܪܢܐܝܬ ܗܘ ܕܓܡܝܪ ܘܡܫܡܠܝ
ܒܩܢܘܡܐ ܕܟܝܢܗ. ܘܐܬܬܚܡ ܒܨܝܪ ܐܬܪܐ
ܙܥܘܪܐ ܗܘ ܕܟܠܗܘܢ ܚܝܠܐ ܚܝܐ ܘܟܝܢܐ
ܘܛܟܣܐ ܒܗ ܡܬܬܚܡܝܢ. ܘܚܫ ܘܡܝܬ
ܡܛܠ ܦܘܪܩܢܐ ܕܟܠܗܘܢ ܚܝܐ ܗܘ
ܡܠܬܐ ܕܐܬܓܠܝ ܒܒܣܪ. ܗܠܝܢ ܘܕܐܟܘܬ
ܗܠܝܢ ܐܝܬܝܗܝܢ ܐܪ̈ܙܐ ܕܗܝܡܢܘܬܗܘܢ
ܕܟܪܣܛܝܢܐ. ܘܟܠ ܐܝܢܐ ܕܝܕܥ ܠܗܘܢ:
ܝܕܥ ܕܠܐ ܡܬܕܪܟܝܢ. ܘܐܝܢܐ ܕܐܕܪܟ ܐܢܘܢ:
ܗܘ * ܝܕܥ ܕܠܐ ܡܬܦܫܩܝܢ܀

ܐܡܪܬ ܥܠܝ ܕܐܠܘ ܒܝܕܥܬܐ ܐܬܕܪܫܬ
ܠܫܬܝܩܘܬܐ ܡܝܩܪ ܗܘܝܬ: ܡܛܠ ܬܕܡܘܪܬܐ

incorporatus est? Quomodo factus est homo? Quomodo * passus est impassibilis? Quomodo * mortuus est immortalis?» Hae rogationes enim fidelium non sunt; nec de his et de eis similibus inquirit quicumque fidei christianorum (χριστιανός) mysterium sensit. * L f. 4 v° c. * V f. 2 v° c.

33. Etenim haec quoque fidei mysteria sunt : De caelo descendit ille qui est ubique. Et in utero habitavit ille quem mundus non continet. Et suffecit sinus Virginis illi quem tantum sinus essentiae continet. Et initium habuit ille cui non est initium. Et factus est homo verus Deus naturalis; et incorporatus est; et apprehensa est hypostasis inapprehensibilis. Et crescebat in statura sua corporaliter ille qui integer et perfectus est in hypostasi naturae suae. Et intra regionem exiguam limitatus est ille in quo limitantur omnes vires vivae et naturae et ordines (τάξις). Et passum est et mortuum est propter salutem omnium vitarum illud Verbum quod in carne manifestatum est. Haec et talia fidei christianorum (χριστιανός) mysteria sunt; et quicumque ea cognoscit, scit ea non deprehendi, ac ille qui ea deprehendit, ipse * scit ea non explanari. * L f. 5 r° a.

34. Dixisti de me : « Si in scientia exercitatus esses, silentium honorares propterea quod stupor mihi occurrit[1],

1. Ad verbum : *Propter stuporem qui mihi occurrit.*

* V f. 5 r° a. * verborumque paucitatem diligeres. » Hoc (quidem) ipsum verbum tuum testatur, cum ignorantiam (ἰδιωτεία) mihi exprobras : « Haec est tota doctrina tua : Mortuus est immortalis; passus est impassibilis; factus est ille qui est. » Ecce verborum meorum paucitatem tu agnovisti.

35. Tu vero, o sapiens, qui te ipsum profiteris[1] fidem honorare et te confiteris mysterium eius silentio tenere, de unoquoque e capitulis fidei explanationem me rogasti : « Quomodo descendit hypostasis de caelo? Metaphorice? Vere? Naturaliter? Hypostatice? » Hae tuae rogationes cuiusdam sunt fidelis? Et : « Si nescis quomodo descenderit, noli dicere : Descendit; sed mendacem dic Librum. » Et, cum Liber dicat : Descendit, tu me doces confiteri : Non descendit. Et : « Si quis dicit unum ex Trinitate Christum esse, haec est blasphemia. » Et illud quod scriptum
* L f. 5 r° b. est : * Deus factus est homo, nec mutatus est, tu scripsisti : « Non factus est, ideoque non mutatus est. » Et illud quod a patribus nostris dictum est : Incorporatus est mansitque spiritualis, dixisti : « Non incorporatus est et propter hoc spiritualis mansit. » Et illud quod Paulus dixit :
* V f. 5 r° b. *Misit * Deus Filium suum, et factus est*

ܕܦܫܟ ܒܝ: *ܘܪܚܡܬܐ ܡ̈ܠܐ ܙܥܘܪ ܗܘܝܬ. ܘܡܠܬܟ ܗܕܐ: ܗܝ ܡܣܗܕܐ ܗܘܬ: ܟܕ ܡܚܣܕ ܐܢܬ ܠܝ ܒܗܕܝܘܛܘܬܐ: ܕܗܢܘ ܠܡ ܟܠܗ ܡܠܦܢܘܬܟ. ܡܝܬ ܠܐ ܡܝܘܬܐ. ܚܫ ܠܐ ܚܫܘܫܐ. ܗܘܐ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܗܐ ܐܢܬ ܐܘܕܥܬ ܟܠܗ ܙܥܘܪܘܬܐ ܕܡ̈ܠܝ܀

ܚܟܝܡܘܬܟ ܕܝܢ ܕܡܘܕܐ ܐܢܬ ܢܦܫܟ ܡܝܩܪܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ: ܘܡܫܬܐܠܢܐ ܐܢܬ ܕܒܫܬܩܐ ܐܣܝܪ ܐܢܬ ܐܪܙܗ: ܥܠ ܟܠ ܚܕ ܡܢ ܪ̈ܫܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܦܘܫܩܐ ܫܐܠܬܢܝ: ܕܐܝܟܢܐ ܢܚܬ ܩܢܘܡܐ ܡܢ ܫܡܝܐ܆ ܒܐܣܟܝܡܐ܆ ܫܪܝܪܐܝܬ܆ ܟܝܢܐܝܬ܆ ܩܢܘܡܐܝܬ܆ ܗܠܝܢ ܫܘܐܠܐ ܕܐܢܫ ܡܗܝܡܢܐ ܐܢܘܢ܆ ܘܐܢ ܗܘ[1] ܠܡ ܕܠܐ ܝܕܥ ܕܐܝܟܢ ܢܚܬ: ܠܐ ܬܐܡܪ ܕܢܚܬ. ܐܠܐ ܕܓܠܝܘܗܝ ܠܟܬܒܐ. ܘܟܕ ܟܬܒܐ ܐܡܪ ܕܢܚܬ: ܐܢܬ ܡܠܦ ܐܢܬ ܠܝ ܕܐܘܕܐ ܕܠܐ ܢܚܬ. ܘܕܐܡܪ ܚܕ ܡܢ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܗܘ ܡܫܝܚܐ: ܠ ܐܢܫ ܠܡ ܬܐܡܪ: ܕܓܘܕܦܐ ܗܝ. ܘܗܝ ܕܟܬܝܒܐ *ܕܗܘܐ ܐܠܗܐ ܒܪܢܫܐ ܘܠܐ ܐܫܬܚܠܦ: ܟܬܒܬ ܐܢܬ ܕܠܐ ܗܘܐ ܘܡܛܠܗܕܐ ܠܐ ܐܫܬܚܠܦ. ܘܗܝ ܕܐܡܝܪܐ ܠܐܒܗ̈ܝܢ ܕܐܬܓܫܡ ܘܩܘܝ ܪܘܚܢܐ: ܐܡܪܬ ܕܠܐ ܐܬܓܫܡ ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܩܘܝ ܪܘܚܢܐ. ܘܗܝ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ ܕܫܕܪ *ܐܠܗܐ ܠܒܪܗ ܘܗܘܐ

1. V ܘܐܢܗܘ.

1. Ad verbum : *Sapientia tua vero, qui te ipsum profiteris.*

ܡܢ ܐܢܬܬܐ: ܐܡܪܬ ܐܝܬ ܕܒܪܢܫܐ ܗܘ ܗܘ[1]
ܕܐܫܬܕܪ. ܘܗܝ ܕܟܬܒ ܝܘܚܢܢ ܕܡܠܬܐ
ܒܣܪܐ ܗܘܐ: ܟܬܒܬ ܐܝܬ ܠܘܩܒܠܗ:
ܕܡܬܚܙܝܢܘܬܐ ܐܫܬܟܚܬ ܕܗܘܐ ܟܕ ܠܐ ܗܘܐ
ܒܫܪܪܐ. ܘܟܕ ܟܬܒܐ ܡܒܣܪܝܢ ܚܫܐ ܘܡܘܬܐ
ܥܠ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ: ܐܝܬ ܟܬܒܬ ܕܒܪ ܐܢܫܐ
ܗܘ ܕܡܝܬ ܟܝܢܐܝܬ. ܘܗܘ ܗܢܐ ܒܪܢܫܐ:
ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ: ܟܝܢܐܝܬ ܐܬܝܠܕ ܘܟܝܢܐܝܬ
ܪܒܐ ܗܘܐ ܘܟܝܢܐܝܬ ܘܡܬܐܠܨܢܐܝܬ ܟܦܢ ܗܘܐ
ܘܨܗܐ: ܘܚܠܡ ܗܘܐ ܘܕܡܟ: ܘܡܬܥܡܠ ܗܘܐ
ܘܠܐܐ: ܘܚܫ ܗܘܐ ܘܡܐܬ. ܘܬܘܒ: ܗܝ ܕܡܢ
ܟܠܗܝܢ ܣܟܠܐ ܘܪܫܝܥܐ: ܟܬܒܬ ܕܐܦ
ܟܝܢܐܝܬ ܩܡ ܘܟܝܢܐܝܬ ܬܘܒ ܐܬܒܪܝ ܒܓܘ
ܟܪܣܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ: ܡܢ ܐܠܗܐ[2] ܒܪܘܝܐ
ܕܟܝܢܘܬܐ ܟܠܗܝܢ. ܘܗܝ ܕܐܡܪ ܡܪܢ ܕܫܪܘ
ܗܝܟܠܐ * ܗܢܐ ܘܐܢܐ ܒܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ
ܡܩܝܡ ܐܢܐ ܠܗ: ܦܫܩܬ ܐܝܬ ܕܝܫܘܥ
ܐܝܬܘܗܝ ܗܝܟܠܐ ܕܐܫܬܪܝ ܘܐܩܝܡܗ ܐܠܗܐ
ܕܒܗ. ܘܗܝ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ
ܒܡܫܝܚܐ ܕܪܥܐ ܠܥܠܡܐ ܥܡ ܪܒܘܬܗ:
ܐܡܪܬ ܐܝܬ ܕܒܪܐ ܟܝܢܝܐ ܒܝܕ ܡܫܝܚܐ.
ܘܗܝ * ܕܐܬܐܡܪܬ ܕܝܫܘܥ ܕܡܢ ܢܨܪܬ ܡܬܟܪܟ
ܗܘܐ ܘܡܐܣܐ ܠܗܢܘܢ ܕܐܬܢܟܝܘ ܡܢ ܒܝܫܐ:
ܡܛܠ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܥܡܗ: ܟܬܒܬ
ܘܡܠܬܐ ܕܒܝܩ ܗܘܐ ܠܝܫܘܥ ܘܥܒܕܢ ܗܘܐ
ܒܗ ܐܬܘܬܐ. ܘܬܘܒ ܗܝ ܕܡܟܝܠ ܢܩܝܡ ܠܟܘܢ

ex muliere[1], tu dixisti : « Homo est (ille) qui missus est. » Et illud quod Ioannes scripsit : *Verbum caro factum est*[2], tu scripsisti adversus hoc : « Visum est factum esse, etsi vere non factum est. » Et, cum Libri de Filio Dei passionem mortemque praedicent, tu scribis : « Homo est (ille) qui naturaliter mortuus est. Et ipse hic homo, » sicut dixisti, « naturaliter natus est, et naturaliter crescebat, et naturaliter atque necessario esuriebat sitiebatque, et somniabat dormiebatque, et laborabat eratque fatigatus, et patiebatur moriebaturque. » Et rursus illud quod prae omnibus stultum est ac impium, scripsisti : « Naturaliter quoque resurrexit, et naturaliter rursus creatus est intra uterum, » sicut dixisti, « a Deo factore omnium naturarum ». Et illud quod Dominus noster dixit : *Solvite templum * hoc, et ego in tribus diebus excito illud*[3], tu explanasti : « Iesus est templum quod solutum est, idque excitavit Deus qui (erat) in eo. » Et illud quod Paulus dixit : *Deus fuit in Christo, qui mundum reconciliavit cum dominatione sua*[4], tu dixisti : « Filius naturalis per Christum. » Et illud * quod dictum est : *Iesus a Nazareth circumibat, et hos qui a Malo vexati sunt sanabat, quia Deus fuit cum eo*[5], scripsisti : « Verbum Iesu adhaerebat, et signa in eo

* L f. 5 r° c.

* V f. 5 r° c.

1. L om. ܗܘ. — 2. L om. ܐܠܗܐ.

1. Gal., IV, 4. — 2. Ioann., I, 14. — 3. *Ibid.*, II, 19. — 4. II Cor., V, 19. — 5. Act., X, 38.

faciebat. » Et rursus : *Prophetam suscitabit vobis Dominus ex fratribus vestris*[1], dixisti : « Homo est Christus, ille qui est ex semine Abrahae et David. » Et rursus notasti : « Quicumque non dicit alium in alio, hoc est Verbum in Iesu, Maneti Marcionique et Eutycheti assentit. » Et rursus dixisti : « Quicumque profitetur Verbum, unam ex hypostasibus Trinitatis, descendisse et in Virgine habitasse, ut Arius et Eunomius credit. » Et rursus dicis : « Quicumque dicit Deum qui est hominem factum esse, praedicationem Manetis praedicat. » * Et rursus scripsisti : « Quicumque profitetur infantem illum qui ex Virgine natus est, Filium esse Altissimi, Bardesani assentit. » Et rursus dixisti : « Quicumque non profitetur Verbum ex Virgine sumpsisse Christum, primitias nostras, plus quam Apollinarius blasphemat. » * Et rursus dixisti : « Quicumque profitetur Deum hominem factum esse, vocabulum paganorum citat. » Et rursus dixisti : « Quemadmodum Deus non mortuus est, ita ex Virgine non natus est; nec nos oportet Virginem dicere Deiparam, sed Christiparam »; (quod est) primum vocabulum Nestorii blasphemiae. Et rursus dicis : « Christus qui natus est, ipse est qui passus est et mortuus; et Deus nativitati mortique Christi nequaquam

* L f. 5 v° a.

* V f. 5 v° a.

ܡܪܝܐ ܡܢ ܐܚܝܟܘܢ: ܐܡܪܬ ܕܒܪܢܫܐ ܗܘ
ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܙܪܥܐ ܕܐܒܪܗܡ
ܘܕܘܝܕ. ܘܬܘܒ ܪܫܡܬ ܕܡܢ ܕܠܐ ܐܡܪ
ܐܚܪܢܐ ܒܐܚܪܢܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܠܬܐ ܒܝܫܘܥ:
ܠܡܐܢܝ ܘܡܪܩܝܘܢ ܘܐܘܛܘܟܐ ܡܫܠܡ.
ܘܬܘܒ ܐܡܪܬ: ܕܡܢ ܕܡܘܕܐ ܕܡܠܬܐ: ܚܕ
ܡܢ ܩܢܘܡܘܗܝ ܕܛܪܝܢܝܬܐ: ܢܚܬ ܘܫܪܐ
ܒܒܬܘܠܬܐ: ܐܝܟ ܐܪܝܘܣ ܘܐܘܢܘܡܝܘܣ
ܡܗܝܡܢ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ ܐܢܬ ܕܡܢ ܕܐܡܪ
ܕܗܘܐ[1] ܒܪܢܫܐ ܐܠܗܐ ܗܘ[2] ܕܐܝܬܘܗܝ:
ܟܪܘܙܘܬܗ ܕܡܐܢܝ ܡܟܪܙ. * ܘܬܘܒ ܟܬܒܬ ܕܡܢ
ܕܡܘܕܐ ܠܗܘ ܛܠܝܐ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ
ܕܒܪܗ ܗܘ ܕܡܪܝܡܐ: ܠܒܪܕܝܨܢ ܡܫܠܡ. ܘܬܘܒ
ܐܡܪܬ ܕܡܢ ܕܠܐ ܡܘܕܐ ܕܢܣܒܗ ܡܠܬܐ
ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܠܡܫܝܚܐ ܪܫܝܬܢ: ܝܬܝܪ
ܡܢ ܐܦܘܠܝܢܪܝܘܣ ܡܓܕܦ. * ܘܬܘܒ ܐܡܪܬ
ܕܡܢ ܕܡܘܕܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܐܢܫܐ: ܒܪܬ ܩܠܐ
ܕܚܢܦܐ ܐܝܬܐ. ܘܬܘܒ ܐܡܪܬ ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܡܝܬ
ܐܠܗܐ: ܐܦܠܐ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܐܬܝܠܕ. ܘܠܐ[3]
ܘܠܐ ܠܢ ܕܢܐܡܪ ܠܒܬܘܠܬܐ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ:
ܐܠܐ ܝܠܕܬ ܡܫܝܚܐ. ܒܪܬ ܩܠܐ ܩܕܡܝܬܐ
ܕܓܘܕܦܗ ܕܢܣܛܘܪܝܣ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ ܐܢܬ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝܠܕ: ܗܘܝܘ ܕܚܫ ܘܡܝܬ:
ܘܐܠܗܐ ܠܡܘܠܕܗ ܘܠܡܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ
ܡܕܡ ܠܐ ܡܫܬܘܬܦ. ܘܬܘܒ ܟܬܒܬ ܕܡܢ
ܕܐܡܪ ܕܚܕ ܡܫܝܚܐ ܘܚܕ ܒܪܐ

1. V ܗܘܐ ܕ· — 2. V ܗܘ· — 3. V ܘܠܐ.

1. Deut., XVIII, 18.

ܘܢܚܬ ܪܘܚܐ ܡܢ ܫܡܝܐ: ܠܐ ܫܪܝܪܢ: ܘܠܘ
ܥܠ ܩܢܘܡܗ ܕܒܪܐ ܘܕܪܘܚܐ ܡܬܐܡܪ̈ܢ
ܗܠܝܢ ܒܢܝ̈ ܩܠܐ. ܘܬܘܒ ܐܡܪܬ
ܕܡܫܝܚܐ ܫܡܐ ܗܘ ܕܡܘܕܥ ܟܝܢܐ ܕܒܪ
ܐܢܫܐ ܘܡܕܒܪܢܘܬܐ * ܕܗܘܬ ܒܗ ܡܢ ܐܠܗܐ:
ܘܠܘ ܗܘ ܕܐܠܗܐ ܕܗܘܐ ܒܪ ܐܢܫܐ ܡܘܕܥ
ܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ ܐܢܬ: ܕܐܝܟ
ܕܐܝܬܝܗܝܢ ܬܠܬܐ ܩܢܘ̈ܡܝܢ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ
ܘܪܘܚܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܘܠܘ ܬܠܬܐ ܐܠܗ̈ܝܢ:
ܗܟܢܐ ܬܪܝܢ ܩܢܘ̈ܡܝܢ ܕܐܠܗܐ ܘܒܪ * ܐܢܫܐ
ܚܕ ܒܪܐ. ܕܡܢ ܗܕܐ ܡܚܘܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܪܐ
ܗܘ ܕܛܝܒܘܬܐ: ܕܣܝܡ ܠܗ ܒܛܝܒܘܬܐ
ܫܘܡܗܐ ܕܒܪܐ ܟܝܢܝܐ. ܘܬܘܒ ܐܡܪܬ ܕܐܝܟ
ܕܠܒܫ ܡܠܟܐ ܐܪ̈ܓܘܢܐ ܟܕ ܐܝܬܝܗ̇
ܒܩܢܘܡ ܢܦܫܗ̇ ܠܒܪ ܡܢ ܩܢܘܡܗ
ܕܡܠܟܐ: ܗܟܢܐ ܠܒܫ ܐܠܗܐ ܠܩܢܘܡܐ
ܐܚܪܢܐ ܕܒܪܢܫܐ ܕܗܘܐ ܠܗ ܐܪ̈ܓܘܢܐ. ܘܬܘܒ
ܐܡܪܬ. ܕܐܝܟ ܕܥܡܪ ܒܪ ܐܢܫܐ ܒܗܝܟܠܐ
ܘܐܚܪܝܐ ܗܘ ܒܝܬܐ ܘܐܚܪܝܐ ܗܘ ܗܘ ܕܥܡܪ
ܒܗ: ܗܟܢܐ ܥܡܪ ܡܠܬܐ ܒܝܫܘܥ
ܗܝܟܠܗ. ܘܬܘܒ ܓܕܦܬ ܥܠ ܐܪ̈ܙܐ ܩܕܝ̈ܫܐ
ܘܐܡܪܬ. ܕܠܥܘܗܕܢܐ ܕܗܘ ܦܓܪܐ ܡܬܬܣܝܡܝܢ:
ܟܕ ܗܢܘܢ ܠܐ ܡܬܩܪܝܢ ܦܓܪܐ ܒܫܪܪܐ. ܘܬܘܒ
ܐܡܪ ܐܢܬ ܠܘܩܒܠ ܡܫܠܡܢܘܬܗ
ܕܡܪܢ ܗܝ ܕܦܪܫ ܘܐܫܠܡ ܠܢ ܩܢܘ̈ܡܐ
ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ: * ܐܢܬ ܕܝܢ ܟܬܒܬ

communicavit. » Et rursus scripsisti : « Quae dicuntur[1] : Descendit Christus, et : Descendit Filius, et : Descendit Spiritus de caelo, vera non sunt; nec de hypostasi Filii et Spiritus haec vocabula dicuntur. » Et rursus dixisti : « Christus nomen est quod indicat naturam hominis ac oeconomiam * quae in eo fuit ex Deo; Deum autem hominem factum esse nomen Christi non patefacit. » Et rursus dicis : « Quemadmodum sunt tres hypostases Patris et Filii et Spiritus unus Deus, non autem tres dii, ita sunt duae hypostases Dei et hominis * unus Filius »; ex quo ostendes Christum Filium gratiae esse, cui nominatio Filii naturalis per gratiam imponitur. Et rursus dixisti : « Quemadmodum rex purpuram[2] induit, quae in semetipsa est extra hypostasim regis, ita induit Deus aliam hypostasim hominis, quae sibi pro purpura fuit. » Et rursus dixisti : « Quemadmodum habitat homo in templo, atque alia est domus et alius est ille qui in ea habitat, ita habitavit Verbum in Iesu, templo suo. » Et rursus de mysteriis sanctis blasphemasti, dicens : « In memoriam huius corporis ponuntur, quanquam ipsa corpus non vere vocantur. » Et rursus dicis adversus traditionem Domini nostri quae hypostases Patris et Filii et Spiritus separavit nobisque tradidit; * tu vero scripsisti adversus eam : « Si possibile

* L f. 5 v° b.

* V f. 5 v° b.

* L f. 5 v° c.

1. Ad verbum : *Quod dicitur*. — 2. Ad verbum : *Purpuras*.

erat hypostases uno vocabulo dici, non oportebat nos dicere Patrem et Filium et Spiritum. » Et rursus (haec) nomina vocasti imaginem (εἰκών) figuramque alicuius (rei) alius * extra hypostases; (ipsa) autem neque indicant hypostases nec significant.

* V f. 5 v° a.

36. Ergo has opiniones et tales nobis tradidisti in scriptis fidei tuae atque blasphemias stultas, quas nec ipse Nestorius magister vester tam manifeste dicere ausus est. Et, post haec et talia, me doces : « Argue cum Paulo illos qui sub deprehensionem sensuum suorum christianorum (χριστιανός) fidem subiungunt. » Dic mihi, o deceptor : Quid est ex fide christianorum (χριστιανός), de quo naturaliter et humane non locutus es? Et quae sunt ex mysteriis divinis, quae sub deprehensionem passionum non subiecisti? Et quid est illud : *Parum ex multo scimus,* quod specie (σχῆμα) fallaci citasti? Ecce enim docuisti omnia cognosci atque explanari, sicuti sunt, * ac sine metu scripsisti : « Tota Christi oeconomia a nativitate sua usque ad mortem suam naturalis est, nec est in ea aliquid mysticum, nec fide dignum. » Et de hypostasibus rursus * dixisti : « Non oportet singulis nominationibus eas dici, ut Dominus noster tradidit. »

* L f. 6 r° a.

* V f. 6 r° a.

1. L [illegible] (sic) V [illegible]. — 2. L [illegible].

ܚܕ: ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ ܡܪܝ. ܘܒܦܪܨܘܦ ܐܝܬܝܐ
ܘܥܘܡܩܐ ܩܢܝܐ: ܠܫܘܝܘܬܗ[1] ܠܡܦܪܫܘܬܐ
ܘܡܙܝܦܬ. ܐܠܐ ܠܐ ܟܣܝܐ ܡܢܢ ܐܦܠܐ ܬܪܥܝܬܐ
ܗܝ ܕܡܛܠܬܗ ܗܠܝܢ ܐܟܬܒܬ܀

ܡܛܠ ܓܝܪ ܕܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܓܘܕܦܐ
ܥܬܝܕ ܗܘܝܬ ܕܬܐܡܪ: ܘܪܘܫܡܐ ܕܐܝܟ ܗܢܐ
ܐܪܫܥܘܬ ܘܐܡܠܟ ܒܟܬܒܐ: ܡܩܕܡܬ
ܝܩܪܬܗ[2] ܠܗܝܡܢܘܬܐ ܒܡܠܬܐ ܕܐܣܟܡܐ
ܘܐܡܪܬ: ܕܒܫܬܩܐ ܬܫܬܠܡ ܘܠܐ ܢܬܨܥܪܢ
ܗܠܝܢ ܕܠܥܠ ܡܢ ܐܢܫܘܬܐ. ܘܬܘܒ
ܕܬܬܐܣܪ ܠܫܢܐ ܘܠܐ ܢܡܫܘܫ ܟܠ ܗܠܝܢ
ܕܠܥܠ ܡܢ ܪ̈ܓܫܐ. ܘܬܘܒ ܐܡܪܬ: ܕܒܨܝܪܐ
ܗܝ ܡܠܬܐ ܠܪܒܘܬܐ ܕܗܕܐ ܡܫܟܚܬܐ
ܘܬܘܒ ܕܠܐ ܡܫܬܥܒܕܐ ܬܚܝܬ ܪ̈ܓܫܐ
ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܟܪ̈ܣܛܝܢܐ. ܘܐܢ ܫܪܝܪܢ ܗܠܝܢ
ܘܬܪܝܨܐܝܬ ܐܟܬܒܬ ܐܢܝܢ: ܠܡܢܐ ܗܠܝܢ
ܓܘ̈ܕܦܐ ܕܡܢ ܒܬܪܟܢ. ܘܗܠܝܢ ܒܥ̈ܘܬܐ
*ܘܫܘ̈ܐܠܐ ܕܠܐ ܡܬܒܥܝܢ. ܘܗܠܝܢ ܫܘ̈ܐܠܐ
ܕܠܐ ܐܢܫ ܗܟܢܐ ܡܪܚܐܝܬ ܐܝܟܘܬܟ ܫܐܠ
ܐܢܬ܀

ܐܬܕܟܪ ܓܝܪ ܫܘ̈ܐܠܝܟ ܕܠܘܬܝ
ܘܒܥܬܟ ܘܒܘܚܢܟ *ܕܥܠ ܐ̈ܪܙܐ ܐܠܗܝ̈ܐ.
ܘܐܬܒܗܬ ܡܢ ܡܠܬܟ ܘܠܐ ܬܚܫܘܒ ܢܦܫܟ
ܡܗܝܡܢܐ. ܐܝܟܢܐ ܠܗ ܚܕ ܡܢ
ܬܠܝܬܝܘܬܐ: ܐܝܟܢܐ ܗܘ ܩܢܘܡܐ ܢܚܬ ܡܢ
ܫܡܝܐ: ܐܝܟܢܐ ܥܡܪ ܒܒܬܘܠܬܐ ܗܘ

Et honoris consubstantialitatis causa[1] distinctionem hypostaseon adulterasti. Sed nos non latet qua mente haec scripseris[2].

37. Nam, quia omnes has blasphemias dicturus eras, talemque impietatem in scriptis notaturus ac traditurus eras, verbo speciei (σχῆμα) fidem praehonorasti, et dixisti : « Silentio tradatur, nec contumeliose laedantur haec quae (sunt) supra humanitatem. » Et rursus : « Vinciatur lingua, ne impudenter tractet haec quae sunt supra sensus. » Et rursus dixisti : « Parvum est verbum prae magnitudine huius inventionis. » Et rursus : « Non subiungitur sub sensus christianorum (χριστιανός) fides. » Si vera sunt haec et a te recte scripta sunt, quare hae blasphemiae quae postea (veniunt)? Et hae inquisitiones * et interrogationes, quae non sunt necessariae? Et hac rogationes quas nemo tam impudenter sicut tu rogavit? * L f. 6 r° b.

38. Recordare enim rogationum tuarum ad me ac quaestionis tuae et inquisitionis tuae * de mysteriis divinis; atque te pudeat verbi tui, ac te ipsum noli reputare fidelem. « Quomodo unus ex Trinitate (descendit)? Quomodo ipsa hypostasis descendit de caelo? Quomodo in Virgine habi- * V f. 6 r° b.

1. V et L ܫܘܝܘܬܗ. — 2. V et L ܝܩܪܗ.

1 Ad verbum : *In persona* (πρόσωπον). — 2. Ad verbum : *Sed nos non latet nec mens propter quam...*

tavit ille qui est ubique? Quomodo factus est homo? Quomodo natus est? Quomodo crescebat in statura corporaliter? Quomodo nobis similis fiebat Deus in unaquaque re? Quomodo manducabat bibebatque? Quomodo patiebatur moriebaturque? Quomodo surrexit ipse propria virtute? »

39. Hae sunt tuae rogationes ad nos; ac te ipsum fidelem nominas, et specie (σχῆμα) fallaci fidem laudas, maxime quo tibi facilius sit in eam blasphemare. Sic enim quoque fit, ut ille cui non est secundum eam veritas in operibus, ipse maxime per verba laudem (κλέος) eius exaltet. Nam, non propterea quod amor veritasque
* L f. 6 r° c. fidei * apud te sint[1], verbo tuo eam exaltasti, sed quia putasti te laudibus (κλέος) metaphoricis blasphemias tuas tegere nosque decipere una cum ceteris aliis. Neque autem blasphemiarum tuarum corpus dimittimus, ut ad umbram laudum (κλέος) tuarum
* V f. 6 r° c. attendamus; * (nec), propterea quod verbo fidem metaphorice exaltas, nos latet error tuus, qui insequitur. Etenim intellegentia Christi induti sunt quicumque veritatem fidei pure tenent, inveneruntque iudicium spiritus, ut dixit Paulus[2].

40. Quare vero necessaria sunt

ܕܐܫܬܠܘܗܝ ܒܟܠ ܕܘܟ: ܐܝܟܢܐ ܗܘܐ ܒܪܢܫܐ: ܐܝܟܢܐ ܐܬܝܠܕ: ܐܝܟܢܐ ܪܒܐ ܗܘܐ ܒܩܘܡܬܗ ܦܓܪܢܐܝܬ: ܐܝܟܢܐ ܡܬܕܡܐ ܗܘܐ ܠܢ ܐܠܗܐ ܒܟܠ ܡܕܡ: ܐܝܟܢܐ ܐܟܠ ܗܘܐ ܘܫܬܐ: ܐܝܟܢܐ ܚܫܫ ܗܘܐ ܘܡܐܬ: ܐܝܟܢܐ ܩܡ ܗܘ ܒܚܝܠܐ ܕܢܦܫܗ܀

ܗܠܝܢ ܐܢܝܢ ܕܝܠܟ[1]: ܘܫܘܐܠܘܗܝ ܐܝܟ ܢܦܫܟ ܡܗܝܡܢܐ ܘܐܫܬܡܗܬ ܕܓܠܐ ܡܫܒܚܬ ܠܗܝܡܢܘܬܐ: ܕܡܛܠܬܗ ܬܦܫܘܩ ܠܟ ܕܬܓܕܦ ܒܗ. ܐܦ ܗܟܢܐ ܓܝܪ ܐܬܝܗ: ܕܗܘ ܕܠܝܬ ܠܗ ܒܗ ܫܪܪܐ ܒܥܒܕܐ: ܗܘ ܡܛܠܬܗ ܒܝܬ ܡܠܐ ܡܥܠܐ ܫܘܒܚܗ[2]. ܠܐ ܓܝܪ ܡܢ ܪܚܡܬܐ ܘܫܪܪܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܕܐܝܬ * ܠܘܬܟ ܐܘܪܒܬܗ[3] ܒܡܠܬܟ: ܐܠܐ ܕܣܒܪܬ ܕܒܫܘܒܚܐ ܫܐܝܠܐ ܠܓܘܕܦܝܟ ܬܟܣܐ ܘܠܢ ܬܛܥܐ ܥܡ ܫܪܟܐ. ܐܠܐ ܠܐ ܡܫܒܩܝܢ ܓܘܫܡܐ ܕܓܘܕܦܝܟ: ܘܚܝܪܝܢ ܒܛܠܢܝܬܐ ܕܫܘܒܚܝܟ: * ܘܡܢ ܗܕܐ ܕܡܥܠܝܬ ܠܗܝܡܢܘܬܐ ܫܐܝܠܐܝܬ ܒܡܠܬܐ: ܡܬܛܫܝܐ ܠܢ ܛܥܝܘܬܟ ܕܡܢ ܒܬܪܟ. ܡܕܥܐ ܓܝܪ ܕܡܫܝܚܐ ܠܒܝܫܝܢ ܟܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܚܝܕܝܢ ܠܫܪܪܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܕܟܝܐܝܬ ܘܡܫܟܚܝܢ ܗܘܘ ܠܕܝܢܗ ܦܪܘܫܘܬܐ ܕܪܘܚܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܢ ܦܘܠܘܣ܀

ܡܛܠ ܕܝܢ ܡܬܒܥܝܢ ܡܠܐ: ܐܝܟܢܐ

1. V ܠܟ. — 2. L et V ܫܘܒܚܗ. — 3. L et V ܐܘܪܒܗ.

1. Ad verbum : *Non propter amorem et veritatem fidei quae est apud te.* — 2. Cf. Rom., VIII, 6.

ܕܥܒ̈ܕܐ ܡܬܒܥܝܢ ܕܢܬܚܙܘܢ܀ ܚܠܦ ܗܘ
ܓܝܪ ܕܐܡܪܬ ܕܘܠܐ ܠܢ ܕܢܫܬܘܩ: ܫܬܝܩ
ܗܘܝܬ ܕܘܠܐ ܗܘܐ. ܘܚܠܦ ܗܘ ܕܟܬܒܬ ܕܠܐ
ܢܬܨܥܪܢ ܗܠܝܢ ܕܠܥܠ ܡܢ ܐܢܫܘܬܐ:
ܠܐ ܗܘܐ ܒܡܠܬܟ ܨܥܪܬ ܐܢܝܢ܀ ܘܚܠܦ
ܗܘ ܕܦܘܠܘܣ: ܕܩܠܝܠ ܡܢ ܣܓܝ
ܝܕܥܝܢܢ: ܚܘܝܬ ܗܘ ܒܥܒ̈ܕܐ ܕܠܐ
ܝܕܥ܀ ܘܠܐ ܟܕ ܡܟܪܙ ܐܢܬ ܒܡܠܬܐ
ܕܐܣܟܡܐ ܕܠܐ ܝܕܥ: ܙܕܩܐ[1] ܕܟܠܗ ܦܘܫܩܐ
ܕܐܪ̈ܙܐ ܐܠܗܝ̈ܐ ܝܕܥ: ܬܚܘܐ ܘܠܡܣܟܠܘ
ܫܛܝ̈ܐ ܘܠܐ ܡܪ̈ܕܘܬܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܘܕܝܢ ܕܠܐ
ܝܕܥܝܢ. ܐܠܐ ܘܠܐ ܠܟ ܕܬܕܥ: ܐܘ ܚܒܪܢ:
ܕܝܕܥܝܢܢ ܕܐܝܬ ܗܢܘܢ ܕܡܫܒܚܝܢ
ܠܗܝܡܢܘܬܐ ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܫܪܪܐ: ܠܘ
ܡܛܠ ܕܡܚܒܝܢ ܠܗ: ܐܠܐ ܡܛܠ
ܕܬܐܪܬܐ ܕܝܠܗܘܢ ܐܠܨܬ ܐܢܘܢ܀

ܐܝܟ ܐܢܫ ܕܣܢܐ ܠܚܒܪܗ ܘܟܕ ܓܕܫ
ܘܡܬܓܠܝܐ ܣܢܝܐܘܬܗ: ܘܡܣܓܐ ܝܡܐ
ܘܡܚܪܡ ܘܠܐ ܣܢܐ ܐܢܐ: ܡܛܠ ܕܒܦܝܣܐ
ܕܡ̈ܠܐ ܠܡܟܣܝܘ ܡܚܫܒ ܣܢܝܐܘܬܐ ܕܒܓܘܗ.
ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܕܫܪܝܪ ܚܘܒܗ ܕܠܘܬ ܩܪܝܒܗ:
ܐܠܐ ܠܟ ܗܕܐ ܡܬܚܫܚ ܕܒܡܠܬܐ
ܢܘܕܥܝܘܗܝ ܕܪܚܡ ܠܗ: ܕܒܨܝܪܘܬܐ ܗܝ ܐܦ
ܗܕܐ ܕܚܘܒܐ ܫܪܝܪܐ ܕܒܡܠܬܐ ܢܚܘܐ ܠܗ
ܢܦܫܗ. ܡܛܠ ܕܐܦ ܐܝܠܐ ܘܐܝܟ ܕܐܪܙܘܗܝ
ܕܡܫܬܡܫܐ ܚܘܒܐ: ܠܐ ܡܬܚܫܚ

verba, ubi opera requiruntur quae videantur? Etenim pro eo quod dixisti : Nos oportet silere, debebas silere. Et pro eo quod scripsisti : Ne contumeliose laedantur haec quae sunt supra humanitatem, nonne verbo tuo contumeliose ea laesisti? Et pro eo quod Paulus (dixit) : *Parum ex multo scimus,* num operibus ostendisti te nescire? Cum verbo speciei (σχῆμα) praedicas te nescire, num te decet ostendere totam explanationem * mysteriorum divinorum te scire, et culpare stultosque ac indoctos [1] reputare illos qui confitentur se nescire. Sed te oportet scire, o comes noster, nos scire (quosdam) esse qui fidem laudent veritatemque glorificent, non quia eam diligunt, sed quia * eos sua conscientia impellit.

* L f. 6 v° a.

* V f. 6 v° a.

41. Quemadmodum (homo) quidam qui odio habet suum proximum, cum evenit ut odium suum manifestetur, multum iurat et anathematizat : Odium non habeo, quia persuasione (πεῖσις) verborum tegere excogitat odium quod in se (est); alius vero, cuius vera est dilectio erga proximum suum, hac re non indiget, ut verbo eum certiorem faciat a se diligi, quia verae dilectionis defectus est etiam (hoc) quod verbo se ipsam mani-

1. L ܙܕܩ.

1. Ad verbum : *Sine disciplina.*

festet; ita et ille quoque qui fidei mysteria sincere tenet, non indiget, ut verbis laudes (κλέος) fidei plectat, sed operibus ostendit eam occultari atque abscondi[1], mysteriumque sublime esse (ac) ineffabile. Nec verbo dicit : Fides ineffabilis est; sed tacet, eamque non tractat. Et pro [* L f. 6 v° b.] eo quod verbo dicit : * Silentium sit, operibus (id) ostendit eiusque negotium silentio praetermittit. Et pro eo : Non indagatur, eam non indagat; et pro eo : Non inquiritur, eam non inquirit; et pro eo : Non de- [* V f. 6 v° b.] prehenditur, non * currit ut eam deprehendat. Et pro eo quod dicit : *Parum ex multo scimus,* per silentium suum se ostendit parum ex multo scire. Et pro eo : Non subiungitur doctrina sub sensus, non subiungit eam sub sensus. Et pro eo quod alium iubet eius verba contrahere eiusque opera extendere, contrahit ipse verba sua de mysteriis divinis atque opera sua extendit mandatorum observantia. Et pro eo quod se ipsum alius (hominis) doctorem profitetur, ipse per se ostendit grave atque difficile esse mysterium divinum[2], neque ad verbum venire, nec sub explanationem cadere, nec intellegentia deprehendi, nec intel-

ܕܒܡܠܐ ܢܓܕܘܠ ܩܠܝܣܘܗܝ ܕܗܝܡܢܘܬܐ:
ܐܠܐ ܒܗܘܢ ܒܥܒܕܐ ܡܚܘܐ ܠܟܣܝܘܬܗ
ܘܠܛܫܝܘܬܗ ܘܪܙܐ ܗܘ ܡܥܠܝܐ ܕܠܐ
ܡܬܡܠܠ. ܟܕ ܠܐ ܐܡܪ ܒܡܠܬܐ ܕܠܐ
ܡܬܡܠܠܐ ܗܝܡܢܘܬܐ: ܐܠܐ ܫܠܐ ܘܠܐ ܡܡܠܠ
ܠܗ. ܘܚܠܦ ܗܝ ܕܐܡܪ ܒܡܠܬܐ * ܕܫܬܩܐ
ܗܘ: ܡܚܘܐ ܒܥܒܕܐ ܘܫܬܩ ܠܗ ܡܢ
ܣܘܥܪܢܗ. ܘܚܠܦ ܗܝ ܕܠܐ ܡܬܒܨܝܐ: ܠܐ[1] ܒܨܐ
ܠܗ. ܘܚܠܦ ܗܝ ܕܠܐ ܡܬܥܩܒܐ: ܠܐ
ܡܥܩܒ ܠܗ. ܘܚܠܦ ܗܝ ܕܠܐ ܡܬܕܪܟܐ:
ܠܐ * ܪܗܛ ܕܢܕܪܟܝܗ. ܘܚܠܦ ܗܝ ܕܐܡܪ
ܕܩܠܝܠ ܡܢ ܣܓܝ ܝܕܥܝܢ: ܡܚܘܐ
ܒܫܬܩܗ ܕܩܠܝܠ[2] ܡܢ ܣܓܝ ܝܕܥ.
ܘܚܠܦ ܗܝ ܕܠܐ ܡܬܚܒܫ ܝܘܠܦܢܐ
ܬܚܝܬ ܪܓܫܐ: ܠܐ ܚܒܫ ܠܗ ܬܚܝܬ
ܪܓܫܐ. ܘܚܠܦ ܗܝ ܕܦܩܕ ܠܐܚܪܢܐ ܕܢܟܪܐ
ܡܠܘܗܝ ܘܢܘܪܟ ܥܒܕܘܗܝ: ܗܘ ܡܟܪܐ
ܡܠܘܗܝ ܕܥܠ ܐܪܙܐ ܐܠܗܝܐ ܘܡܘܪܟ
ܥܒܕܘܗܝ ܒܢܛܘܪܬܐ ܕܦܘܩܕܢܐ. ܘܚܠܦ
ܕܡܚܘܐ ܢܦܫܗ ܡܠܦܢܐ ܕܐܚܪܢܐ: ܗܘ
ܒܢܦܫܗ ܡܚܘܐ ܝܩܝܪܘܬܗ ܘܥܫܝܢܘܬܗ
ܕܪܐܙܐ ܐܠܗܝܐ: ܘܕܠܐ ܐܬܐ ܠܡܠܬܐ: ܘܕܠܐ
ܢܦܠ ܬܚܝܬ ܦܘܫܩܐ: ܘܕܠܐ ܡܬܕܪܟ ܠܗ
ܡܕܥܐ: ܘܕܠܐ ܒܨܐ ܠܗ ܗܘܢܐ: ܘܕܠܗ ܡܢ

1. V om. ܠܐ. — 2. V add. ܗܘ.

1. Ad verbum : *Eius occultationem et absconsionem.* — 2. Ad verbum : *Pondus et difficultatem mysterii divini.*

ܡ̈ܠܐ ܡܬܓܠܝܐ ܫܪܪܐ: ܐܠܐ ܒܢܛܘܪܬܐ ܦܘܩܕ̈ܢܐ
ܡܬܝܕܥ܀

ܗܠܝܢ ܘܕܐܟܘܬ ܗܠܝܢ: ܐܘ ܚܒܪܢ:
ܒܥܒܕܐ ܙܕܩ ܗܘܐ ܕܬܚܘܐ: ܕܢܬܗܢܐ ܡܢ
ܥܒܕܟ ܘܠܐ ܡܢ ܡܠܬܟ. ܐܠܐ ܫܩܠܬ
ܦܪܨܘܦܐ ܘܐܠܒܫܬ ܐܣܟܡܐ
* ܕܠܐ ܕܝܠܟ: ܘܫܒܚܬܗ[1] ܠܗܝܡܢܘܬܐ
ܒܡܠܬܐ ܘܬܘܒ ܓܕܦܬ ܒܗ̇
* ܒܥܒ̈ܕܐ. ܐܠܐ ܓܝܪ ܡܬܒܥܝܐ: ܠܡܢ
ܒܥܝܬܝܗ̇[2]. ܘܐܠܐ ܡܫܬܐܠܐ: ܠܡܢܐ ܠܟܠܗܝܢ
ܒܡܠܘܗܝ ܡܠܝܟ: ܕܦܫܩ ܠܝ
ܕܐܝܟܢܐ. ܐܠܦܬܢܝ: ܕܠܐ ܬܒܥܐ
ܘܠܐ ܬܥܩܒ ܘܠܐ ܬܕܪܘܫ. ܘܬܘܒ
ܚܝܒܬܢܝ ܐܝܟ ܕܠܗܕܝܘܛܐ ܕܒܠܐ ܡܕܥܐ
ܟܬܒܬ: ܘܟܕ ܡܕܡ ܠܐ ܝܕܥ ܐܢܐ:
ܫܡܬ ܢܦܫܝ ܕܐܝܬܝ ܡܠܦܢܐ. ܐܡܪܬ
ܠܘܩܒܠܝ ܕܠܐ ܒܚܟܡܬܐ ܕܡ̈ܠܐ ܕܠܐ
ܢܬܒܛܠ ܙܩܝܦܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܬܘܒ
ܐܡܪܬ: ܕܒܚܫܘܟܘܬܟ ܣܒܪܬ ܕܚܕ ܡܢ
ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܐܡܪܬ:
ܕܡܢ ܕܪܫܐ ܘܒܘܨܝܐ ܣܒܪܬ ܠܟ
ܢܦܫܟ ܕܡܠܦܢܐ ܐܝܬ. ܘܬܘܒ ܐܡܪܬ
ܟܕ ܡܒܙܚ ܐܢܬ ܒܡܠܬܝ: ܕܫܟܝܚܘܬܐ
ܫܛܝܬܐ ܘܝܘܠܦܢܐ ܒܨܝܪܐ. ܐܡܪ ܐܢܬ:
ܕܟܪܝܗ ܐܢܬ ܟܠ ܝܘܡ[3] ܒܕܪܫܐ ܘܒܒܥܬܐ
ܕܡ̈ܠܐ. ܘܬܘܒ ܐܡܪܬ: ܕܟܠܗ ܡܠܦܢܘܬܟ

lectu indagari, nec veritatem ex verbis manifestari, sed per observantiam mandatorum sapere.

42. Haec et talia, o comes noster, te oportebat opere ostendere, ut ex opere tuo, non autem ex verbo tuo, utilitatem percipiamus. Sed personam (πρόσωπον) tulisti atque te vestivisti specie (σχῆμα) * quae non est tua; et verbo fidem glorificasti iterumque * operibus in eam blasphemasti. Si enim (haec fides) non indagatur, quare eam indagasti? Et si non interrogatur, quare omnibus verbis tuis nos rogasti : « Explana mihi quomodo »? Me docuisti : « Noli indagare, et noli inquirere, et noli disputare » ; et iterum tanquam ignarum (ἰδιώτης) me culpasti, quod nescienter scripserim, et, cum nihil sciam, me ipsum affirmaverim doctorem esse. Dixisti adversus me : *Non in sapientia verborum, ut non evacuetur crux Christi*[1]; et iterum dixisti : « In caligine tua putasti unum ex Trinitate descendisse de caelo. » Dixisti : « Propter disputationem et inquisitionem te ipsum arbitratus es doctorem esse » ; et rursus dixisti, verbum meum irridens : « Inepta inventio parvaque doctrina. » Dicis : « Aeger es quotidie ex disputatione et quaestione verborum » ; et rursus

* L f. 6 v° c.

* V f. 6 v° c.

1. V et L ܘܫܒܚܬܗܘ. — 2. L ܒܥܝܬܝܗ. — 3. V ܝܘܡܐ.

1. I Cor., I, 17.

dixisti : « Haec est tota doctrina tua : Mortuus est immortalis; passus est impassibilis; factus est ille qui est »; et rursus : « Nihil scis. »

43. Nonne vides, quomodo verba
* I f. 7 r a. tua sese confutent [1] ? * Postquam me vocasti disputatorem, me reputasti
* V simplicem. * Me dixisti impudentem, qui illa inquiro quae non inquiruntur; et scripsisti me nihil scire. Dixisti quotidie ex quaestione ac disputatione me aegrum esse; et rursus me Libros sanctos non legisse, et, quasi ex vino multo, verbis meis erravisse, nec animadvertisse. Tibi enim
· proposuisti ut sine modo contumeliose laederes atque conviciareris; et inventa sunt ipsa convicia tua sese confutare, et, absque nostris verbis adversus te, ipsum verbum tuum verbum tuum mendax dixit. Namque solers atque simplex, disputator atque incultus, inquisitor et ignarus (ἰδιώτης), sapiens in verbis et indoctus [2], haec in quodam (homine) impossibile est ut pariter inveniantur. Sed dicitur solitum verbum de quodam (homine) qui vel in his est vel in illis; namque impossibile est ut in utrisque pariter putetur, nisi ab illis qui insania, sicut tu, moventur.

44. Dixisti enim specie (σχῆμα) fallaci me abscondisse opera mea.

ܗܕܐ ܗܝ: ܕܡܝܬ ܠܐ ܡܝܘܬܐ: ܚܫ ܠܐ
ܚܫܘܫܐ: ܗܘܐ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܘܬܘܒ
ܕܡܕܡ ܠܐ ܝܕܥܬ܀
ܠܐ ܗܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܟ ܡܠܝܟ ܐܝܟܢ
ܡܣܬܪܢ ܡܣܬܠܩܢ܀ * ܡܢ ܕܩܪܝܬܢܝ
ܙܬܘܡܐ: ܚܫܒܬܢܝ ܦܫܝܛܐ. * ܐܡܪܬܢܝ[1]
ܚܨܝܦܐ: ܕܡܒܥܐ ܐܢܐ ܐܝܠܝܢ ܕܠܐ
ܡܬܒܥܝܢ. ܘܟܬܒܬܢܝ ܕܡܕܡ ܠܐ ܝܕܥ
ܐܢܐ. ܐܡܪܬܢܝ ܕܟܠ ܝܘܡ ܡܢ ܒܥܬܐ
ܘܒܘܨܝܐ ܟܪܝܗ ܐܢܐ. ܘܬܘܒ: ܕܠܐ ܩܪܝܬ ܠܝ
ܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ: ܘܐܝܟ ܕܡܢ ܚܡܪܐ ܣܓܝܐܐ
ܡܠܠܬ ܒܛܥܝܘܬܐ ܘܠܐ ܐܪܓܫܬ.
ܣܡܬ ܠܟ ܓܝܪ ܢܝܫܐ ܕܒܠܐ ܟܝܠܐ ܠܡܨܥܪܘ
ܘܠܡܚܣܕܘ. ܘܐܫܬܟܚ ܗܠܝܢ ܚܣܕܝܟ ܡܣܬܪܢ
ܠܚܕܕܐ. ܘܕܠܐ ܡܠܝܢ ܕܠܘܬܟ: ܗܝ
ܡܠܬܟ ܕܓܠܬܗ ܠܡܠܬܟ. ܚܪܝܦܐ
ܓܝܪ ܘܦܫܝܛܐ: ܘܙܬܘܡܐ ܘܒܘܪܐ: ܘܡܒܥܝܢܐ
ܘܗܕܝܘܛܐ: ܘܚܟܝܡ ܒܡܠܐ ܘܕܠܐ ܡܪܕܘܬܐ:
ܗܠܝܢ ܕܢܫܬܟܚܢ ܐܟܚܕܐ ܒܐܢܫ ܠܐ
ܡܨܐ. ܐܠܐ ܐܘ ܒܗܠܝܢ ܐܘ ܒܗܠܝܢ
ܡܬܐܡܪܐ ܥܠ ܐܢܫ ܡܠܬܐ ܕܥܝܕܐ
ܕܐܝܬܘܗܝ. ܕܒܬܪܝܗܘܢ ܓܝܪ ܐܟܚܕܐ
ܢܬܚܫܒ: ܠܐ ܡܨܐ: ܐܠܐ ܡܢ ܐܝܠܝܢ
ܕܡܬܙܝܥܝܢ ܒܫܢܝܘܬܐ ܐܟܘܬܟ܀
ܐܡܪܬ ܓܝܪ ܕܒܐܣܟܝܡܐ ܕܓܠܐ
ܡܛܫܐ ܠܝ ܥܒܕܝ. ܘܡܠܬܐ ܗܕܐ

1. In V unus folius deest.

1. Ad verbum : *Nonne a te videntur verba tua, quomodo...?* — 2. Ad verbum : *Sine disciplina.*

ܕܐܣܟܡܐ: ܠܐ ܥܠ ܒܝܫܬܐ ܕܓܠܝܢ
ܒܓܠܝܐ ܡܬܐܡܪܐ: ܐܠܐ ܥܠ ܛܒܬܐ
* ܐܝܟ ܢܟܦܘܬܐ ܘܬܪܝܨܘܬܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܒܓܠܝܐ.
ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܦ ܦܘܠܘܣ ܡܠܦ ܠܢ:
ܕܟܠ ܡܕܡ ܒܐܣܟܡܐ ܘܒܛܟܣܐ ܢܥܒܕ.
ܘܬܘܒ: ܕܒܐܣܟܡܐ ܠܟܡ ܗܠܟܘ ܠܘܬ
ܒܪ̈ܝܐ: ܐܝܟ ܐ̱ܢܫܐ ܕܙܒܢܗܘܢ ܡܙܒܢܝܢ.
ܠܐ ܕܢܗܘܐ ܢܟܦܐ ܡܢ ܠܒܪ: ܟܕ ܐܝܬܝܢ
ܙܠܝܠܐ ܡܢ ܠܓܘ: ܐܘ ܕܢܚܘܐ ܐܣܟܡܐ
ܕܨܘܡܐ: ܟܕ ܐܝܬܝܢ ܐܣܘܛܐ. ܐܠܐ ܕܬܪܝܨܘܬܐ
ܘܢܟܦܘܬܐ ܕܚܘܫܒܝܢ ܘܡܝܬܪܘܬܐ ܕܒܢ
ܬܬܓܠܐ ܘܬܬܚܙܐ ܐܦ ܠܒܪ ܒܟܠܗܘܢ
ܗܘܦܟܝܢ. ܘܐܝܟ ܕܡܬܚܙܝܢ ܟܣܝܬܢ
ܠܐܠܗܐ: ܢܫܦܪ ܐܘ ܓܠܝܬܢ ܠܒܢܝ
ܐܢܫܐ܀

Et hoc verbum « speciei » (σχῆμα) non dicitur de malis, quae manifeste exstant, sed de bonis, * quemadmodum castitas ac rectitudo, quae manifeste videntur. Quamobrem Paulus quoque nos docet, ut omnia *honeste*[1] *et secundum ordinem* (τάξις) faciamus[2]; et rursus : *In specie* (σχῆμα) *ambulate ad extraneos, ut homines qui tempus suum* (καιρός) *redimunt*[3]; non ut extrinsecus casti simus, cum intrinsecus libidinosi sumus, vel ut ostendamus speciem (σχῆμα) ieiunii, cum sumus intemperantes (ἄσωτος); sed ut rectitudo et castitas cogitationum nostrarum ac virtus quae in nobis (est) manifestentur et etiam extrinsecus videantur in omnibus conversationibus nostris, ita ut, quemadmodum quod abscondimus a Deo videtur, sic quod manifestamus hominibus placeat. * L. f. 7 r° b.

ܐܢܬ ܕܝܢ ܒܡܠܬܟ ܠܛܒܬܐ ܗܝ
ܕܡܬܚܙܝܐ ܩܪܝܬܗ[1] ܐܣܟܡܐ ܕܓܠܐ: ܘܟܕ
ܠܐ ܨܒܐ ܐܢܬ: ܐܣܗܕܬ ܠܢ ܕܐܝܬ ܗܘ
ܠܘܬܢ ܐܣܟܡܗ ܕܬܪܝܨܘܬܐ. ܘܡܢ ܗܪܟܐ
ܚܙܝ ܠܥܘܝܪܘܬܐ ܕܢܦܫܟ ܘܕܐܝܬܝܟ ܕܠܐ
ܦܘܪܫܢ: ܕܠܡܕܡ ܕܡܬܚܙܐ: ܩܪܝܬܝܗܝ
ܐܣܟܡܐ ܕܓܠܐ. ܘܟܕ ܠܐ ܐܫܟܚܬ ܕܬܗܘܐ
ܐܦܠܐ ܚܙܝܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ: ܠܚܫ̈ܐ
ܟܣܝ̈ܐ ܕܒܢܦܫܐ ܡܬܬܙܝܥܝܢ: ܡܘܕܐܢܬ
ܕܡܬܕܪܟ * ܐܢܬ. ܡܛܠ ܠܟ ܕܚܫ̈ܐ ܒܚܫ̈ܐ

45. Tu vero verbo tuo bonum quod videtur vocasti « speciem (σχῆμα) fallacem », et invitus tibi testatus es apud nos esse speciem (σχῆμα) rectitudinis. Exinde ad obcaecationem tuam propriam attende et (agnosce) te sine iudicio esse, qui id quod videtur vocaveris « speciem (σχῆμα) fallacem ». Et cum non potueris ne videre quidem illa quae videntur, passiones absconditas, quae in anima moventur, confiteris te deprehen-

1 L. ܩܪܝܬܗ

1. Ad verbum : *In speci*(*e* σχῆμα). — 2. Cf. I Cor., XIV, 40. — 3. Col., IV, 5.

* L f. 7 r° c. dere. * « Quia passionibus malis, (nempe) invidia ambitioneque et odio, te ipsum non exuisti, non potuisti veritatem accipere. » Et quis est igitur (ἄρα) iudex (rerum) absconditarum, sicut tu? Et, si dicis eas manifeste videri, haec quae manifestantur vocasti « speciem (σχῆμα) fallacem »! Quod verbum rectitudinem exteriorem praedicat. Ecce igitur, secundum verbum tuum, castitas foris videtur, et haec quae in cogitationibus moventur, aliis non manifestantur. Tu vero (id) reiecisti, et aliud nomen imposuisti illis quae videntur, — atque me iudicas ex signis quae te latent, — quae, sive ex verbis, sive ex operibus, in te magis quam in me valde videntur. Etenim, sive furibundus, sive iracundus, sive invidus, sive amator gloriae, sive impudens et blasphemus, tu visus es ex scriptis tuis esse, quia, cum tibi proposuisses de fide quaerere, negotium tuum dereliquisti, et exiisti ut conviciareris[1] et variis nominibus * L f. 7 v° a. * contumeliosis vocares illum cuius adversus verbum pugnas : namque manifeste videtur ex his passionibus totum verbum tuum contexi. Etenim si quis his omnibus aut nonnullis non capitur, tam impudenter sicut tu contumeliose non laedit.

46. Sed forte (τάχα) dices : Zelo fidei

ܡܢ ܢܦܫܟ ܠܐ ܫܠܚܬ: ܚܫܐ ܒܝܫܐ ܘܚܣܡܐ
ܪܚܡܬ ܫܘܒܚܐ ܘܣܢܐܬܐ: ܠܐ ܐܫܟܚܬ ܕܬܩܒܠ
ܫܪܪܐ. ܘܡܢܘ ܗܟܝܠ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܕܝܢܐ
ܕܟܣܝܬܐ. ܘܐܢ ܐܡܪ ܐܢܬ ܕܒܓܠܝܐ
ܡܬܚܙܝܢ: ܠܗܠܝܢ ܕܡܬܓܠܝܢ ܐܣܟܝܡܐ
ܕܓܠܐ ܩܪܝܬ ܐܢܬ: ܡܠܬܐ ܕܡܟܪܙܐ
ܬܪܝܨܘܬܐ ܕܠܒܪ. ܗܐ ܗܟܝܠ ܠܦܘܡ ܐܝܟ
ܡܠܬܟ ܢܟܦܘܬܐ ܡܬܚܙܝܐ: ܘܗܠܝܢ
ܕܒܡܚܫܒܬܐ ܡܬܙܝܥܢ: ܠܐܚܪܢܐ ܠܐ ܡܬܓܠܝܢ.
ܐܢܬ ܕܝܢ ܐܫܠܝܬܗ ܘܫܡܐ ܐܚܪܢܐ
ܠܗܠܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ. ܘܠܝ ܐܢܬ ܠܝ ܡܢ
ܢܝܫܐ ܐܝܠܝܢ ܕܟܣܝܢ ܡܢܟ. ܗܠܝܢ ܕܐܢ
ܡܢ ܡܠܐ ܘܐܢ ܡܢ ܥܒܕܐ ܒܟ ܝܬܝܪ
ܡܢܝ ܛܒ ܡܬܚܙܝܢ. ܐܢ ܚܡܬܢܐ
ܓܝܪ ܘܐܢ ܪܓܘܙܢܐ ܘܐܢ ܚܣܡܐ ܘܐܢ
ܪܚܡ ܫܘܒܚܐ ܘܐܢ ܡܪܚܐ ܘܡܓܕܦܢܐ:
ܐܝܟ ܐܬܚܙܝܬ ܡܢ ܟܬܒܝܟ ܕܐܝܬܝܟ.
ܟܕ ܓܝܪ ܣܝܡܬ ܠܢܦܫܟ ܕܬܒܥܐ ܥܠ
ܗܝܡܢܘܬܐ: ܫܒܩܬ ܦܘܠܚܢܟ ܘܢܦܩܬ ܠܟ
ܠܡܨܚܝܘܬܐ ܘܒܫܡܗܐ ܡܫܚܠܦܐ ܡܨܥܪܢܐ
* ܕܬܩܪܐ ܠܗܘ ܕܠܘܩܒܠ ܡܠܬܗ
ܡܬܟܬܫ ܐܢܬ. ܒܓܠܝܢ ܓܝܪ ܡܬܚܙܝܐ
ܡܢ ܚܫܐ ܗܠܝܢ ܕܡܢ ܗܠܝܢ ܟܠܗ
ܡܠܬܟ ܙܩܪܬ. ܐܠܐ ܓܝܪ ܐܢܫ ܐܚܝܕ ܠܗܠܝܢ
ܟܠܗܘܢ ܐܘ ܠܡܢܝܢܗܘܢ: ܗܟܢܐ ܡܨܥܪܢܐܝܬ
ܐܝܟ ܐܢܬ ܠܐ ܡܨܥܪ.
ܐܠܐ ܟܒܪ ܬܐܡܪ: ܒܛܢܢܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ

1. Ad verbum : *Ad convicia.*

ܘܡܬܚܡܣܢܘܬܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܕܚܣܡ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܠܐ:
ܒܚܡܬܐ ܘܨܥܪܐ ܡܬܡܠܐ: ܐܠܐ ܒܛܢܢܐ
ܘܒܥܝܪܘܬܐ: ܘܒܐܚܝܕܘܬܐ ܘܒܚܝܠܬܢܘܬܐ ܕܢܦܫܐ.
ܘܚܠܦ ܨܥܪܐ: ܡܣܓܐ ܐܣܩܝܡܐ. ܘܚܠܦ
ܚܣܕܐ: ܣܗܕܘܬܐ ܡܢ ܟܬܒܐ ܘܟܝܢܐ.
ܘܚܠܦ ܓܘܕܦܐ ܦܝܣܐ܀

ܐܝܟ ܕܐܦ ܥܠ ܦܘܠܘܣ ܟܬܝܒ[1] ܕܟܕ
ܐܬܟܢܫܘ ܘܐܬܘ ܠܘܬܗ ܟܠܗܘܢ ܪ̈ܝܫܝܗܘܢ
ܕܝܗܘ̈ܕܝܐ: ܕܪܫ ܗܘܐ ܥܡܗܘܢ ܡܢ ܨܦܪܐ
ܘܥܕܡܐ ܠܪܡܫܐ. ܘܠܐ ܟܬܝܒ ܕܚܣܕ ܠܚܕ
ܡܢܗܘܢ: ܐܘ ܕܗܘܐ ܡܥܩܒ ܠܣܘܥܪ̈ܢܝܗܘܢ.
ܐܠܐ ܕܒܫܘܠܡܐ ܕܡܡܠܠܗ: ܗܘ ܕܗܘܐ
ܒܫܘܠܡ ܝܘܡܐ: ܐܝܬܝ ܠܗܘܢ ܣܗܕܘܬܐ ܢܒܝܝܬܐ
ܗܝ * ܕܡܚܘܝܐ ܠܐ ܡܗܝܡܢܘܬܗܘܢ:
ܕܐܦܠܐ ܗܢܘܢ ܘܠܐ ܐܒܗܬܗܘܢ ܡܩܒܠܝܢ
ܫܪܪܐ ܠܐ ܗܘܘ. ܐܘ ܠܐ ܐܟܣܢܝܗܘܢ. ܟܕ
ܐܦ ܠܐ ܡܢ ܢܦܫܗ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܟܣܢܐ
ܐܘ ܠܐ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܟܬܒܐ.
ܘܫܪܝܪܐ ܕܒܟܠܗ ܡܡܠܠܐ ܕܢܝܚܐ
ܠܗܘܢ: ܒܢܝܚܘܬܐ ܘܒܡܟܝܟܘܬܐ ܡܠܠ ܥܡܗܘܢ
ܡܡܠܠ ܗܘܐ: ܟܕ ܡܣܓܐ ܦܝܣܐ ܘܝܗܒ
ܣܗܕܘܬܐ ܘܡܟܢܫ ܐܣܩܝܡܐ: ܘܠܗܘ ܕܠܐ
ܦܐܝܐ ܗܘܐ ܠܐ ܐܦܝܣ ܠܢܦܫܗ ܕܢܥܒܕ܀

ܘܐܦ ܐܦ ܣܛܦܢܘܣ: ܟܕ ܚܛܝܦ
ܡܢ ܝܗܘ̈ܕܝܐ ܘܡܩܪܒ ܠܡܨܥܬܐ ܘܡܩܝܡܝܢ

(concitatus sum). Qui autem zelo fidei concitatur, non furore et contumelia completur, sed zelo et vigilantia et fortitudine virtuteque animae. Pro contumelia exempla multiplicat, et pro conviciis testimonia ex libris et natura (sumpta), et pro blasphemiis argumenta (πεῖσις).

47. Ita scriptum est etiam Paulum, congregatis atque ad se venientibus omnibus primis Iudaeorum, a mane usque ad vesperam cum eis disputasse; nec scriptum est uni ex eis ipsum conviciatum esse vel eorum actus inquisivisse; sed, sub fine sui sermonis, qui die iam vergente evenit, eis citasse propheticum testimonium, * quod ostendit eos incredulos fuisse, * L f. 7 v° b. neque ipsos nec patres eorum unquam veritatem accepisse, cum ne hac in re quidem a semetipso eos reprehenderit, sed ex verbo Libri[1]. Et certum est ipsum hucusque in toto sermone mansuete et benigne cum eis locutum esse, cum argumenta (πεῖσις) multiplicaret testimoniaque daret et exempla colligeret; nec id quod non pulchrum erat sibi ipsi persuasit facere.

48. Ita etiam et Stephanus, raptus ab Iudaeis et in medium adductus, falsis testibus statutis qui cum ac-

1. L ܟܬܝܒ.

1 Cf. Act., XXVIII, 17, 23 et 25.

cusarent, benignis verbis incepit eos alloqui : *Viri fratres nostri atque patres nostri, audite*[1]. Et, postquam narravit totam oeconomiam ab initio electionis Abrahae usque ad manifestationem Christi multasque mutationes docuit quae in oeconomia
* L f. 7 v° c. fuerunt, atque vidit eos * verbo suo non credere, citavit et ipse verbum illi (verbo) Pauli cognatum : *O duri cervice et incircumcisi corde et auribus, vos semper Spiritui sancto resistitis; sicut patres vestri, ita (et) vos*[2]. Et negotium suum non dereliquit, ut illi coetui de aliis conviciaretur, vel eorum libidinem et fornicationem citaret[3] cum ceteris aliis malis de quibus et prophetae semper eos accusarunt. Sciebat enim hoc non convenire ad quaestionem quae sibi curae erat; nam fidem eis tradere ibi volebat, non autem rectitudinem operum; quae (fides) si accepta esset, ex ea nata esset etiam actuum rectitudo.

49. Et rursus Paulus quoque in loco altero[4], cum rogaretur ut Iudaeis apologiam faceret pro verbo doctrinae suae, hac mente pacifica in sermone suo ad eos incipiebat : *Viri fratres et patres, audite meam apolo-*

1. Cf. Act., vi, 12 et 13 et vii, 2. — 2. *Ibid.*, vii, 51. — 3. Ad verbum : *Et conviciatus est..., et citavit.* — 4. Ad verbum : *In loco et in secundo.*

ܡܩܦ ܒܪܘܚ ܕܠܘܬܟܘܢ. ܘܡܢ ܕܫܪܝ ܒܗ
ܒܡܡܠܠܐ: ܠܐ ܐܣܟ ܡܠܐ ܒܡܠܐ:
ܨܥܪܐ ܒܒܥܬܐ ܕܝܘܠܦܢܐ: ܘܨܘܚܝܬܐ
ܒܒܘܨܝܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ: ܐܠܐ ܟܠܗ ܡܠܬܐ
ܠܘܬ ܣܘܥܪܢܗ ܡܢܝܢܐ ܗܘܬ ܘܠܗ ܠܫܘܝܐ
ܗܘܬ. ܘܗܠܝܢ ܡܬܚܙܝܢ ܡܢ ܩܪܝܢܗ
ܕܟܬܒܐ܀

ܘܡܛܠ ܐܡܪ ܕܐܝܟ ܝܗܘܕܝܐ ܡܫܝܢܐܝܬ
ܡܡܠܠ ܗܘܐ ܘܒܡܠܬܐ ܕܦܝܣܐ
ܡܫܬܡܫ ܗܘܐ: ܐܡܬܝ ܕܐܦ ܠܕܝܢܐ ܚܢܦܐ
ܕܩܕܡܘܗܝ ܩܐܡ ܗܘܐ ܕܢܦܩ ܪܘܚܐ
ܡܪܘܡ ܗܘܐ ܘܡܫܒܚ ܠܗ ܒܡܠܬܗ:
ܟܕ ܝܕܥ ܗܘܐ ܕܒܗܝܡܢܘܬܗ ܒܟܠܗ
ܟܠܗ ܘܕܘܒܪܗ ܠܒܪ ܡܢ ܟܐܢܘܬܐ ܗܘܐ:
ܗܝ ܕܐܦ ܠܫܘܝܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܝܕܥܝܢ
ܠܐܠܗܐ.· * ܐܠܐ[1] ܗܘ ܦܘܠܘܣ ܣܟܐ ܕܨܥܪܐ
ܒܫܘܒܚܐ ܡܟܠܠ[2] ܗܘܐ ܠܗ ܘܬܫܒܘܚܬܐ
ܒܡܠܬܗ ܠܗ ܓܕܠ ܗܘܐ: ܚܫܒ ܐܢܐ
ܠܝ ܓܝܪ ܢܦܫܝ ܕܛܘܒܢܐ ܐܢܐ: ܕܩܕܡܝܟ
ܝܘܡܢܐ ܡܦܩ ܐܢܐ ܪܘܚܐ܀

ܟܡܐ ܬܘܒ ܙܒܢܝܢ ܐܬܘ ܝܗܘܕܝܐ
ܕܢܕܪܫܘܢ ܥܡ ܡܫܝܚܐ ܟܕ ܡܫܐܠܝܢ
ܫܘܐܠܐ: ܟܕ ܡܬܢܣܝܢ ܒܢܣܝܢܐ: ܟܕ
ܕܪܫܝܢ ܫܛܝܐܝܬ: ܟܕ ܡܩܪܒܝܢ ܕܠܐ
ܛܟܣܐ. ܘܠܐ ܒܐܬܪ ܚܕ ܡܢ ܕܟܬܝܒ
* ܕܩܒܠ ܐܢܘܢ ܐܝܟ ܒܥܠܕܒܒܐ ܘܡܠܠ

1. V resumit. — 2 L. ܡܡܠܠ

giam ad vos[1]. Et, postquam eo sermone incepit, non coniunxit verba verbis, * contumeliamque quaestioni doctrinae, ac convicia inquisitioni fidei. Sed totum verbum ad negotium eius pertinebat[2] et ad id conveniebat; quae apparent ex lectione Libri. * L f. 8 r° a.

50. Et quare dicam cum Iudaeis eum pacifice locutum esse atque verbo persuasionis (πεῖσις) usum, cum etiam iudicem paganum, ante quem steterat ad apologiam faciendam, exaltaret et verbo suo glorificaret, (idque), quanquam sciebat eum fide sua totaque ratione vitae suae extra iustitiam esse, quod nimirum convenit eis qui Deum nesciunt? * Sed Paulus ipse, nedum contumeliose laederet[3], laude (κλέος) eum coronabat et verbo suo praeconia ei plectebat : *Aestimo me beatum, quod ante te hodie apologiam facturus sim*[4]. * V f. 7 r° a.

51. (Et) rursus quam saepe venerunt Iudaei ut disputarent cum Christo, interrogationes adhibentes, tentatione utentes, stulte disputantes, inordinate (τάξις) obiicientes; nec scriptum est in ullo loco (ipsum) eos * accepisse ut inimicos et cum eis ut osori- * L f. 8 r° b.

1. Cf. **Act.** XXII. 1. — 2. Ad verbum : *Apud negotium suum colligebatur.* — 3. Ad verbum : *Pro contumelia.* — 4. Act. ... 2.

bus locutum esse. Sed adversus interrogationes eorum respondebat, ac ab inquisitione actuum eorum abstinebat. In fine oeconomiae suae, tempore quo accessurus erat ad crucem, scriptum est (hunc) eos reprehendisse et de eis vae (οὐαί) dixisse, propterea quod scandalum atque malum exemplum aliis fierent : *Tenetis claves* (κλεῖς) *regni caelorum, neque vos introitis, nec alios sinitis introire*[1]. Et ipsa haec reprehensio quam erga eos protulit, post quot argumenta (πεῖσις)! Post quot adulationes et blanditias! Post mansuetudinem atque benignitatem, quam toto * tempore oeconomiae suae eis ostendit. Deinde propter aliorum utilitatem ad hanc reprehensionem manifestam devenit. Et rursus postquam ea reprehensione incepit, non mere (reprehendit), sed eos glorificavit quod (claves) recte tenerent, atque vituperavit et eos obiurgavit quod dicerent et non facerent, non ut * inimicos, quemadmodum Excellentia tua scripsit, sed ut amicus medicusque sapiens qui de morbo eorum dolet. *Vidit Ierusalem flevitque super eam atque dixit ei : Si cognovisses quae ad pacem tuam sunt, et quidem in hac die tua*[2]. Et rursus, quasi in susurro, eam flebat lugebatque et dolebat de ea : *Ierusalem,*

* V f. 7 r° b.

* L f. 8 r° c.

ܥܡܗܘܢ ܐܝܟ ܦܬܝܐ. ܐܠܐ ܠܘܩܒܠ ܗܘ
ܕܡܫܐܠܬܐ ܗܘܐ ܡܦܢܗܘܢ ܡܦܢܝܢܐ ܗܘܐ
ܦܬܓܡܐ ܘܡܢ ܒܥܘܬܐ ܕܣܘܥܪܢܝܗܘܢ ܟܠܐ
ܗܘܐ. ܘܒܫܘܠܡܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ ܒܙܒܢܐ
ܕܥܬܝܕ ܗܘܐ ܕܢܬܩܪܒ ܠܙܩܝܦܐ: ܟܬܝܒ
ܕܐܟܣ ܐܢܘܢ ܘܐܘܝ ܠܗܘܢ ܐܡܪ: ܡܛܠ
ܐܝܟ ܗܘ ܕܗܘܝܢ ܗܘܘ ܠܬܘܩܠܬܐ ܘܡܬܠܐ
ܒܝܫܐ ܠܐܚܪܢܐ. ܐܚܝܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܩܠܝܕ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܠܐ ܐܢܬܘܢ
ܥܐܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܘܠܐ ܠܐܚܪܢܐ ܫܒܩܝܢ
ܐܢܬܘܢ ܕܢܥܠܘܢ. ܘܗܝ ܗܕܐ ܡܟܣܢܘܬܐ
ܕܐܦܩ ܠܘܬܗܘܢ: ܡܢ ܒܬܪ ܟܡܐ ܦܝܣܐ:
ܡܢ ܒܬܪ ܟܡܐ ܦܘܢܩܐ ܘܦܘܝܣܐ: ܡܢ
ܒܬܪ ܢܝܚܘܬܐ ܘܒܣܝܡܘܬܐ ܕܒܟܠܗ
* ܙܒܢܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ ܚܘܝ ܠܗܘܢ. ܒܬܪ
ܐܬܦܢܝ ܠܗܕܐ ܡܟܣܢܘܬܐ ܓܠܝܬܐ:
ܡܛܠ ܡܘܬܪܐ ܕܐܚܪܢܐ. ܘܟܕ ܬܘܒ ܫܪܝ
ܒܗ ܒܡܟܣܢܘܬܐ: ܠܐ ܫܚܝܡܐܝܬ: ܐܠܐ
ܟܕ ܡܫܒܚ ܠܗܘܢ: ܒܗܝ ܕܐܚܝܕܝܢ
ܬܪܝܨܐܝܬ: ܘܡܨܚܐ ܘܟܐܐ ܠܗܘܢ ܒܗܝ
ܕܐܡܪܝܢ ܘܠܐ ܥܒܕܝܢ: ܠܘ ܐܝܟ * ܒܥܠܕܒܒܐ:
ܐܝܟ ܕܟܬܒܬ ܟܠܝܠܘܬܟ: ܐܠܐ ܐܝܟ
ܪܚܡܐ ܘܐܣܝܐ ܚܟܝܡܐ ܕܟܐܒ ܠܗ
ܥܠ ܟܘܪܗܢܗܘܢ. ܚܙܗ ܠܗ ܠܐܘܪܫܠܡ
ܘܒܟܐ ܥܠܝܗ ܘܐܡܪ ܠܗ: ܕܐܠܘ ܝܕܥܬܝ
ܐܝܠܝܢ ܕܐܝܬܝܗܝܢ ܕܫܠܡܟܝ: ܐܦܠܐ
ܒܗܢܐ ܝܘܡܟܝ. ܘܬܘܒ ܐܝܟ ܕܒܠܚܘܫܝܐ ܠܗ

1. Luc., XI, 52. — 2. *Ibid.*, XIX, 41-42.

ܡܕܒܠܐ ܗܘܬ ܘܐܠܐ ܫܡܥܬ ܒܩܠܗ: ܐܘܪܫ ܠܡ ܐܘܪܫܠܡ: ܩܛܠܬ ܢܒܝܐ ܘܪܓܡܬ ܠܫܠܝܚܐ ܕܡܫܬܕܪܝܢ ܠܘܬܗ: ܟܡܐ ܙܒܢܝܢ ܨܒܝܬ ܠܡܟܢܫܘ ܒܢܝܟܝ ܐܝܟ ܬܪܢܓܘܠܬܐ ܕܟܢܫܐ ܦܪܘܓܝܗ ܬܚܝܬ ܓܦܝܗ: ܘܠܐ ܨܒܝܬܘܢ. ܒܗܠܝܢ ܚܘܝ ܣܘܓܐܐ ܕܦܝܣܐ ܕܥܠܝܗܘܢ ܕܡܢ ܫܘܪܝܐ ܘܥܕܡܐ ܠܙܒܢܐ ܕܡܐܬܝܬܗ. ܘܬܘܒ ܐܦ ܒܗ ܒܡܐܬܝܬܗ ܠܘܬܗܘܢ ܒܗܘܢ ܡܬܚܫܚ ܗܘܐ܀

ܐܢܬ ܕܝܢ ܠܗܠܝܢ * ܠܐ ܐܫܬܘܝܬ: ܐܠܐ ܒܫܘܪܝ ܡܠܬܟ: ܣܢܝܐ ܢܦܫܟ ܕܒܥܠܕܒܒܐ ܐܝܬ. ܘܡܢ ܒܬܪ ܕܣܡܬ ܫܬܐܣܬܐ ܕܪܘܫܥܐ: ܒܥܠܕܒܒܘܬܐ ܗܝ ܕܫܪܐ ܡܫܝܚܐ: ܐܩܝܡܬ ܥܠܝܗ ܒܢܝܢܐ ܕܓܘܕܦܐ ܘܕܨܘܚܝܬܐ: ܟܕ ܡܓܕܦ ܐܢܬ ܥܠ ܗܝܡܢܘܬܐ * ܘܛܠܡ ܐܢܬ ܠܫܪܪܐ: ܘܡܬܟܬܫ ܐܢܬ ܥܡ ܡܫܝܚܐ ܘܡܛܠܬܗ ܐܦ ܠܝ ܡܨܥܪ ܫܪܪܗ. ܠܝܬ ܠܟ ܓܝܪ ܥܠܬܐ ܐܚܪܬܐ ܕܬܐܡܪ: ܐܠܐ ܐܢ ܗܕܐ܀

ܠܐ ܓܝܪ ܠܟ ܡܢ ܡܕܡ ܒܥܕܢ ܐܥܝܩܬܟ: ܐܦ ܠܐ ܠܗܠܝܢ ܕܚܠܦܝܗܘܢ ܒܛܢܢܐ ܛܢܢܬ: ܒܡܕܡ ܐܢܫܝܐ ܐܚܣܪܬ. ܘܐܢ ܐܡܪ: ܕܐܦ ܐܢܬ ܒܐܓܪܬܟ ܨܚܝܬ ܐܢܘܢ ܘܪܫܝܥܐ ܘܡܓܕܦܢܐ: ܕܥ: ܐܘ ܚܟܝܡܐ: ܕܐܢܐ ܡܢ ܣܘܥܪܢܐ ܕܒܥܬܐ ܠܐ ܢܦܩܬ ܘܠܐ ܠܐܢܫ ܒܥܒܕܐ ܘܕܢܬ

Ierusalem, quae occidis prophetas et lapidas eos qui ad te missi sunt[1], *quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina quae congregat pullos suos sub alas, et noluisti*[2]. Per haec ostendit multa argumenta (πεῖσις), quibus ab initio usque ad tempus adventus sui erga eos (usus erat), et quibus rursus etiam in adventu suo erga eos utebatur.

52. Tu vero his * non assensus es; sed in initio verbi tui te ipsum professus es inimicum esse; et, postquam fundamentum impium posuisti inimicitiam quam Christus irritam fecit, super eum erexisti aedificium blasphemiarum et conviciorum, in fidem blasphemans, * veritatem laedens, cum Christo dimicans et propter eius veritatem me quoque contumelia afficiens; nam praeter hoc non potes aliam causam afferre.

* V f. 7 r° c.

* L f. 8 v° a.

53. Numquam enim aliqua (injuria) te laesi; nec hos pro quibus zelo inflammatus es, aliquo humano damno affeci. Et, si dicis : Tu quoque in epistula tua (eis) conviciatus es atque impios vocasti et blasphemos, scito, o sapiens, ex negotio quaestionis me non egressum esse, nec quemquam obiurgasse de opere atque iudicasse

1. Ad verbum : *Quae occidit prophetas et lapidat eos qui ad se missi sunt.* — 2. Ad verbum : *Et noluistis.* — Matth., XXIII, 37.

et propter actus accusasse. Sed, si qua reprehensio exstat in verbo meo, propter causam quae nobis curae est, non autem propter alia proposita (id evenit).

ܘܩܛܪܓܗ ܡܛܠ ܕܥܒ̈ܕܐ. ܐܠܐ ܐܢ ܐܝܬ ܡܘܡܫܘܬܐ ܒܡܠܬܝ: ܡܛܠܬܗ ܕܥܠܬܐ ܕܝܨܝܦܐ ܠܢ ܘܠܘ ܡܛܠ ܢܣ̈ܩܐ ܐܚܪ̈ܢܐ܀

54. Similiter (patres nostri) illum quoque, qui has blasphemias edidit atque causa fuit * cur haec doctrina in mundo tractaretur, non propter opera accusarunt et eiecerunt, nec de eo fuit quaestio, quomodo vel qualis sit ratio vitae eius. Sed tantummodo propter blasphemias eius evenit eiectio eius ac propter errorem eius prolatum est anathema contra eum. Et quibuscumque nominibus vocatur a doctoribus vel ab auctoribus (vel) ab omnibus ceteris fidelibus, propter doctrinam suam conviciis afficitur, * non autem propter opera sua.

* V f. 7 v° a.

ܐܟܢܐ ܕܐܦ ܠܗܘ ܕܗܘܐ ܡܫܘܚܢܐ ܕܗܠܝܢ ܓܘܕ̈ܦܐ ܘܥܠܬܐ * ܠܗܕܐ ܡܠܦܢܘܬܐ ܕܬܬܡܠܠ ܒܥܠܡܐ: ܠܘ ܡܛܠ ܥܒ̈ܕܐ ܩܛܪܓܘܗܝ ܘܫܪܘܗܝ: ܘܠܐ ܗܘܬ ܥܠܘܗܝ ܒܥܬܐ ܕܐܟܢܐ ܐܘ ܐܝܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܕܘܒܪܗ. ܐܠܐ ܒܠܚܘܕ ܗܘܐ ܫܕܝܬܗ ܡܛܠ ܓܘܕ̈ܦܘܗܝ: ܘܐܬܬܣܝܡ ܚܪܡܗ ܡܛܠ ܛܘܥܝܝܬܗ. ܘܒܟܠ ܫܡܗ̈ܝܢ ܕܡܬܩܪܐ ܡܢ ܡܠܦ̈ܢܐ ܐܘ ܡܢ ܡܫܬܥܝ̈ܢܐ ܟܕ ܫܪܟܐ ܕܟܠܗܘܢ ܡܢ ܡܗܝܡ̈ܢܐ: ܡܛܠ ܡܠܦܢܘܬܗ ܡܨܛܥܪ * ܘܠܘ ܡܛܠ ܥܒ̈ܕܘܗܝ܀

* L f. 8 v° b.

55. Tu ergo, o amice noster, quem imitatus es? Et unde exemplum huius scientiae tibi sumpsisti? Et quis tibi ostendit hunc sermonem tradere in scriptis tuis, et ex his membris contumeliarum et blasphemiarum corpus libri tui componere? In Libris id non invenisti; doctores id non commonstrarunt; haeretici (αἱρεσιώτης) rursus id non fecerunt, neque inter se ipsos quaerentes, nec nobis contradicentes; apud philosophos (φιλόσοφος) paganorum rursus id non

ܐܢܬ ܗܟܝܠ ܐܘ ܚܒܝܒܢ: ܠܡܢܘ ܐܬܕܡܝܬ: ܘܡܢ ܐܝܟܐ ܢܣܒܬ ܠܟ ܚܘܪܐ ܕܗܕܐ ܝܕܥܬܐ: ܘܡܢ ܚܘܝܟ ܕܗܢܐ ܡܡܠܠܐ ܠܡܫܠܡ ܒܟܬܒܝ̈ܟ ܘܡܢ ܗܠܝܢ ܗܕ̈ܡܐ ܕܨܥ̈ܪܐ ܘܕܓܘܕ̈ܦܐ ܠܡܪܟܒ ܦܓܪܐ ܕܟܬܒܟ. ܒܟܬ̈ܒܐ ܠܐ ܐܫܟܚܬܝܗ[1]. ܡܠܦ̈ܢܐ ܠܐ ܚܘܝܘܗ. ܗܪ̈ܣܝܘܛܐ ܬܘܒ ܠܐ ܥܒܕܘܗ: ܘܠܐ ܟܕ ܒܥܝܢ ܗܘܘ ܚܕ ܥܡ ܚܕ ܘܠܐ ܟܕ ܡܕܝܢܝܢ ܠܘܬܢ. ܓܒ ܦܝܠܣܘܦ̈ܐ ܬܘܒ ܕܚܢ̈ܦܐ ܠܐ ܐܫܟܚܬܝܗ. ܡܢ ܐܝܟܐ ܗܟܝܠ

1. V et L ܐܫܟܚܬܗ.

ܢܣܒܬܝܗܝ ܠܗܢܐ ܚܘܪܐ: ܚܘܐ ܠܢ܀

ܐܠܐ ܛܟܐ ܡܥܝܩܐ ܠܟܝ ܕܐܡܪ. ܐܠܐ: ܐܦ ܟܕ ܠܐ ܨܒܝܐ ܫܡܥܝ ܡܢ ܡܠܬܢ. ܒܗܢܐ ܛܟܣܐ ܢܫܐ * ܣܪܝܩܬܐ ܡܡܠܠܢ. ܘܣܒܬܐ ܕܐܒܕ ܛܥܡܗܝܢ ܒܐܣܟܡܐ ܕܡܡܠܠܐ ܕܐܝܟ ܗܢܐ ܠܚܕܕܐ ܡܨܥܪܢ: ܟܕ ܐܦ ܫܛܝܐ ܡܢ ܕܝܠܗܝܢ ܡܬܚܙܝܐ ܡܡܠܠܐ ܕܣܦܪܟ ܫܛܝܐ ܘܦܩܝܪܐ. ܗܠܝܢ ܓܝܪ ܠܐ ܡܚܣܕܢ ܘܡܟܣܢ ܨܘܚܝܬܗܝܢ: ܐܝܟ ܕܡܠܝܟ ܕܝܠܟ ܟܣܝܢ ܠܡ̈ܠܝܟ ܘܨܘܚܝܬܟ ܗܘܝ ܠܘܩܒܠ ܨܘܚܝܬܟ܀

ܐܬܩܪܝܘ ܕܝܢ ܡܢܢ ܗܪ̈ܛܝܩܐ[1] ܪ̈ܫܝܥܐ ܘܛܥ̈ܝܐ: ܟܕ ܠܘ ܠܦܪܨܘܦܐ ܚܕ ܨܚܝܬ ܡܠܬܢ: * ܐܘ ܡܦܪܫܐܝܬ ܠܘܩܒܠ ܐܢܫ ܐܡܪܢ. ܐܠܐ ܠܗ ܠܡܠܦܢܘܬܐ ܒܠܚܘܕ ܐܟܣܢ: ܘܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ ܐܟܣܢ ܟܐܢܐܝܬ ܡܛܠ ܛܘܥܝܝܗܘܢ. ܘܠܐ ܡܛܠ ܡܕܡ ܐܚܪܢ. ܘܒܫܘܠܡܐ ܕܡܠܬܢ: ܗܝ ܕܐܠܦܢ ܡܢ ܟܬ̈ܒܐ ܚܘܝܢ ܘܨܠܘܬܐ ܚܠܦܝܗܘܢ ܩܪܒܢ ܠܐܠܗܐ: ܕܢܬܦܬܚ ܠܗܘܢ ܬܪܥܐ ܠܬܝܒܘܬܐ ܘܢܬܝܕܥܘܢ ܠܗܝܡܢܘܬܐ ܕܫܪܪܐ: ܗܝ ܕܐܦ ܡܠܦܢܢ[2] ܫܠܝܚܐ ܒܝܕ ܬܠܡܝܕܗ ܐܡܪ ܠܢ ܕܢܥܒܕ: ܗܘܝܬ ܠܡ ܡܩܪܒ ܨܠܘܬܐ ܚܠܦ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ: ܕܢܚܘܢ ܫܪܪܐ ܘܢܕܥܘܢ ܢܬܦܢܘܢ

1. V ܗܪܛܝܩܘ. — 2. V ܡܠܦܢܢ.

invenimus. Unde igitur hoc exemplum acceperis, ostende nobis.

56. Sed forte (τάχα) tibi molestum est (id) dicere; sed etiam invitus audi ex verbo nostro. Hoc ordine (τάξις) mulieres * vanae loquuntur, atque anus, quarum gustus interiit, specie (σχῆμα) sermonis huiusmodi invicem contumeliose laedunt, quanquam etiam ineptior et insanior sermo libri tui videtur (sermone) earum. Hae enim non (invicem) conviciantur et convicia sua confutant, sicut verba tua propria verba tua confutant atque convicia tua adversus convicia tua fuerunt.

* V f. 7 v° b.

57. Vocati sunt vero haeretici (αἱρετικός) a nobis impii et deceptores; neque certae personae (πρόσωπον) verbum nostrum conviciatum est, * nec[1] expresse adversus quemquam diximus; sed doctrinam tantum accusavimus, eiusque discipulos iuste reprehendimus propter eorum errorem, non autem propter quid aliud. Et, in fine verbi nostri, id quod didicimus ex Libris ostendimus, orationemque pro eis Deo obtulimus, ut porta ad poenitentiam eis aperiatur ac veram fidem[2] cognoscant; quod etiam doctor noster Apostolus per discipulum suum nos iussit facere : *Orationem offer pro omnibus homi-*

* L f. 8 v° c.

1. Ad verbum : *Aut.* — 2. Ad verbum : *Fidem veritatis.*

ܘܬܠܡܝܕܘ̈ܗܝ ܡܢ ܦܚܗ ܕܣܛܢܐ: * ܕܨܝܕܗ ܐܬܨܝܕܘ ܠܨܒܝܢܗ܀

ܐܠܐ ܠܘܬܟ ܕܝܠܟ ܗܠܝܢ ܨܥܪܐ ܡܬܚܫܒܢ. ܘܡܛܠܗܕܐ ܐܦ ܠܐ ܐܬܚܫܚܬ ܠܗܝܢ: ܐܠܐ ܐܝܟ ܡܪܚܐ ܘܡܬܪܘܡܐ ܘܡܦܣ ܐܝܟ ܗܪܛܝܩܐ ܒܓܘܕܦܐ ܐܬܚܫܚܬ. ܗܐ ܓܝܪ ܐܓܪܬܐ ܗܝ ܕܠܘܩܒܠܗ ܐܡܪܬ: ܠܐ ܡܬܚܙܝܐ ܕܫܘܝܐ ܠܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܥܒܕܐ ܗܘܬ: ܘܠܐ ܝܗܒܐ ܥܠܬܐ ܠܡܠܬܟ ܡܪܚܬܐ ܕܬܬܚܙܐ ܕܟܐܢܐܝܬ ܐܬܡܠܠܬ. ܐܠܐ ܗܢܐ ܐܘܨܪܐ ܕܪܘܓܙܐ ܘܕܚܡܬܐ ܕܐܬܦܪܣܝܬ ܒܓܘܕܦܐ ܕܝܠܗ: ܝܕܝܥܐ ܕܡܢ ܥܠܬܐ ܐܚܪܬܐ ܟܢܝܫ ܘܣܝܡ ܗܘܐ ܠܟ. ܘܡܢ ܐܫܟܚܬ ܠܟ ܐܘܪܥܐ ܒܥܠܬܐ * ܐܝܕܐ ܕܠܗ ܩܠܝܠ ܐܝܟ ܕܣܒܪ ܐܢܬ ܡܬܚܝܒ ܒܬܒܥܬܐ ܕܝܘܠܦܢܟ ܕܐܬܦܪܣܝܬ ܚܘܝܬ ܠܗ: ܒܥܠܕܒܒܘܬܐ ܕܒܟ ܘܕܬܒܥܬ ܠܗ܀

ܒܪܢܫܐ ܓܝܪ ܕܡܟܣܢܘܬܐ ܪܒܬܐ ܥܠ ܣܟܠܘܬܐ ܙܥܘܪܬܐ ܡܦܩ: ܐܘ ܫܛܝܐ ܡܬܚܫܒ ܕܠܐ ܝܕܥ ܕܢܟܣܐ: ܐܘ ܕܣܢܐܬܐ ܥܬܝܩܬܐ ܟܢܝܫܐ ܒܗ ܡܬܚܫܒܐ: ܕܒܥܠܬܐ ܐܝܕܐ ܕܐܫܟܚ ܡܥܠ ܠܗ. ܗܘܕܝܢ ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܟܠܗ ܥܠܬܐ ܕܟܣܢܘܬܐ: ܐܝܢܐ ܡܦܩ ܒܪܘܚܐ ܗܘܐ ܠܟ ܡܛܠ ܨܚܝܢܘܬܐ ܣܓܝܐܬܐ: * ܕܟܕ ܠܝܬ ܥܠܬܐ ܕܫܘܝܐ ܠܟܣܢܘܬܐ: ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܓܘܕ̈ܦܐ ܥܠܝܢ ܘܥܠ ܡܠܬܢ ܟܬܒܬ܀

nibus, ut veritatem sciant et ad se redeant, fugiantque laqueum Satanae * V f. 7 v° c. * *quo capti sunt ad eius voluntatem*[1].

58. Sed apud te ipsum haec reputantur contumelia; ideoque etiam eis (consiliis) non usus es, sed ut impudens atque superbus et summatim ut haereticus (αἱρεσιώτης) blasphemiis usus es. Ecce enim epistula, adversus quam dixisti, neque videtur his omnibus digna esse, nec causam dat ut verbum tuum impudens videatur[2] iuste dictum esse. Sed hunc thesaurum irae et furoris, qui blasphemiis eius (verbi) detectus est, certum est propter aliam causam colligi atque in te reponi. Et, occasionem nactus * L f. 9 r° a. in causa * ob quam non multum culparis, ut putas, (nempe) in ultione doctrinae tuae detectae, inimicitiam ostendisti ulciscendo quae in te (est)[3].

59. Homo enim, qui de parvo delicto obiurgationem magnam profert, aut stultus reputatur qui obiurgare nesciat, aut cogitatur in se vetus odium collegisse, quod oriri faciat ob causam quam invenit. Hic vero, ubi causa obiurgationis omnino abest, quae excusatio tibi * erit pro contumeliis tuis multis, * V f. 8 r° a. * quia, cum causa obiurgatione digna abesset, has omnes blasphemias in nos et in verbum nostrum scripseris?

1. Cf. II Tim., II, 25-26. — 2. Ad verbum : *Nec causam dat verbo tuo impudenti, quod videatur.* — 3. Ad verbum : *In ultione detectae doctrinae tuae.*

ܗܘ ܓܝܪ ܐܓܪܬܐ ܟܕ ܗܝ ܕܠܣܓܝܐܬܐ
ܕܗܪ̈ܣܝܣ[1] ܐܣܠܩܬ܂ ܝܬܝܪܐܝܬ ܠܘܩܒܠ
ܗܠܝܢ ܬܪܬܝܢ ܝܘܠܦܢ̈ܐ ܕܢܣܛܘܪܝܘܣ
ܘܕܐܘܛܘܟܐ ܡܦܪܣܝܐܝܬ ܟܬܝܒܐ ܗܘܬ܂ ܐܢܬ
ܕܝܢ܆ ܐܝܟ ܕܣܒܪܬ܆ ܦܫܩܬ ܡ̈ܠܝܗ
ܘܐܬܟܬܫܬ ܠܘܩܒܠ ܣܝܡܗ܂ ܘܡܛܠ
ܡܬܚܙܐ ܕܟܪܝܗ ܡܬܚܙܝܬ ܕܚܕ ܡܢ
ܗܠܝܢ ܝܘܠܦܢ̈ܐ ܟܪܝܗܘܬ܆ ܐܠܐ ܛܟ ܠܘ
ܒܗܠܝܢ ܬܪܬܝܢ ܒܠܚܘܕ܆ ܐܠܐ ܒܟܠܗܘܢ
ܕܫܪܟܐ ܕܐܣܠܩܬ ܡܠܬܢ܂ ܠܝܘܠܦܢܗ ܓܝܪ
ܕܢܣܛܘܪܝܘܣ ܒܐܣܟܡܐ ܕܠܒܪ
ܫܦܪ܂ ܐܢܬܘܢ ܕܝܢ ܝܘܠܦܢܗ ܕܐܘܛܘܟܐ
ܚܕ ܡܢ ܗܕ̈ܡܐ ܕܦܓܪܐ ܕܝܘܠܦܢܟܘܢ܆
ܕܐܦ * ܐܢܬܘܢ ܡܬܒܣܪܢܘܬܗ ܕܐܠܗܐ
ܟܦܪܝܢ ܐܝܟܘܬܗ܆ ܗܘ ܕܝܢ ܐܝܟ ܐܢܬܘܢ܀

ܪܒܐ ܓܝܪ ܕܚܘܝܐ ܗܝ ܐܝܬܘܗܝ
ܥܠܬܐ ܙܥܘܪܬܐ ܕܒܐܚܪܢܐ ܡܫܬܟܚܐ
ܟܣܝܪܐ܆ ܠܟ ܗܟܝܠ ܠܝܬ ܥܠܬܐ ܕܦܐܝܐ
ܠܢ ܐܦܠܐ ܠܡܨܚܝܘ ܕܠܘܬܢ܂ ܐܠܘ ܓܝܪ
ܐܡܪܢ ܠܘܩܒܠ ܚܕ ܝܘܠܦܢܐ ܘܫܬܩܢ
ܡܢ ܐܚܪܢܐ܆ ܘܐܚܪܡܢ ܠܚܕ ܘܩܒܠܢ
ܠܐܚܪܢܐ܆ ܐܝܟ * ܕܥܒܕܬ ܚܟܡܬܟ܂ ܟܕ
ܒܪܝܬܐܝܬ ܒܡܠܬܟ ܠܫܪܟܐ ܕܝܘܠܦܢ̈ܐ
ܓܢܝܬ܆ ܫܬܩܬ ܡܢ ܨܒܘܬܗ ܕܢܣܛܘܪܝܘܣ
ܘܠܐ ܨܚܝܬ ܠܫܡܗ܂ ܗܘ ܕܝܢ ܫܡܗ
ܫܩܠܬ ܥܡ ܝܘܠܦܢܗ ܘܥܡ ܩܕܡܝܘܗܝ ܬܘܒ

1. V ܕܗܪܣܝܣ.

60. Ipsa epistula enim, praeterea quod plerasque haereses (αἵρεσις) reiecit, maxime adversus has duas doctrinas Nestorii et Eutychetis manifeste scripta fuit. Tu vero, sicut putasti, eius (epistulae) verba confutasti adversusque eius auctorem dimicasti; et, quia contra nos pugnas[1], ex una harum doctrinarum aeger esse videris, sed forte (τάχα) non solum ex his duabus, sed ex omnibus ceteris quas verbum nostrum reiecit. Nestorii doctrinam enim specie (σχῆμα) externa approbas, Eutychetis doctrina vero unum est ex membris corporis doctrinae vestrae, quia * vos quoque Dei incorporationem negatis sicut ille, nempe ipse sicut vos. * L f. 9 r° b.

61. Magna impietas enim ipsa est parva[2] causa, quae in alio invenitur : tibi igitur nulla est conveniens causa nobis conviciandi[3]. Etenim, si dixissemus adversus unam doctrinam alteramque siluissemus, et unam anathematizavissemus alteramque accepissemus, sicut * Sapientia tua fecit, — quando externe verbo tuo ceteras doctrinas culpasti, Nestorii negotium siluisti, nec conviciatus es nomini eius; nempe nomen eius accepisti cum doctrina eius, rursusque cum anteces- * V f. 8 r° b.

1. Ad verbum : *Propter pugnam quae est nobiscum.* — 2. Ad verbum : *Pro parva parte.* — 3. Ad verbum : *Pro conviciis tuis erga nos.*

sisti blasphemiis tuis in Christum; — si igitur egissemus sicut tu, tibi fuisset locus nos culpandi [1]; et ille qui scriptis tuis occurreret, ea iudicaret iuste scripta esse, nosque propter verbum nostrum damnaret. Nunc vero culpatio aboletur, eo quod verbum nostrum omnes doctrinas reiecit; tota autem apud te iuste manet, quia, cum argueris conscientia tua quod non approbas id quod scripsisti, te arguunt propter scripta tua illi quoque qui eis occurrunt, intellegentes artificio deceptionis ea composita esse.

ܒܓܘܕ̈ܦܝܟ ܕܥܠ ܡܫܝܚܐ. ܐܠܘ ܗܟܢܐ
ܥܒܕܢܢ ܐܝܟܘܬܟ: ܐܝܬ ܗܘܐ ܐܬܪܐ ܠܟ ܠܡܥܕܠܢ
ܘܕܠܘܟ: ܘܗܘ ܕܦܓܥ ܗܘܐ ܒܟܬܒ̈ܝܟ
ܙܕܩ ܗܘܐ ܕܢܕܘܢܝܗ̇ ܟܐܢܐܝܬ ܟܬܝ̈ܒܢ ܘܠܢ ܡܢ
ܡܠܬܢ ܡܚܝܒ ܗܘܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܡܥܕܠ
ܥܕܠܬܐ ܡܢ ܡܠܬܢ: ܕܗܝ ܕܠܟܠܗܝܢ
ܡܠܦܢܘ̈ܬܐ ܐܣܠܝܬ. ܟܠܗ ܕܝܢ ܠܘܬܟ
ܟܐܢܐܝܬ ܩܝܡܐ: ܕܟܕ ܒܬܐܪܬܟ ܐܬܟܣ ܡܢ
ܐܬܪܐ ܕܠܐ ܫܦܝܪܐ ܠܟ ܕܟܬܒܬ:
ܡܟܣܝܢ ܠܟ ܡܢ ܟܬܝ̈ܒܬܟ ܐܦ ܐܝܠܝܢ
ܕܦܓܥܝܢ ܒܗܘܢ: ܕܡܣܬܟܠܝܢ
ܕܒܐܘܡܢܘܬܐ ܕܡܛܥܝܢܘܬܐ ܡܪܟܒܢ܀

* L f. 9 r° c.

62. * Dic igitur (ἄρα) mihi: Cur in scriptis tuis anathema Nestorii non protulisti, nec eum culpasti ne verbo quidem simplici, quasi non dignus esset, nec videretur caput haereseon (αἵρεσις) esse? Et ecce ab omnibus Ecclesiis Dei, quae (sunt) in omni loco, anathematizatur atque reiicitur. Si vero manifesta est impietas doctrinae eius et ab omnibus anathematizatur, * quare anathema eius tu siluisti? Et ecce potius quam ceteras doctrinas te oportebat eam reiicere nomenque eius (Nestorii) manifeste anathematizare in scriptis tuis, quia verbum nostrum proprium quoque per doctrinam eius vos damnat; et, quasi per doctrinam eius

* V f. 8 r° c.

* ܐܡܪ ܠܝ ܗܟܝܠ: ܡܛܠ ܐܝܢܐ ܠܐ ܫܡܬܐ
ܚܪܡܗ ܕܢܣܛܘܪܝܘܣ ܒܟܬܝ̈ܒܬܟ: ܘܠܐ
ܚܝܒܬܝܗܝ ܐܦ ܠܐ ܒܡܠܬܐ ܦܫܝܛܬܐ:
ܐܝܟ ܡܢ ܕܠܐ ܫܘܐ ܗܘܐ: ܘܠܐ ܐܬܚܙܝ
ܕܐܝܬܘܗܝ ܪܫܐ ܕܗܪ̈ܣܝܣ. ܘܗܐ ܡܢ ܟܠܗܝܢ
ܥܕ̈ܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܒܟܠ ܐܬܪ ܡܬܚܪܡ
ܘܡܣܬܠܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܓܠܐ ܪܘܫܥܐ ܕܡܠܦܢܘܬܗ
ܘܡܢ ܟܠܢܫ ܡܬܚܪܡ: ܐܝܢܐ ܡܛܠ
* ܫܬܩܬ ܚܪܡܗ ܡܢ ܢܣܛܘܪܝܘܣ. ܘܗܐ ܝܬܝܪ
ܡܢ ܫܪܟܐ ܕܡܠܦܢܘ̈ܬܐ: ܠܟ ܘܠܐ ܗܘܐ
ܕܬܣܠܝܗ̇ ܘܫܡܗ[1] ܓܠܝܐܝܬ ܬܚܪܡ
ܒܟܬܝ̈ܒܬܟ: ܡܛܠ ܕܐܦ ܡܠܬܢ ܕܝܠܢ
ܒܡܠܦܢܘܬܗ ܡܚܝܒܐ ܠܟܘܢ. ܘܐܝܟ ܡܢ
ܕܒܡܠܦܢܘܬܗ ܡܙܕܗܪܝܢ ܗܘܝܢ ܕܢܦܠܛ

1 V ܘܫܡܗ.

1 Ad verbum: *Culpationis tuae erga nos.*

ܦܪܨܘܦܗܘܢ: ܘܠܐ ܗܘܐ ܠܟ: ܟܕ ܫܩܠܬ
ܕܬܐܡܪ ܚܠܦܝܗܘܢ: ܕܬܫܪܐ ܐܢܘܢ ܡܢ
ܨܚܝܬܗ ܕܡܠܦܢܘܬܐ ܘܠܢܦܫܟ ܡܢ
ܓܘܕܦܐ: ܟܕ ܡܚܪܡ ܐܢܬ ܠܫܡܗ: ܐܦ
ܫܚܝܡܐܝܬ: ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܥܝܕܐ
ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ܀

ܐܠܐ ܒܫܛܝܘܬܟ ܫܪܪܬ ܡܠܝܢ
ܕܠܘܩܒܠܟܘܢ ܘܠܐ ܐܪܓܫܬ. ܘܟܬܒܝܟ
ܢܦܩ ܪܘܚܐ ܚܠܦ ܐܓܪܬܢ ܕܠܐ ܓܥܫܬ
ܘܥܠܬܐ ܥܠ ܐܢܫ ܒܒܝܫܘܬܐ. ܘܠܐ ܐܬܥܪܩܬ
ܡܢ ܗܪܣܝܘܛܐ ܐܡܪܢ ܕܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ:
ܘܠܐ ܚܝܒܢ ܠܡܕܡ * ܕܠܐ ܩܕܡ ܚܝܒܗ
ܟܐܢܘܬܐ. ܟܐܐ ܐܝܟ ܓܝܪ ܡܠܬܢ
ܠܡܫܪܪܝܢ ܡܠܦܢܘܬܗ ܡܚܪܡܬܐ
ܕܢܣܛܘܪܝܣ. ܘܟܕ ܨܒܝܬ ܕܬܦܩ ܪܘܚܐ
ܠܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܒܗ ܒܡܠܦܢܘܬܐ:
ܫܪܪ ܟܬܒܝܟ ܕܗܪܣܝܘܛܐ ܐܢܘܢ: ܕܡܛܠ
ܡܦܪܢܣܘܬܐ ܕܠܘܬܗܘܢ ܫܬܩܬ ܡܢ ܚܪܡܐ
ܘܫܪܪܬ ܡܠܦܢܘܬܐ. ܐܘ * ܣܟܠܐ: ܡܢܐ
ܐܣܒܪܬ ܠܟ ܕܡܢ ܡܠܬܟ ܣܟܠܬܐ
ܘܦܚܝܙܬܐ ܡܫܟܚ ܗܘܝܬ ܕܬܩܝܡ ܠܗܕܐ
ܡܠܦܢܘܬܐ ܡܚܪܡܬܐ. ܘܗܐ ܣܓܝܐܐ ܕܡܢܟ
ܚܝܠܬܢܝܢ ܒܝܕܥܬܐ ܘܒܡܠܬܐ
ܘܒܫܘܠܛܢܐ ܚܘܝܘ ܢܦܫܗܘܢ ܙܒܢܝܢ ܙܒܢ
ܕܢܗܘܘܢ ܠܗ ܡܥܕܪܢܐ. ܘܟܕ ܠܗ ܠܐ ܐܩܝܡܘ:
ܗܢܘܢ ܥܡܗ ܐܬܣܚܦܘ. ܘܗܢܘܢ ܬܘܒ
ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܐܦ ܒܛܘܫܝܐ ܐܚܝܕܝܢ
ܘܡܗܝܡܢܝܢ ܒܗ: ܐܠܐ ܓܠܝܐܝܬ ܩܕܡ

conviciis afficiantur illi quorum personam (πρόσωπον) tulisti, oportebat te, qui tibi suscepisti pro eis dicere, eos a conviciis doctrinae ac te ipsum a culpatione liberare, nomen eius anathematizando, at saltem simpliciter, ut eius discipuli solent.

63. Sed in stultitia tua confirmasti verba nostra quae adversus vos (sunt), nec animadvertisti. Et scripta tua apologia sunt pro epistula nostra, quae nequitiae neminem criminata nec calumniata est; neque haereticos (αἱρεσιώτης) vocavimus illos qui non sunt, nec damnavimus id * quod * L f. 9 v° a.
iustitia non praedamnavit. Obiurgavit enim verbum nostrum eos qui anathematizatam stabiliunt Nestorii doctrinam. Et, cum volueris apologiam facere pro eis qui in (hac) doctrina non sunt, confirmarunt scripta tua eos esse haereticos (αἱρεσιώτης), quia adulationis eorum causa anathema siluisti doctrinamque stabilivisti. O (ἄρα) * stulte, quare arbitratus es per * V f. 8 v° a.
tuum verbum stultum atque ineptum te posse illam doctrinam anathematizatam stabilire? Et ecce multi, te validiores scientia et verbo et auctoritate, interdum sese professi sunt eam adiuturos; et, postquam eam non stabiliverunt, ipsi cum ea diruti sunt. Et rursus ipsi eius discipuli, saltem secreto, eam tenent eique credunt, sed manifeste coram aliis

eam reiiciunt atque anathematizant. Ab intellectu tuo igitur ita excidisti, ut, cum alios aduleris, temetipsum damnes atque haereticus (αἱρεσιώτης) manifestus ex scriptis tuis videaris, et dimices, o miser, cum Ecclesiis Dei, quae (sunt) in omnibus locis, et cum legibus (νόμος) regum et anathematibus sacerdotum atque ecclesiasticis canonibus (κανών), et contemnas etiam comminationes ac paenas adversus hos prolatas.

* L f. … v° b

64. * Quid tibi profuit tota haec adulatio, quam in imperitia tua ostendisti? Ecce ne hi quidem pro quibus scripsisti, tibi gratias agunt, sicut ex factis apparebit, quia ex scriptis tuis damnationem manifestam maxime receperunt. Et, cum ipsi * solerter[1] doctrinam suam celent, manifestatus est suus error per linguam tuam stultam, quasi quidam qui per virum insanum secretum absconditum mandaret, idque apud se absconditum et occultum per linguam sui nuntii detegeret. Etenim ita te ipsum professus es verum discipulum esse, qui magistros tuos superaveris, ut ne specie (σχῆμα) quidem externa, sicut illi, errorem vestrum reieceris.

* V f. 8 v° b

65. Ecce enim advocati (συνήγορος) quoque, qui in mundo pro aliis condu-

ܚܙܝܐ ܡܫܠܡܝܢ ܘܡܚܪܡܝܢ ܠܗ. ܗܟܝܠ
ܗܟܢܐ ܒܗܘܢܗ ܐܛܥܝܬ ܡܢ ܗܘܢܟ: ܕܟܕ
ܡܫܥܠܦ ܐܢܬ ܠܐܚܪܢܐ: ܠܢܦܫܟ ܠܡܚܝܒܘܬܟ
ܘܠܐܚܪܝܐ ܗܪܣܝܘܛܐ ܓܠܝܐ ܡܢ ܟܬܒܝܟ:
ܘܬܬܟܬܫ: ܐܘ ܕܘܝܐ: ܥܡ ܥܕܬܗ ܕܐܠܗܐ
ܕܒܟܠ ܐܬܪܝܢ: ܘܥܡ ܢܡܘܣܐ ܕܡܠܟܐ
ܘܚܪܡܐ ܕܟܗܢܐ ܘܩܢܘܢܐ ܥܕܬܢܝܐ: ܘܬܫܘܛ
ܐܦ ܠܡܘܥܕܐ ܘܦܘܪܥܢܐ[1] ܕܠܘܩܒܠ
ܗܠܝܢ ܐܬܐܡܪܘ[2]܀

* ܡܢܐ ܐܘܬܪܟ ܗܢܐ ܟܠܗ ܫܘܦܪܢܐ
ܕܒܠܐ ܡܪܕܘܬܟ ܚܘܝܬ܀ ܕܗܐ ܐܦܠܐ ܗܠܝܢ
ܕܚܠܦܝܗܘܢ ܟܬܒܬ: ܡܘܕܝܢ
ܛܝܒܘܬܟ: ܐܝܟ ܕܡܢ ܣܘܥܪܢܐ ܒܥܒܕܐ
ܘܠܐܚܪܝܐ: ܕܫܘܟܠܐ ܓܠܝܐ ܡܢ ܟܬܒܝܟ
ܩܒܠܘ ܗܘܐ ܠܗܘܢ. ܘܟܕ ܗܢܘܢ
* ܒܐܘܡܢܘܬܐ ܕܚܪܝܦܘܬܐ ܡܛܫܝܢ ܠܗ
ܠܡܠܦܢܘܬܗܘܢ: ܐܬܓܠܝܬ ܛܥܝܘܬܗܘܢ
ܒܝܕ ܠܫܢܟ ܣܟܠܐ. ܐܝܟ ܐܢܫ ܕܢܥܒܪ ܐܪܙܐ
ܟܣܝܐ ܒܝܕ ܓܒܪܐ ܫܢܝܐ: ܕܟܕ ܠܘܬܗ
ܟܣܐ ܘܡܛܫܐ: ܒܠܫܢܐ ܕܐܝܙܓܕܗ
ܡܦܪܣܐ ܠܗ. ܗܟܝܠ ܓܝܪ ܒܗܘܢܗ ܬܘܕܝܬ
ܢܟܦܐ ܕܐܬܚܘܝܬ ܠܡܠܦܢܝܟ ܬܠܡܝܕܐ ܕܥܒܪܬ[3]
ܐܢܘܢ ܠܪܒܢܝܟ: ܕܐܦ ܠܐ ܒܐܣܟܡܐ ܒܪܝܐ
ܐܝܟ ܗܢܘܢ ܐܣܠܝܬܗ[4] ܠܛܥܝܘܬܟܘܢ܀

ܗܐ ܓܝܪ ܐܦ ܣܢܐܓܪܐ ܐܝܠܝܢ
ܕܒܥܠܡܐ ܡܬܐܓܪܝܢ ܚܠܦ ܐܚܪܢܐ: ܠܗ

1. V ܘܡܢܐ. — 2. V ܐܬܐܡܪ. — 3. V ܕܥܒܪܬ. — 4. L et V ܐܣܠܝܬܗ.

1. Ad verbum : *Artificio solertiae.*

ܗܳܢܳܐ ܒܰܠܚܽܘܕ ܦܳܐܫܺܝܢ ܡܶܢ ܛܰܥܡܗܽܘܢ:
ܕܢܶܬܚܰܝܒܽܘܢ ܢܰܦܫܗܽܘܢ ܒܡܶܠܬܗܽܘܢ ܘܩܕܳܡ
ܕܰܝ̈ܳܢܶܐ ܘܢܶܬܚܙܽܘܢ ܣܟ̈ܠܶܐ ܩܕܳܡ ܫܳܡܽܘܥܰܝܗܽܘܢ:
ܘܟܰܕ ܠܰܐܚܪ̈ܳܢܶܐ ܡܰܘܬܪܺܝܢ: ܗܶܢܽܘܢ ܢܰܘܒܕܽܘܢ ܫܡܳܐ
ܕܚܺܐܪܽܘܬܗܽܘܢ. ܠܳܐ ܓܶܝܪ ܡܶܬܦܰܣܝܣܺܝܢ
ܒܝܽܘܬܪܳܢܳܐ ܕܗܳܘܶܐ[1] ܠܗܶܢܽܘܢ ܕܚܠܳܦܰܝܗܽܘܢ
ܐܳܡܪܺܝܢ: ܕܗܶܢܽܘܢ ܠܒܰܪ ܡܶܢ * ܘܳܠܺܝܬܳܐ
ܢܡܰܠܠܽܘܢ: ܘܠܳܐ ܡܰܘܬܪܺܝܢ ܠܰܐܚܪ̈ܳܢܶܐ ܒܨܰܥܪܳܐ
ܕܩܢܽܘܡܗܽܘܢ܀

ܐܰܝܟ ܕܶܝܢ ܗܳܢܳܐ ܒܰܠܚܽܘܕ ܐܰܚܶܒܬ ܠܰܡܕܰܒܪ̈ܳܢܰܝܟ
ܝܰܬܺܝܪ ܡܶܢ ܢܰܦܫܳܟ: ܕܟܰܕ ܚܠܳܦܰܝܗܽܘܢ
ܡܡܰܠܶܠ ܐܰܢ̱ܬ: ܐܳܦܠܳܐ ܒܟܬܺܝܒܳܬܳܐ ܕܺܝܠܳܟ
ܗܶܪܶܣܝܽܘܛܳܐ: ܟܰܕ ܡܰܘܕܶܝܢܳܐ ܐ̱ܢܳܐ ܕܐܳܦܠܳܐ
ܗܶܢܽܘܢ ܟܠܰܠ ܗ̱ܘܳܐ ܣܢܺܝܩܺܝܢ ܗ̱ܘܰܘ: ܕܰܐܝܟ
ܚܠܳܦܰܝܗܽܘܢ ܠܡܶܦܠܰܚ ܥܰܡܰܢ ܠܰܐܓܽܘܢܳܐ
ܕܒܳܥܬܳܐ. ܠܳܐ ܓܶܝܪ ܗܳܟܢܳܐ ܒܰܠܚܽܘܕܰܘ * ܡܣܰܟܢܺܝܢ
ܗ̱ܘܰܘ ܠܡܶܠܬܳܐ ܕܬܶܣܢܽܘܩ ܢܶܣܬܰܢܩܽܘܢ. ܐܶܠܳܐ
ܐܰܝܟ ܒܣܰܟܠܽܘܬܳܟ: ܘܡܶܛܽܠ ܕܬܶܐܪܬܳܟ ܟܳܘܝܳܐ
ܠܳܟ ܐܶܬܪܺܝܬ: ܐܶܣܒܰܬ ܦܰܠܓܳܐ ܕܢܶܗܘܳܐ ܠܳܟ
ܡܥܰܕܪ̈ܳܢܶܐ ܘܰܐܦܠܶܛ ܡܶܢ ܡܣܰܩܒ ܕܺܝܢܳܐ
ܕܡܰܠܦܳܢܽܘܬܟܽܘܢ ܥܰܘܳܠܬܳܐ. ܐܶܠܳܐ ܠܳܐ ܗ̱ܘܳܐ ܗ̱ܝ
ܕܐܶܣܬܰܒܰܪܬ: ܠܳܟ ܓܶܝܪ ܡܶܕܶܡ ܠܳܐ ܐܰܘܬܰܪܬ
ܘܗܶܢܽܘܢ ܒܥܶܠܬܳܟ ܐܶܬܚܰܝܰܒܘ܀

ܠܡܳܢܳܐ ܗܳܟܺܝܠ ܒܗܳܠܶܝܢ ܗܳܟܢܳܐ ܨܰܚܺܝܬ
ܠܰܢ: ܗܳܐ ܡܥܰܠܬܳܐ ܠܝܽܘܬܪܳܢܳܐ ܗܘܰܝܢ ܠܳܟ.
ܒܥܶܠܬܰܢ ܓܶܝܪ ܝܶܕܥܰܬ ܢܰܦܫܳܟ: ܘܒܡܰܟܣܳܢܽܘܬܳܐ

cuntur, non ita desipiunt[1], ut verbo suo ante iudices se ipsos damnent et ante auditores suos stulti videantur, ut, cum aliis proficiant, ipsi nomen perdant libertatis suae. Neque enim (ita) consulunt utilitati quam capient hi pro quibus dicunt, ut ipsi loquantur extra * id quod conveniens est, nec per propriam suam contumeliam aliis prosunt. * L f. 9 v° c.

66. Tu vero conductores tuos ita dilexisti plus quam temetipsum, ut, cum pro eis loquaris, in scriptis te profitearis haereticum (αἱρεσιώτης) esse. Credo (tamen) ipsos nullatenus indigere, ut tu pro eis adversus nos intres in certamen (ἀγών) quaestionis; non enim tam * egeni erant verbi ut te indigerent. Sed tu in stultitia tua, et maxime quia te adurit conscientia tua, (eos) tuitus es, ut adiutores[2] eos haberes et paenam doctrinae vestrae impiae effugeres. Sed non evenit id quod arbitratus es : tu enim nullam utilitatem percepisti, et ipsi propter te damnati sunt. * V f. 8 v° c.

67. Quare igitur tantopere nobis conviciatus es? Ecce tibi occasio lucri sumus; propter nos enim te ipsum nosti; et confutatione scriptorum

1. V ܗܘܐ.

1. Ad verbum : *A gustu suo desistant.* — 2. Ad verbum : *Partes cepisti ut sint tibi adiutores.*

nostrorum sapiens visus es, ut arbitratus es. Et rursus humana lucra quoque nostri causa [1] collegisti; namque tota negotiatio, in qua ab inventute tua usque nunc constanter fuisti, tibi non praestitit lucrum simile huic quod propter nos invenisti. * Quare ergo (ita) ingratus es, ut tam indocte [2] blasphemes in eum, qui tibi causa fuit totius huius negotiationis, effecitque ut sine labore videaris?

* L f. 10 r° a.

68. Non vero sapiens visus es, ut arbitratus es, o docte, sed stultus et inscius [3]. Confusa sunt enim verba tua, turbataque disputatio tua, ac inepta responsa tua. Neque inest ordo (τάξις) verbo tuo, nec species (σχῆμα) disputationis quaestioni tuae. Contumeliam blasphemiis coniunxisti disputationemque * conviciis. Factus es iudex pro aliis, me obiurgans de illis quae nescis; factus es ultor anathematum aliorum, sicut dixisti, iudicans delicta quae te latent. Scripta tua maledictionibus complesti. Verbo tuo protulisti imagines opinionis tuae; et quod arbitratus es, non autem veritatem scripsisti. Tibi ipsi respondisti, et in stultitia tua verba tua confutasti. Neque fundamentum visum est verbo

* V f. 9 r° a.

[illegible]

1. V om. [illegible]. — 2. V [illegible]. — 3. V [illegible].

1. Ad verbum : *In persona* (πρόσωπον) *nostra*. — 2. Ad verbum : *Sine doctrina*. — 3. Ad verbum : *Sine scientia*.

ܕܠܐ ܣܟܠܘܬܐ ܗܘܬ ܒܪܚܡܬܗ ܕܟܬܒܬ
ܕܝܠܟ: ܡܬܕܠܚ ܐܦ ܡܬܒܗܬ ܟܬܒܟ
ܗܢܘܢ. ܘܒܬܪ ܗܠܝܢ: ܗܐ ܒܚܢܬ
ܐܝܟ ܕܚܙܐ: ܕܐܝܕܐ ܡܢ ܦܠܓܘܬܐ ܢܣܒ
ܙܟܘܬܐ ܘܩܕܡܬ ܗܘܝܬ ܒܫܡܫܘܬܗ.
ܕܕܪܫܟ ܓܝܪ * ܟܠܗ ܗܘ: ܕܓܠܬܐ
ܕܡܠܐ ܘܗܘܦܟܐ ܘܫܘܚܠܦܐ ܘܡܬܚܪܝܢܘܬܐ
ܕܦܪܨܘܦܐ. ܘܥܡ ܟܠܢܫ ܗܘܐ ܐܝܟܘܬܗ
ܘܐܡܪܐ ܢܦܫܟ ܕܝܠܗ ܐܝܬ. ܘܠܐܝܟܐ
ܕܙܟܘܬܐ ܪܕܝܐ: ܠܘܬܗ ܡܬܢܓܕ
ܘܠܛܘܥܝܟ ܘܐܟܣܐ ܠܡܟܣܝܘ. ܐܪܐ: ܘܐܝܬ
ܕܕܘܝܐ ܐܝܟܘܬܟ: ܘܟܪܝܗܐ ܘܡܚܝܠܐ
ܐܝܟ ܝܘܠܦܢܟܘܢ: ܗܢܐ ܕܠܝܬ
ܠܗ ܩܝܡܐ[1] ܒܡܕܡ. ܐܢ ܡܗܝܡܢܬ
ܠܟ ܝܘܠܦܢܟ[2]: ܩܘܝ ܒܗ: ܘܠܐ
ܬܫܬܚܠܦ ܘܬܗܘܐ * ܥܡ ܟܠܢܫ ܐܝܟܘܬܗ܀
ܡܟܣܣ ܠܝ ܓܝܪ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܚܕܬܐ
ܟܬܒܬ. ܘܟܕ ܠܐ ܝܕܥܬ ܐܝܟ ܚܝܠܐ ܕܚܪܡܐ[3]
ܕܡܢ ܐܒܗܬܢ ܩܕܝܫܐ ܐܬܐܡܪ[4]: ܒܥܠܬܢ
ܡܩܛܪܓ ܐܢܬ ܠܡܠܦܢܐ ܣܓܝܐܐ:
ܕܐܫܠܡܘ ܒܟܬܒܝܗܘܢ ܗܝܡܢܘܬܐ ܫܪܝܪܬܐ܀
ܐܒܗܬܢ ܓܝܪ ܛܘܒܢܐ ܗܢܘܢ ܕܐܬܟܢܫܘ
ܒܢܝܩܝܐ ܦܣܩܘ: ܕܠܐ ܐܢܫ ܢܟܬܘܒ ܘܢܡܠܠ
ܗܝܡܢܘܬܐ ܐܚܪܬܐ. ܘܐܬܘ ܡܢ ܒܬܪܗܘܢ
ܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ: ܕܟܬܒܘ ܗܝܡܢܘܬܐ ܗܝ
ܒܗ ܗܝ ܘܐܘܣܦܘ ܡܠܐ ܐܚܪܢܝܬܐ ܡܢ

tuo, nec status rectus opinioni tuae. Visa est enim anima tua non sana esse ex amore eius quod scripsisti, ideoque turbatus est ac confusus liber tuus. Et, post haec, ecce considerasti quae pars acceptura sit victoriam, ut prius eius sis satelles, — disputatio tua * tota enim mendacium verborum est et controversia et mutatio personarum (πρόσωπον); — et cum unoquoque sis sicut ille ac te ipsum profitearis eius asseclam esse; et, quo se inclinat victoria, eo currere soles et errorem tuum celare. An (ἆρα) est aliquis miser sicut tu? (An est doctrina aliqua) debilis atque infirma sicut doctrina vestra, haec quae nullo modo potest stare[1]? Si credis doctrinam tuam, in ea persta, et noli mutare et * cum unoquoque esse sicut ille.

* L f. 10 r° b.

* V f. 9 r° b.

69. Etenim me obiurgas, quod novam fidem scripserim; et, cum nescias vim anathematis a patribus nostris sanctis prolati, propter nos accusas multos doctores, qui in scriptis suis veram fidem tradiderunt.

70. Nam patres nostri beati, qui Nicaeam convenerunt, statuerunt, ne quis aliam fidem scriberet et tractaret. Et venerunt post eos centum et quinquaginta, qui eamdem fidem rescripserunt et verba

1. V ܩܝܡܐ ܒܡܕܡ. — 2. V ܝܘܠܦܢܟܘܢ. — 3. V ܕܚܪܡܐ. — 4. V ܐܬܐܡܪ.

1. Ad verbum : *Haec cui non est status in ulla (re).*

addiderunt alia ac (verba) eorum, quae (tamen) proposito illorum priorum congruerent; nec sub anathema subiunguntur eo quod verba addiderunt, quia verba sua ad fidem illam priorem conveniunt * eamque stabiliunt. Item et quoque multi doctores, post has synodos (σύνοδος), etiam aliter ac isti qui ipsos in synodos (σύνοδος) convenerant, in dissertationibus doctrinisque multis fidem tractarunt; et nemo dixit eos in anathema incurrisse, quia in scriptis doctrinam fecerunt; quippe haec quae a patribus nostris posita sunt in verbis paucis, ipsa tractarunt in verbo * extento propter utilitatem audientium. Quemadmodum et Libri sancti tractantur et explanantur, et quisque iuxta vim scientiae suae vel verbi sui eos tractat; nec culpantur qui (eos) tractant, vel dicuntur Prophetas adversus Prophetas posuisse, vel posteriorem Legem adversus priorem scripsisse, vel Evangelium (Εὐαγγέλιον) aut Apostolum illicite commentos esse, sed Libros sanctos tractasse in verbo explanatorio propter utilitatem audientium; ita et ego qui feci tractatum de fide, eadem haec priora approbavi, nec innovavi fidem, ut * tu calumniaris.

* L f. 10 r° c.
* V f. 9 r° c.
* L f. 10 v° a.

ܕܢܬܠܘܢ ܕܢܦܩܘܢ ܠܗ ܠܢܝܫܐ ܕܗܢܘܢ
ܩܕܡܝܐ. ܘܠܐ ܠܬܚܬ ܚܪܡܐ ܢܦܠܝܢ
ܒܗܝܢ ܕܐܘܣܦܘ ܡ̈ܠܐ: ܡܛܠ ܕܡ̈ܠܝܗܘܢ
ܠܗܝܡܢܘܬܐ ܗܝ ܩܕܡܝܬܐ ܢܦܩܢ
* ܘܡܩܝܡܢ ܠܗ̇. ܗܟܢܐ ܘܐܦ ܡ̈ܠܦܢܐ
ܣܓܝܐܐ: ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܣܘܢܗ̈ܕܘܣ: ܐܦ
ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܟܢܫܘ ܒܣܘܢܗ̈ܕܘܣ
ܟܢܝܫܝܢ ܗܘܘ: ܒܡܐܡܪ̈ܐ ܘܡܠܦ̈ܢܘܬܐ
ܣܓܝܐܐ[1] ܡܠܠܘ ܥܠ ܗܝܡܢܘܬܐ: ܘܠܐ
ܐܢܫ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܢܦܠܘ ܬܚܝܬ ܚܪܡܐ:
ܡܛܠ ܕܥܒܕܘ ܡܠܦܢܘܬܐ ܒܟܬ̈ܝܒܬܐ.
ܕܗܠܝܢ ܓܝܪ ܕܐܬܣܝܡ[2] ܡܢ ܐܒܗ̈ܝܢ
ܒܡ̈ܠܐ ܒܨܝܪ̈ܬܐ: ܡܠܠܘ ܐܢܝܢ ܒܡܠܬܐ
* ܡܬܦܫܛܬܐ: ܐܝܟ ܕܠܡܘܬܪܢܐ ܕܫܡܘ̈ܥܐ.
ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܟܬ̈ܒܐ ܩܕܝ̈ܫܐ ܡܬܡܠܠܝܢ
ܘܡܬܦܫܩܝܢ: ܘܟܠ ܐܢܫ ܠܦܘܡ ܚܝܠܐ
ܕܝܕܥܬܗ ܐܘ ܕܡܠܬܗ ܠܗܘܢ ܡܦܫܩ:
ܘܠܐ ܡܬܚܝܒܝܢ ܐܘ ܡܬܐܡܪ ܕܠܗܘܢ
ܕܡܦܫܩܝܢ ܕܢܒܝ̈ܐ ܠܘܩܒܠ ܢܒܝ̈ܐ
ܣܡܘ: ܐܘ ܐܘܪܝܬܐ ܐܚܪܝܬܐ[3] ܠܘܩܒܠ
ܩܕܡܝܬܐ ܟܬܒܘ: ܐܘ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܐܘ
ܫܠܝܚܐ ܒܝܕ ܡܕܡ ܕܠܐ ܦܐܐ: ܐܠܐ
ܕܗܘܘ ܡܦܫܩܝܢ ܕܟܬ̈ܒܐ ܩܕܝ̈ܫܐ
ܒܡܠܬܐ ܡܦܫܩܢܝܬܐ: ܐܝܟ ܕܠܡܘܬܪܢܐ
ܕܫܡܘ̈ܥܐ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܐܢܐ ܕܥܒܕܬ ܡܐܡܪܐ
ܥܠ ܗܝܡܢܘܬܐ: ܠܗܝܢ ܗܢܝܢ ܠܗܝܢ
ܠܗܠܝܢ ܩܕܡܝܬܐ ܫܪܪܬ: ܘܠܐ ܚܕܬܬ
ܗܝܡܢܘܬܐ: ܐܝܟ * ܕܡܛܥܝܢ ܐܢܬ܀

1. V ܣܓܝܐܬܐ ܡܫܠܡܢܘܬܐ. — 2. V ܕܐܬܣܝܡ̈ܝ. — 3. L ܐܚܪܢܝܬܐ.

ܐܢܐ ܕܝܢ ܒܟ ܐܬܡܗ ܐܢܐ: ܕܟܡܐ ܕܓܠܬ
ܘܠܐ ܒܗܬܬ. ܘܟܬܒܬ ܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܐܝܬܝܗܝܢ:
ܘܠܐ ܐܬܪܥܝܬ ܕܥܬܝܕܢ ܕܢܐܬܝܢ ܠܒܘܚܪܢܐ
ܘܠܡܬܚܙܐ ܕܕܓܠܘܬܗܘܢ ܘܛܘܥܝܘܬܗ
ܕܡܟܬܒܢܗܘܢ. ܐܠܐ ܡܛܠ ܕܦܩܚܝܬܟ
ܣܓܝܐܢ ܘܟܕܒܐ ܕܪܟܒܬ ܒܡܠܐ ܣܓܝܐܬܐ
ܟܬܒܬܝܗܝܢ: ܡܫܬܐܠ ܐܢܐ ܡܢ ܗܕܐ
ܕܠܟܠ ܚܕܐ ܡܢ ܡܠܐ ܐܟܬܒ ܦܘܢܝܐ: ܡܛܠ
ܕܠܡܗܝܡܢܐ ܘܝܕܘܥܐ ܓܠܝܐ ܘܦܪܝܫܐ
ܕܓܠܘܬܗܘܢ. ܘܐܢ ܐܝܬ ܕܣܢܝܩ ܕܢܐܠܦ:
ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܡܬܦܢܝܢ ܡܢܢ ܢܚܪ ܠܦܘܢܝܐ
ܕܟܠܗܘܢ ܡܠܐ܀

71. Ego vero propter te stupeo : Quantum mentitus es, nec puduisti; atque scripsisti ea quae non sunt, nec opinatus es ea ventura esse ad examinationem ac eorum falsitatem videndam esse erroremque scriptoris eorum! Sed quia nugae tuae multae sunt, et, quod commentum composuisti, in verbis multis scripsisti, recuso unumquodque * ex verbis confutare, quia fidelibus et scientibus manifesta est et clara eorum falsitas. Et si quis est qui indigeat discere, ex his quae a nobis confutantur ad confutationem omnium verborum attendet. * V f. 9 v° a.

ܟܬܒ ܐܢܐ ܕܝܢ ܠܘܩܒܠܟ: ܠܘ ܕܡܠܝܟ
ܫܘܝܢ ܠܦܘܢܝ ܦܬܓܡܐ: ܐܠܐ ܠܬܘܪܨܐ
ܕܗܢܘܢ ܕܐܛܥܝܬ ܐܢܘܢ ܘܠܐ ܝܕܥܘܟ:
ܐܘ ܕܟܕ ܝܕܥܝܢ ܠܟ: ܫܚܠܦܘ ܫܪܪܐ
ܒܕܓܠܘܬܐ: ܐܝܟ ܕܠܚܡܬܐ ܘܚܪܝܢܐ
ܕܐܚܪ̈ܢܐ. ܚܕܐ ܐܢܐ ܕܝܢ ܐܦ ܒܗܕܐ
ܝܬܝܪܐܝܬ ܕܠܟ ܡܛܬ ܡܢܬܐ
ܕܬܟܬܘܒ ܠܘܩܒܠ ܡܠܝ. ܠܝ
ܗܘܐ ܠܐ ܓܝܪ ܙܟܘܬܐ ܘܬܪܝܢܐ ܕܡܝܬܪܐ
ܡܢ ܗܕܐ: ܕܡܢ ܓܒܪܐ ܕܒܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ
ܙܟܘܬܐ ܛܒܢܐ ܘܡܫܡܗܐ ܒܟܠ ܕܘܟ
ܕܬܪܝܨܐܝܬ ܝܠܦ ܘܡܠܦ: ܢܗܘܐ ܦܘܢܝܐ
ܠܡܕܡ ܕܟܬܒܬ܀

72. Scribo vero adversus te, non quod verba tua responsione digna sint, sed ad correctionem illorum qui in errorem a te inducti sunt nec te noverunt, vel qui te noscentes veritatem in mendacium converterunt, alios provocandi causa ad iram et contentionem. In hoc quoque vero maxime gaudeo quod tibi obtigit sors adversus verba mea scribendi. Namque mihi non erat victoria triumphusque hoc praestantior, quam quod a viro in his omnibus triumphis famoso et ubique celebri, qui recte doctus sit et doceat, confutaretur id quod scripserim.

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܩܕܡܝܐ
ܕܥܠ ܥܠܬܗ ܕܦܢܩܝܬܐ.

EXPLICIT DISSERTATIO PRIMA :
DE CAUSA CODICIS (πινακίδιον).

ܡܐܡܪܐ ܕܬܪܝܢ *

* I. f. v° b

* DISSERTATIO SECUNDA.

1. Accedamus nunc ad haec verba quae a te blasphemiae nominantur, eaque juste examinemus, alia adversus alia ponentes verba fidei meae ac tuae; et illi qui sunt lectores recti, * ipsi examinent haec quae scribuntur.

* V f. v° b

2. Dixisti : « Nunc nos oportet ipsas blasphemias tuas producere, ut ostendamus fidem tuam[1]. » — Et quae sunt hae blasphemiae? — « Una ex hypostasibus essentiae descendit de caelo. »

3. (Quod) verbum a te culpatum est, vocatumque « (res) nova et inventio insolita ». Nonne (ἆρα) oportet, dic mihi, nos profiteri : Una ex hypostasibus essentiae descendit de caelo? — « Sicut dicit verbum tuum, minime. » — Ergo non descendit Filius Dei de caelo. Et de quo docent Libri sancti : Descendit de caelo, et : Cor-

ܢܬܩܪܒ ܡܟܝܠ ܠܗܠܝܢ ܕܡ̈ܠܐ ܗܠܝܢ
ܕܡܢܟ ܓܘܕܦܐ ܐܬܩܪܝܘ: ܘܢܒܚܘܢ ܐܢܝܢ[1]
ܒܬܪܝܨܘܬܐ: ܟܕ ܣܝܡܝܢ ܚܕ̈ܢ ܠܘܩܒܠ
ܚܕ̈ܐ ܡ̈ܠܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܕܝܠܝ ܘܕܝܠܟ.
ܘܗܢܘܢ ܕܗܘܝܢ ܩܪܘܝܐ ܬܪܝܨܐ: * ܗܢܘܢ ܢܒܚܘܢ
ܡܟܬ̈ܒܢܘܬܐ ܕܗܠܝܢ ܕܡܬܟܬ̈ܒܢ܀

ܐܡܪܬ ܕܙܕܩ ܠܢ ܡܟܝܠ ܕܗܢܝܢ
ܓܘܕ̈ܦܝܟ ܢܦܩ ܠܕܡܘܬܐ ܕܗܝܡܢܘܬܟ.
ܘܐܝܠܝܢ ܐܝܬܝܗܝܢ ܗܠܝܢ ܓܘܕ̈ܦܐ܆ ܗܝ
ܠܟ ܕܚܕ ܡܢ ܩ̈ܢܘܡܐ ܕܐܝܬܘܬܐ ܢܚܬ
ܡܢ ܫܡܝܐ܀

ܘܐܬܥܕܠܬ ܡܢܟ ܡܠܬܐ ܘܐܬܩܪܝܬ
ܚܕܬܐ ܘܡܫܟܚܬܐ ܢܘܟܪܝܬܐ. ܐܪܐ: ܐܡܪ ܠܝ:
ܠܐ ܙܕܩ ܕܢܘܕܐ ܕܚܕ ܡܢ ܩ̈ܢܘܡܘܗ
ܕܐܝܬܘܬܐ ܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ܆ ܐܝܟ ܕܐܡܪܐ
ܡܠܬܟ: ܠܐ. ܡܟܝܠ ܠܐ ܢܚܬ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ
ܡܢ ܫܡܝܐ. ܘܥܠ ܡܢܘ ܡܠܦܝܢ
ܟܬܒ̈ܐ ܩܕ̈ܝܫܐ ܕܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ

1. V ܐܢܝ.

1. Ad verbum : *Ad exemplum fidei tuae.*

ܘܢܦܫܐ ܩܢܐ ܘܗܘܐ ܒܪܢܫܐ. ܡܛܠ ܡܢܐ
ܕܐܬܘܗܝ ܒܩܢܘܡܐ ܐܘ[1] ܡܛܠ ܡܢܐ
ܕܒܠܚܘܕ ܒܫܡܐ ܡܫܬܡܗ. ܡܛܠ
ܐܝܕܐ ܗܟܝܠ ܡܢܗܝܢ ܚܝܒܠܟ ܐܢܐ ܡܬܚܝܒ.
ܡܛܠ ܕܐܡܪܬ ܕܚܕ ܡܢ ܩܢܘܡܐ ܕܐܘܣܝܐ:
ܐܘ ܡܛܠ ܗܝ ܕܟܬܒܬ ܕܢܚܬ ܩܢܘܡܐ.
ܡܟܝܠ ܛܟ ܣܥܪܐ ܠܟ ܗܕܐ ܕܢܚܬ:
ܕܠܐ ܫܘܝܐ ܕܬܬܐܡܪ ܥܠ ܐܠܗܐ. ܐܠܐ: ܐܝܟ
ܕܡܬܚܙܝܐ: ܡܟܝܠ ܬܪܬܝܗܝܢ ܡܬܚܝܒܢ:
ܗܝ ܕܢܚܬ ܘܗܝ ܕܚܕ ܡܢ ܩܢܘܡܐ.
ܘܡܟܝܠ ܗܕܐ ܫܪܟܐ ܠܢ: ܕܐܘ ܢܩܒܠ
ܘܢܗܝܡܢ ܠܡܠܐ ܕܟܬܒܐ: ܐܘ ܕܢܫܒܚ
ܠܢܡܘܣܐ ܕܐܝܬܝܬ ܠܢ ܡܢ ܝܘܠܦܢܟ܀

ܡܢܐ ܐܡܪܬ ܥܠ ܬܘܕܝܬܐ ܕܐܘܣܝܐ.
ܢܗܝܡܢ ܕܒܬܠܬܐ ܩܢܘܡܝܢ ܡܬܟܪܙܐ:
ܐܝܟ ܕܡܪܢ ܐܫܠܡ ܠܢ: ܐܘ ܫܡܗܐ
ܐܢܘܢ ܗܠܝܢ ܕܡܬܐܡܪܝܢ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ
ܩܢܘܡܐ ܫܪܝܪܐ. ܕܚܕ ܓܝܪ ܟܝܢܐ ܐܝܬܘܗ
ܐܘܣܝܐ: ܠܝܬ ܐܢܫ ܡܢ ܡܗܝܡܢܐ
ܕܡܬܦܠܓ. ܘܬܠܬܐ ܬܘܒ ܩܢܘܡܐ[2]
ܡܬܝܕܥܐ: ܟܠܗܘܢ ܫܪܝܪܐ ܡܩܒܠܝܢ
ܘܡܘܕܝܢ. ܗܟܢܐ ܓܝܪ ܐܫܠܡ ܡܠܬܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܠܫܠܝܚܘܗܝ ܩܕܝܫܐ: ܕܦܘܩܘ
ܬܠܡܕܘ ܘܐܥܡܕܘ ܠܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ
ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܐܢ
ܐܒܐ ܩܢܘܡܐ ܗܘ: ܐܦ ܒܪܐ ܩܢܘܡܐ ܗܘ:

pus assumpsit, et : Homo factus est? De (hoc) quod est in hypostasi, an de hoc) quod nomine solummodo nominatur? Propter quid ex illis igitur a te culpor? Quia dixi : Una ex hypostasibus essentiae..., an propterea quod scripsi : Descendit hypostasis? Forte (τάχα) hoc : « Descendit », a te reputatur verbum indignum esse * quod de Deo dicatur? Sed, ut videtur, utrumque a te culpatur, et hoc : « Descendit », et illud : « Una ex hypostasibus ». Et nunc hoc nobis superest, aut ut accipiamus et credamus verba Librorum, aut ut approbemus legem (νόμος) quam nobis Doctrina tua tulit. * L f. 10 v° c.

4. Quid dicis * de confessione essentiae? Credamusne eam in tribus hypostasibus praedicari, ut Dominus noster nobis tradidit, an haec quae dicuntur, nomina esse quibus non sunt hypostases verae? Essentiam vero esse unam naturam, nullus est ex fidelibus qui dubitet; et rursus eam agnosci tres hypostases, omnes veri accipiunt et assentiuntur. Sic enim tradidit verbum Christi apostolis suis sanctis : *Exite, docete et baptizate omnes gentes in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti*[1]. Si Pater est hypostasis, Filius quoque est hypostasis, ac rursus etiam Spi- * V f. 9 v° c.

1. V om. ܐܘ ܡܛܠ ܡܢܐ ܕܐܬܘܗܝ ܒܩܢܘܡܐ. — 2. V ܠܗܘܢ ܩܢܘܡܐ.

1. Matth., XXVIII, 19.

ritus sanctus sic agnoscitur, quia essentia praedicatur Trinitas, natura vero una agnoscitur, et ipsae hypostases dicuntur « unum » et « unum » et « unum ».

5. Etenim « unum » et « duo » et « tria » non numeramus, sicut tu putasti in caligine tua. * Namque tria principia non facimus, ut per numerationem ducamus professionem hypostaseon. Non enim deprehendimus initium Patris, ut eum numeremus « unum », sicut in ordine (τάξις) primo; et rursus post eum incipit Filius in initio altero, ut eum numeremus « duo », secundum ordinem (τάξις) numerationis; et rursus hypostasis tertia * Spiritus ponitur, ut nominemus « tria », secundum seriem humanae numerationis. Et nulli ex fidelibus hoc venit in mentem, ut eodem modo putemus aut dicamus quo tu stulte scripsisti.

* L f. 11 r° a.
* V f. 10 r° a.

6. « Trinitatem » enim nominamus; « unum » et « duo » et « tria » vero non numeramus. Sed de unaquaque ex hypostasibus illud « unum » ponimus. Quia unus Pater est, et ut doceamus cum eo non esse alterum, illud « unum » ponimus, non ad separationem naturarum, sed ad indicationem paternitatis. Et rursus illud: « Unus Filius », non ut separemus Filium a natura Patris, sed ut ostenda-

ܘܐܦ ܐܦ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܗܟܢܐ ܡܬܝܕܥ. ܡܛܠ ܕܐܝܬܘܬܐ ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ ܡܬܟܪܙܐ: ܟܝܢܐ ܕܝܢ ܚܕ ܡܬܝܕܥ: ܘܗܢܘܢ ܩܢܘܡܐ ܚܕ ܘܚܕ ܘܚܕ ܡܬܐܡܪܝܢ܀

ܠܐ ܓܝܪ ܚܕ ܘܬܪܝܢ ܘܬܠܬܐ ܡܢܝܢܢ ܚܢܢ: ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܣܒܪܬ ܒܚܫܘܟܘܬܟ. * ܠܐ ܓܝܪ ܬܠܬܐ ܫܘܪܝܐ ܥܒܕܝܢܢ: ܕܢܥܒܕܝܘܗܝ ܒܡܢܝܢܐ ܠܬܘܕܝܬܐ ܕܩܢܘܡܐ. ܠܐ ܓܝܪ ܐܫܟܚܢ ܫܘܪܝܗ ܕܐܒܐ: ܕܢܡܢܝܘܗܝ ܚܕ ܐܝܟ ܕܒܛܟܣܐ ܩܕܡܝܐ. ܘܬܘܒ ܡܢ ܒܬܪܗ ܫܪܐ ܒܪܐ ܒܫܘܪܝܐ ܐܚܪܢܐ: ܕܢܡܢܝܘܗܝ ܬܪܝܢ ܐܝܟ ܛܟܣܗ ܕܡܢܝܢܐ. ܘܬܘܒ ܩܢܘܡܐ ܬܠܝܬܝܐ * ܕܪܘܚܐ ܡܬܬܣܝܡ: ܕܢܩܪܝܘܗܝ ܬܠܬܐ ܐܝܟ ܫܘܕܪܐ ܕܡܢܝܢܐ ܐܢܫܝܐ. ܘܠܐ ܐܢܫ ܡܢ ܡܗܝܡܢܐ ܗܕܐ ܐܣܠܩ ܥܠ ܠܒܗ ܕܗܟܢܐ ܢܣܒܪ ܐܘ ܢܐܡܪ: ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܣܟܠܐܝܬ ܟܬܒܬ܀

ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ ܓܝܪ ܡܫܡܗܝܢܢ ܚܢܢ: ܚܕ ܕܝܢ ܘܬܪܝܢ ܘܬܠܬܐ ܠܐ ܡܢܝܢܢ ܚܢܢ: ܐܠܐ ܥܠ ܟܠ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܕܩܢܘܡܐ ܗܘ ܕܚܕ ܣܝܡܝܢܢ ܚܢܢ. ܡܛܠ ܕܚܕ ܗܘ ܐܒܐ: ܘܕܢܠܦ ܕܠܝܬ ܥܡܗ ܐܚܪܢܐ: ܗܘ ܕܚܕ ܣܝܡܝܢܢ ܚܢܢ: ܠܐ ܠܦܘܪܫܢܐ ܕܟܝܢܐ: ܐܠܐ ܠܡܘܕܥܘܬܐ[1] ܕܐܒܗܘܬܐ. ܘܬܘܒ ܗܘ ܕܚܕ ܒܪܐ: ܠܐ ܕܢܦܪܘܫ ܒܪܐ ܡܢ ܟܝܢܗ ܕܐܒܐ: ܐܠܐ ܕܢܚܘܐ ܕܠܝܬ ܗܘ

1. V ܠܡܘܕܥܢܘܬܐ.

ܒܪܐ ܒܪܐ ܝܚܝܕܐ. ܗܟܢܐ ܬܘܒ ܐܦ ܗܘ ܕܚܕ
ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ: ܕܢܠܦ ܕܠܐ ܡܬܡܢܝܐ
ܒܒܪܝܬܐ ܘܠܐ ܦܣܝܩ ܡܢ ܟܝܢܐ: ܐܠܐ ܚܕ
ܗܘ ܩܢܘܡܐ ܕܪܘܚܐ: ܐܝܟ ܕܚܕ ܐܒܐ ܘܚܕ
ܒܪܐ. ܗܐ ܡܘܕܐ ܒܬܪܬܝܗܘܢ ܡܘܕܝܐ
* ܡܠܬܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ: ܒܗܝ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ
ܘܒܗܝ ܕܚܕ ܘܚܕ. ܘܬܘܒ ܕܐܦ ܠܟܠ
ܚܕ ܡܢ ܫܡܗܐ ܩܢܘܡܐ ܕܝܠܗ ܐܝܬ
ܠܗ܀

ܘܬܘܒ ܐܦ ܕܢܚܬ ܒܪܐ: ܡܢ ܟܬܒܐ
ܠܡܚܘܝܘ ܥܬܝܕܝܢ ܚܢܢ. ܐܠܘ ܓܝܪ
ܐܡܪܢ ܕܚܕ ܡܢ ܗܠܝܢ ܕܡܬܡܢܝܢ ܚܕ
ܘܬܪܝܢ ܘܬܠܬܐ * ܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ:
ܒܘܠܫܬܐ ܟܒܪ ܡܬܬܟܠܐ ܗܘܬ ܡܠܬܝ:
ܕܐܡܪܬ ܕܠܐ ܡܦܣ ܐܡܪܢܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܐܡܪܬ
ܚܕ ܡܢ ܬܠܝܬܝܘܬܐ: ܘܗܝ ܕܚܕ ܣܝܡܐ
ܒܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ:
ܕܚܕ ܐܠܗܐ ܐܒܐ ܘܚܕ ܡܪܝܐ ܝܫܘܥ
ܡܫܝܚܐ: ܘܡܠܬܐ ܬܘܒ ܗܝ ܕܩܪܝܬܗ
ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ: ܬܘܕܝܬܐ ܗܝ ܕܥܕܬܐ ܟܠܗ:
ܡܢܐ ܗܘ ܕܐܡܪܬ ܕܠܐ ܐܝܬܝܗܝ ܬܘܕܝܬܐ
ܕܡܗܝܡܢܐ ܕܡܛܠܬܗ[1] ܬܬܩܪܐ ܡܠܬܝ
ܢܘܟܪܝܬܐ ܘܡܫܟܚܬܐ ܚܕܬܐ܆ ܐܢܬ ܕܝܢ: ܐܘ
ܚܒܪܢ: ܐܝܟ ܕܡܟܐ ܪܕܐ ܐܝܟ ܒܫܢܬܐ
ܘܒܚܠܡܝܟ: ܘܚܘܐ ܐܢܬ ܕܒܫܝܫܬܐ ܐܬܐܡܪ
ܡܕܡ ܕܐܝܬܘܗܝ ܬܘܕܝܬܐ ܕܟܠܗ ܥܕܬܐ:

mus cum illo Filio alterum Filium non esse. Ita rursus etiam illud : « Unus Spiritus sanctus », ut doceamus eum neque inter res creatas numerari, nec a natura scindi, sed unam hypostasim esse Spiritus, quemadmodum unus Pater (est) et unus Filius. Ecce ergo utrumque profitetur * verbum fidei, hoc : « Trinitatem », et illud : « Unum » et « unum » (et « unum »), et rursus (indicat) etiam unicuique ex nominibus propriam hypostasim esse. * L f. 11 r° b.

7. Et rursus (hoc) quoque : Filius descendit, ex Libris ostensuri sumus. Si enim dixissemus : Unus ex illis qui numerantur « unum » et « duo » et « tria », * de caelo descendit, convenienter forsitan culpatum esset verbum meum, eo quod dixissem id quod non permittatur. Si vero dixi : Unus ex Trinitate, — et hoc « unum » in Libris sanctis ponitur, sicut dixit Paulus : *Unus Deus Pater, et unus Dominus Iesus Christus*[1], et rursus illud verbum « Trinitatis » quod nominavi, professio est totius Ecclesiae; — quid dixi (quod) non sit professio fidelium, propter quod vocetur verbum meum « (verbum) insolitum et inventio nova »? Tu vero, o comes noster, quasi somno deditus, in somniis erroris tui deliras, et indicas male dictum esse quod est * V f. 10 r° b.

1 V ܕܡܛܠܬܗ

1. I Cor., VIII, 6.

fides totius Ecclesiae, quam non possunt manifeste recusare etiam illi quorum personam (πρόσωπον) tulisti. Sed quotiescumque verbo et scriptis rogati sunt aut rogantur, inviti sta-
* L f. 11 r° c. biliunt : Unus ex * Trinitate est ille qui crucifixus est.

8. Sed praesens verbum non est de crucifixione, sed de descensu de caelo, qui in Libris sanctis manifeste
* V f. 10 r° c. * ponitur. Igitur aut accipe Libros, aut confitere manifeste illud quod est in mente tua, (nempe) te adversarium esse Librorum.

9. « Et ubi est in Libris : Una ex hypostasibus huius essentiae descendit de caelo? » — Dic mihi ergo (et) tu : Ubi est in Libris : Genitus est Filius ex Patre? — « Sed, quia Filius est, genitus est. » — Ergo, et propterea quod Filius descendit et unus Filius est in Trinitate, unus ex Trinitate descendit. Nonne profiteris : Filius Dei corpus assumpsit ex Virgine? Et de hoc ipso qui corpus assumpsit, de eo scriptum est : Descendit de caelo. Sed vos scio recta verba fidei mutare et, propter verbum consubstantialitatis essentiae, adversus oeconomiam peccare quae pro vita nostra fuit. Semper enim soletis hac (parte)

ܕܐܦ ܠܐ ܗܢܘܢ ܕܦܪܨܘܦܗܘܢ ܫܩܠܬ
ܡܫܟܚܝܢ ܕܓܠܝܐܝܬ ܡܢܗ ܢܫܬܐܠܘܢ.
ܐܠܐ ܟܠ ܐܡܬܝ ܕܐܬܒܥܝܘ ܐܘ ܡܬܒܥܝܢ
ܒܡܠܬܐ ܘܒܟܬܝܒܬܐ: ܟܕ ܠܐ ܨܒܝܢ:
ܡܫܪܪܝܢ ܕܚܕ ܡܢ * ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܐܝܬܘܗܝ
ܗܘ ܕܐܨܛܠܒ܀

ܐܠܐ ܡܠܬܐ ܕܗܫܐ: ܠܐ ܥܠ ܨܠܝܒܘܬܐ
ܐܝܬܝܗ̇: ܐܠܐ ܥܠ ܡܚܬܬܐ ܕܡܢ ܫܡܝܐ:
ܗܝ ܕܒܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ ܓܠܝܐܝܬ * ܣܝܡܐ.
ܐܘ ܩܒܠ ܗܟܝܠ ܠܟܬܒܐ: ܐܘ ܐܘܕܐ
ܓܠܝܐܝܬ ܗܝ ܕܐܝܬ ܒܪܥܝܢܟ: ܕܒܥܠܕܒܒܐ
ܐܝܬ ܕܟܬܒܐ܀

ܘܐܝܟܐ ܟܬܝܒ ܐܝܬ ܒܟܬܒܐ: ܕܚܕ ܡܢ
ܩܢܘܡܘܗܝ ܕܗܕܐ ܐܝܬܘܬܐ ܢܚܬ ܡܢ
ܫܡܝܐ܀ ܐܡܪ ܠܝ ܐܦ ܐܢܬ: ܕܐܝܟܐ ܐܝܬ
ܒܟܬܒܐ: ܕܐܬܝܠܕ ܒܪܐ ܡܢ ܐܒܐ܀ ܐܠܐ
ܒܗܝ ܕܒܪܐ ܗܘ: ܝܠܝܕܐ ܗܘ.
ܡܟܝܠ ܐܦ ܡܛܠ ܗܝ ܕܒܪܐ ܢܚܬ[1]: ܒܪܐ
ܕܝܢ ܚܕ ܗܘ ܒܬܠܝܬܝܘܬܐ: ܚܕ ܡܢ
ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܢܚܬ. ܠܐ ܡܘܕܐ ܐܢܬ ܕܒܪܐ
ܕܐܠܗܐ ܢܣܒ ܦܓܪܐ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ܀ ܘܥܠ
ܗܢܐ ܕܢܣܒ ܦܓܪܐ: ܟܬܝܒ ܥܠܘܗܝ ܕܢܚܬ
ܡܢ ܫܡܝܐ. ܐܠܐ ܝܕܥ ܐܢܐ ܕܡܫܚܠܦܝܢ
ܐܢܬܘܢ ܡܠܐ ܬܪܝܨܬܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ: ܘܡܛܠ
ܡܠܬܐ ܕܫܘܝܘܬ ܟܝܢܐ ܕܐܝܬܘܬܐ:
ܠܡܒܪܢܫܘܬܐ ܗܝ ܕܗܘܬ ܚܠܦ ܚܝܝܢ
ܡܪܫܥܝܢ ܐܢܬܘܢ. ܒܟܠ ܓܝܪ ܙܒܢ

1. V ܘܢܚܬ ܒܪܐ.

ܒܗܕܐ ܡܛܥܝܢ ܐܝܬܝܟܘܢ ܠܟܘܢ[1]. ܕܐܢ ܐܒܐ
ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܚܕ ܐܢܘܢ ܒܟܝܢܐ: ܐܝܟܢܐ
ܟܕ ܚܕ ܡܢ ܩܢܘܡܐ * ܒܠܚܘܕ ܣܥܪ ܡܕܡ
ܝܚܝܕܐܝܬ ܒܠܥܕ ܐܚܪܢܐ[2]܀

ܐܠܐ ܐܣܬܟܠܘ ܡܢ ܗܝ ܕܡܘܕܝܢ
ܐܢܬܘܢ: ܐܦ ܠܗܕܐ ܕܟܦܪܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܗ.
ܗܐ * ܓܝܪ ܗܝ ܗܕܐ ܕܝܠܕ ܐܒܐ: ܝܚܝܕܝܐܝܬ
ܗܝ. ܘܬܘܒ ܠܗܝ ܕܐܬܝܠܕ ܒܪܐ: ܝܚܝܕܝܐܝܬ
ܡܬܚܙܝܐ. ܘܬܘܒ ܠܘܬ ܐܒܐ: ܗܝ ܕܐܒܐ
ܗܘ ܝܚܝܕܝܐܝܬ ܗܝ: ܘܠܘܬ ܒܪܐ: ܗܝ ܕܒܪܐ
ܗܘ ܝܚܝܕܐܝܬ ܡܬܐܡܪܐ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܪܘܚܐ
ܕܩܘܕܫܐ: ܗܘ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܡܬܝܕܥ ܪܘܚܐ
ܩܕܝܫܐ. ܐܠܐ ܙܕܐ ܐܝܬ ܗܘܝܬ ܕܬܬܠ
ܣܘܥܪܢܐ ܐܘ ܫܘܡܗܐ ܝܚܝܕܝܐ ܠܚܕ ܡܢ
ܩܢܘܡܐ: ܠܐ ܝܠܕ ܐܒܐ ܐܦܠܐ ܒܪܐ
ܐܬܝܠܕ: ܘܠܐ ܐܒܐ ܢܬܩܪܐ ܐܒܐ ܘܠܐ ܒܪܐ
ܢܬܟܢܐ ܒܪܐ ܘܠܐ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܢܬܝܕܥ
ܪܘܚܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܐܬܓܠܝܘ ܘܐܬܝܕܥܘ ܬܡܢ ܫܡܗܐ
ܘܣܘܥܪܢܐ ܝܚܝܕܝܐ ܠܟܠ ܚܕ ܡܢ
ܩܢܘܡܐ: ܡܟܝܠ ܐܦ ܗܝ ܕܒܪܐ ܢܚܬ ܡܢ
ܫܡܝܐ ܘܐܬܓܫܡ ܘܗܘܐ ܒܪ ܐܢܫܐ ܡܢ
ܒܬܘܠܬܐ ܥܡ ܫܪܟܐ ܕܟܠܗ ܡܕܒܪܢܘܬܐ:
ܝܚܝܕܝܐܝܬ ܗܝ ܕܩܢܘܡܗ ܕܒܪܐ܀

ܝܚܝܕܝܐܝܬ ܗܝ ܓܝܪ ܠܘܬ ܐܒܐ ܗܝ
ܕܫܕܪ: ܘܠܘܬ ܒܪܐ ܗܝ ܕܐܫܬܕܪ. ܐܝܟ
ܕܝܚܝܕܝܐ ܗܝ ܗܝ ܕܠܒܪܐ ܡܬܠܒܫܐ: ܠܐ
* ܓܝܪ ܡܬܠܒܫ[3] ܐܬܡܪܬ ܥܠ ܐܒܐ ܕܐܬܠܒܫ

errare : « Si Pater et Filius et Spiritus una sunt natura, quomodo una ex hypostasibus * singulariter aliquid operatur absque aliis? » * L f. 11 v° a.

10. Sed intellegite per illud quod profitemini etiam hoc quod negatis. Ecce * enim hoc ipsum : « Pater genuit », singulare est; et rursus illud : « Filius genitus est », singulare apparet. Et rursus, quod ad Patrem attinet, hoc : « Pater est », singulare est; et, quod ad Filium attinet, illud : « Filius est », singulariter dicitur. Eodem modo Spiritus sanctus quoque ipse solus agnoscitur Spiritus sanctus. Igitur, si nolis opus dare aut nominationem unicuique ex hypostasibus singularem, ergo neque Pater genuit, nec Filius genitus est; neque Pater vocabitur Pater, nec Filius nominabitur Filius; nec Spiritus sanctus agnoscetur Spiritus. Si vero ibi manifestata sunt et cognita nomina atque opera unicuique ex hypostasibus singularia, ergo etiam illud : Filius descendit de caelo, et : Incorporatus est, et : Homo factus est ex Virgine, cum cetera tota oeconomia, hypostaseos Filii singulare est. * V f. 10 v° a.

11. Etenim singulare est, quod ad Patrem attinet, hoc : « Misit », et, quod ad Filium attinet, illud : « Missus est ». Sicut singulare est hoc :

1. V ܬܛܥܘܢ. — 2. L ܐܚܪ̈ܢܐ. — 3. V ܡܬܠܒܫܘ.

« Genitus », et (illud) : « Genitor » ; — * numquam enim de Filio dictum est : « Genuit Patrem », aut de Patre : « Genitus est * ex Filio » ; — ita etiam numquam dicitur : « Filius legavit », et : « Pater legatus est ». Neque rursus, quia dicimus : « Pater misit », de Filio quoque dicimus : « Misit » ; alioquin necessarius esset alter Filius qui ab utroque mitteretur ; nec rursus, quia Pater genuit, « consubstantialitate » erramus, et de Filio quoque dicimus : « Genitor est » ; quia, si hoc modo putaremus, appareret alter Filius qui ex utroque genitus esset. Ita enim non erramus, nec propter consubstantialitatem confundimus aut mendacia dicimus verba quae de hypostasibus ponuntur. Sed, cum servatur natura in sua integritate, et est essentia, sicuti est, in sua aequalitate per professionem suarum hypostaseon, dicimus : « Pater genuit », et : « Filius genitus est » ; et « Genitor » nominatur Pater, et « Genitus » agnoscitur Filius ; et Pater est missor, Filius vero missilis ; et Pater est sine causa, Filius vero est ex causa sine principio. Et Spiritus sanctus agnoscitur Spiritus, * neque vocatur * Genitus, nec nominatur Filius vel Pater.

* L f. 11 v° b.
* V f. 10 v° b.
* L f. 11 v° c.
* V f. 10 v° c.

12. Ita etiam illud : Descendit de caelo, et : Assumpsit corpus ex Virgine, secundum traditionem Librorum

ܠܐܒܐ: ܐܘ ܡܛܠ ܐܒܐ ܕܐܬܝܠܕ * ܡܢ ܒܪܐ.
ܗܟܢܐ ܐܦܠܐ ܗܕܐ: ܠܐ ܡܬܐܡܪ ܡܫܠܚܢܘܬܐ
ܕܒܪܐ܆ ܡܫܠܚ ܕܐܒܐ ܐܫܬܠܚ. ܘܠܐ ܬܘܒ
ܡܛܠ ܕܐܡܪܝܢ ܕܐܒܐ ܫܕܪ: ܐܦ ܡܛܠ
ܒܪܐ ܐܡܪܝܢ ܕܫܕܪ. ܕܐܠܐ: ܒܪܐ ܐܚܪܢܐ
ܡܬܒܥܐ ܕܢܫܬܕܪ ܡܢ ܬܪܝܗܘܢ. ܘܠܐ ܬܘܒ
ܡܛܠ ܕܐܡܪܝܢ ܕܐܒܐ: ܝܠܕ ܛܥܝܢ ܒܗܿ
ܒܫܘܝܘܬ ܐܘܣܝܐ ܘܐܡܪܝܢ ܝܠܕܐ ܐܦ
ܡܛܠ ܒܪܐ ܕܡܬܚܫܒܐ ܗܘܐ. ܕܗܐ ܗܟܢܐ
ܢܬܚܙܐ: ܒܪܐ ܐܚܪܢܐ ܡܬܝܠܕܐ ܕܐܬܝܠܕ
ܡܢ ܬܪܝܗܘܢ. ܠܐ ܓܝܪ ܛܥܝܢ ܚܢܢ
ܗܟܢܐ: ܘܠܐ ܡܛܠ ܫܘܝܘܬ ܐܘܣܝܐ
ܡܒܠܒܠܝܢ ܐܢܚܢܢ ܐܘ ܡܕܓܠܝܢ ܩ̈ܠܐ
ܕܡܬܐܡܪ̈ܢ ܥܠ ܩܢܘ̈ܡܐ. ܐܠܐ: ܟܕ ܢܛܝܪܐ
ܟܝܢܐ ܒܫܠܡܘܬܗ: ܘܐܝܬܝܗ ܐܝܟ
ܕܐܝܬܝܗ ܐܘܣܝܐ ܒܫܘܝܘܬܗ ܒܬܘܕܝܬܐ
ܕܩܢܘ̈ܡܝܗ: ܐܡܪܝܢ ܕܐܒܐ ܐܘܠܕ ܘܒܪܐ
ܐܬܝܠܕ. ܘܡܘܠܕܢܐ ܡܫܬܡܗ ܐܒܐ
ܘܝܠܝܕܐ ܡܫܬܘܕܥ ܒܪܐ. ܘܐܒܐ ܐܝܬܘܗܝ
ܡܫܕܪܢܐ: ܒܪܐ ܕܝܢ ܡܫܬܕܪܢܐ. ܘܐܒܐ
ܐܝܬܘܗܝ ܕܠܐ ܥܠܬܐ: ܒܪܐ ܕܝܢ ܐܝܬܘܗܝ
ܡܢ ܥܠܬܐ ܕܠܐ ܫܘܪܝܐ. ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ
ܡܫܬܘܕܥ ܪܘܚܐ * ܘܠܐ ܡܫܬܡܗ * ܝܠܝܕܐ ܘܠܐ
ܡܬܩܪܐ ܒܪܐ ܐܘ ܐܒܐ܀

ܗܟܢܐ ܐܦ ܗܝ ܕܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܘܢܣܒ ܦܓܪܐ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ: ܐܝܟ
ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܟܬܒ̈ܐ ܩܕ̈ܝܫܐ: ܠܡܘܕܝܢܘܬܐ

ܕܒܪܐ ܡܝܚܣܝܢܢ. ܘܠܐ ܐܡܪܝܢܢ ܒܛܥܝܘܬܐ
ܐܝܟܘܬܟܘܢ: ܕܐܢ ܒܪܐ ܢܣܒ ܦܓܪܐ:
ܐܦ ܐܒܐ ܘܪܘܚܐ ܦܓܪܐ ܢܣܒܘ. ܘܐܢ
ܒܪܐ ܐܬܝܠܕ ܚܫ ܘܐܙܕܩܦ: ܡܛܠ
ܫܘܝܘܬ ܟܝܢܐ: ܐܦ ܐܒܐ ܘܪܘܚܐ ܐܬܝܠܕܘ
ܘܐܙܕܩܦܘ[1]. ܠܘ ܓܝܪ ܕܝܠܢ ܗܘ ܕܢܬܪܨ
ܠܐܠܗܐ ܒܐܝܠܝܢ ܕܡܠܠ: ܐܠܐ ܕܢܟܒܘܫ
ܨܒܝܢܐ ܕܝܕܥܬܢ ܘܢܫܥܒܕ ܠܬܚܝܬ
ܨܒܝܢܐ ܕܗܝܡܢܘܬܗ܀

ܐܦ ܠܐ ܓܝܪ ܦܠܓܗ ܡܠܬܢ ܠܐܠܗܘܬܐ:
ܐܝܟ ܕܐܣܒܪܬ: ܘܐܡܪܢ ܕܚܕ ܩܢܘܡܐ
ܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܬܪܝܢ ܩܢܘܡܝܢ ܩܘܝܘ
ܒܫܡܝܐ. ܐܠܐ ܡܘܕܝܢܢ ܕܢܚܬ ܡܛܠ
ܗܘ ܕܩܢܘܡܐ: ܩܘܝ ܕܝܢ ܡܛܠ ܗܘ
ܕܟܝܢܐ. ܠܘ ܕܩܢܘܡܐ ܐܚܪܢܐ ܗܘ ܘܟܝܢܐ
ܐܚܪܢܐ ܗܘ. ܐܠܐ ܢܚܬ ܩܢܘܡܐ: ܡܛܠ
ܕܒܪܐ ܢܚܬ. ܠܐ ܕܝܢ ܢܚܬ ܟܝܢܐ: ܡܛܠ
ܕܐܠܗܘܬܐ ܒܟܠ ܗܝ. ܗܘ ܓܝܪ ܕܩܢܘܡܐ
ܠܒܪܐ ܡܫܘܕܥ: ܘܗܘ ܕܟܝܢܐ ܠܐܝܬܘܬܐ
ܡܟܪܙ. ܠܐ ܓܝܪ ܡܛܠ ܕܡܘܕܝܢܢ *ܕܢܚܬ
* ܩܢܘܡܐ: ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ: ܡܛܠ ܗܕܐ
ܠܟܝܢܐ ܡܢ ܕܘܟܐ ܠܕܘܟܐ ܡܫܢܝܢܢ ܠܗ.
ܘܠܐ ܬܘܒ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܫܢܐ ܟܝܢܐ
ܡܢ ܕܘܟܐ ܠܕܘܟܐ: ܟܦܪܝܢܢ ܠܗ ܕܠܐ ܢܚܬ
ܩܢܘܡܐ. ܥܡܛܢܘܬܐ ܓܝܪ ܕܐܪܐܙܐ:

sanctorum, hypostasi Filii tribuimus; nec errantes dicimus, sicut vos : Si Filius assumpsit corpus, Pater quoque et Spiritus corpus assumpsit; et : Si Filius natus passusque et crucifixus est, propter consubstantialitatem etiam Pater et Spiritus natus atque crucifixus est. Namque nostrum non est Deum emendare in illis quae locutus est, sed voluntatem scientiae nostrae cogere ac subiicere sub voluntatem eius fidei.

13. Non divisit enim verbum nostrum divinitatem, sicut arbitratus es; (nec) diximus : Una hypostasis descendit de caelo, et duae hypostases manserunt in caelo. Sed profitemur : « Descendit », propter « hypostases », « Mansit » vero propter « naturam », non quia alia est hypostasis et alia est natura; sed descendit hypostasis, propterea quod Filius descendit; natura vero non descendit, propterea quod in omni (loco) est divinitas. Namque « hypostasis » indicat Filium, et « natura » essentiam praedicat. Non enim, propterea quod profitemur : * Descendit * hypostasis, sicut scriptum est, propter hoc naturam de loco in locum movemus. Nec rursus, quia non discedit natura de loco in locum, negamus : Descendit hypostasis[1]. Mysterii difficultas enim ne-

* V f. 11 r° b.
* L f. 12 r° a.

1. ܠ ܘܐܬܚܫܘ ܘܐܙܕܩܦܘ.

1. Ad verbum : *Non descendit hypostasis*

gationem mysterii in nobis non efficit.

14. Scimus enim nos de Deo loqui. Et sine passionibus humanarum cogitationum de illa natura loquimur; nec (Dei) voces ad iudicium cogitationum nostrarum adducimus. Namque scimus eius mysteria, si iudicantur, non deprehendi, et, cum non deprehensa sint, aegrotam cogitationem dubitare eaque sibi negare. Nec dividitur divinitas, ut error tuus arbitratus est, quando profitetur fides : Filius descendit de caelo. Ita est enim mysterium Verbi : Descendit de caelo, et mansit in caelo. Neque hoc : « Mansit » evertit illud : « Descendit »; nec hoc : « Descendit » irritum facit illud : « Permansit in caelo ».

15. Nemo enim iudicavit haec verba, nisi tu et is qui tibi similis est. Et si ad iudicium vis verbum meum adducere, primum adduc verbum Ioannis, ex quo hoc verbum sumitur. Dixit enim : * *Erat* * *lux vera, quae illuminat omnem hominem venientem in (hunc) mundum. In mundo est, et mundus per ipsum factus est. In propria venit, et sui eum non receperunt*[1]. Audiisti : Ille qui in mundo erat venit in mundum. Num (ἄρα) « verbum insolitum et inventio nova » est verbum Ioannis, ex quo verbum nostrum quoque sumitur? Quo modo dixit

* L f. 12 r° b.
* V f. 11 r° b.

ܠܗ ܒܥܘܗܕܢܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܡܥܒܕܐ ܒܢ܀

ܝܕܥܝܢ ܚܢܢ ܓܝܪ ܕܥܠ ܐܠܗܐ ܡܡܠܠܝܢ ܚܢܢ. ܘܕܠܐ ܚ̈ܫܐ ܕܡܚ̈ܫܒܬܐ ܐ̱ܢܫ̈ܝܬܐ ܥܠ ܗܘ ܟܝܢܐ ܡܡܠܠܝܢ ܚܢܢ: ܘܠܐ ܡܥܠܝܢ ܚܢܢ ܩ̈ܠܘܗܝ ܠܕܝܢܐ ܕܡܚ̈ܫܒܢ: ܡܛܠ ܕܝܕܥܝܢܢ ܕܐܢ ܡܬܕܝܢܝܢ ܐ̈ܪܙܘܗܝ ܠܐ ܡܬܕܪܟܝܢ: ܘܟܕ ܘܠܐ ܐܬܕܪܟܘ: ܡܬܦܠܓܐ ܘܟܦܪܐ ܠܗ ܒܗܘܢ ܡܚܫܒܬܐ ܟܪܝܗܬܐ. ܘܠܐ ܡܬܦܠܓܐ ܐܠܗܘܬܐ: ܐܝܟ ܕܐܣܬܒܪ ܛܘܥܝܟ: ܟܕ ܡܘܕܝܐ ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܒܪܐ ܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܗܟܢܐ ܓܝܪ ܐܝܬܘܗܝ ܐܪܙܗ ܕܡܠܬܐ ܕܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܩܘܝ ܒܫܡܝܐ. ܘܠܐ ܗܝ ܕܩܘܝ ܥܩܪܐ ܠܗܝ ܕܢܚܬ: ܘܠܐ ܗܝ ܕܢܚܬ ܡܒܛܠܐ ܠܗܝ ܕܩܘܝ ܒܫܡܝܐ܀

ܠܐ ܓܝܪ ܐܢܫ ܕܢ ܡܢ ܐܢܬ ܩ̈ܠܐ ܗܠܝܢ: ܐܠܐ ܐܢ ܐܢܬ ܘܡܢ ܕܐܟܘܬܟ. ܘܐܢ ܠܕܝܢܐ ܨܒܐ ܐܢܬ ܕܬܥܠ ܡܠܬܝ: ܐܥܠ ܠܘܩܕܡ ܡܠܬܗ ܕܝܘܚܢܢ: ܗܝ ܕܡܠܬܐ ܗܕܐ ܡܢܗ ܡܬܢܣܒܐ. ܐܡܪ ܓܝܪ: ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܢܘܗܪܐ ܕܫܪܪܐ ܕܡܢܗܪ ܠܟܠ ܒܪܢܫ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ. ܒܥܠܡܐ ܗܘܐ ܘܥܠܡܐ ܒܐܝܕܗ ܗܘܐ. ܠܕܝܠܗ ܐܬܐ ܘܕܝܠܗ ܠܐ ܩܒܠܘܗܝ. ܫܡܥܬ ܕܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܥܠܡܐ ܐܬܐ ܠܥܠܡܐ. ܐܦܠܐ ܡܠܬܐ ܢܘܟܪܝܬܐ ܘܫܟܚܬܐ ܚܕܬܐ ܐܝܬܝܗ ܡܠܬܗ ܕܝܘܚܢܢ: ܗܝ ܕܐܦ ܡܠܬܢ ܡܢܗ ܡܬܢܣܒܐ. ܐܝܟ

1. Ioann., I, 9-11.

ܘܐܡܪ ܫܠܝܚܐ: ܐܡܪܬ. ܘܐܢ ܡܬܕܝܢܐ
ܡܠܬܝ: ܕܝܠܗ ܡܬܕܝܢܐ. ܘܐܢ ܫܪܝܪܐ
ܡܠܬܗ: ܬܪܝܨܐ ܐܦ ܗܝ ܕܡܢܝ
ܐܫܬܪܪܬ. ܐܡܪ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܥܠܡܐ
ܘܐܬܐ ܠܥܠܡܐ. ܘܠܐ ܐܢܫ ܫܢܐ ܐܝܟܢܐ
ܕܐܢܬ ܕܥܡ ܫܠܝܚܐ ܢܬܚܪܐ: ܕܐܝܟܢܐ
ܟܕ ܐܝܬܘܗܝ ܒܥܠܡܐ ܐܬܐ ܠܥܠܡܐ.
ܗܟܢܐ ܐܦ ܠܐ ܠܗܝ ܕܚܕ ܡܢ ܩܢܘܡܐ
ܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ: ܗܕܐ ܠܗ ܐܢܫ
ܡܡܬܘܡ[1] ܕܢ: ܕܐܝܟܢܐ ܟܕ ܐܝܬܘܗܝ
ܒܐܪܥܐ ܢܚܬ ܠܐܪܥܐ. ܗܝ ܓܝܪ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܗܘܐ ܒܥܠܡܐ ܘܐܬܐ ܠܥܠܡܐ: ܕܐܡܪ
ܝܘܚܢܢ: ܠܗ ܠܘܬ ܡܠܬܐ ܕܒܣܪܐ
ܐܬܟܬܒܬ ܡܢܗ. ܡܫܟܚ ܐܢܬ ܕܠܐ ܡܕܪ ܐܝܬ
ܕܬܟܦܘܪ. ܕܘܢܝܘܗܝ ܗܟܝܠ ܕܐܝܟܢܐ ܐܬܐ ܒܪܐ
ܠܥܠܡܐ ܘܟܠܘ ܐܒܐ ܘܪܘܚܐ ܒܫܡܝܐ.
ܩܪܝܘܗܝ * ܡܦܠܓܢܐ * ܕܐܠܗܘܬܐ. ܐܡܪ
ܠܡܠܦܢܘܬܗ ܡܠܬܐ ܢܘܟܪܝܬܐ ܘܡܫܟܚܬܐ
ܚܕܬܐ. ܐܠܐ ܠܘܩܒܠ ܗܘ ܒܓܠܝܐ ܠܐ
ܡܡܪܚ ܐܢܬ ܕܬܐܡܪ: ܐܦ ܒܡܛܫܝܐ
ܡܒܙܚ ܐܢܬ[2] ܒܡܠܐ ܕܟܬܒܐ.

ܟܕ ܕܝܢ ܡܠܬܐ ܕܡܣܬܒܠܐ ܡܢ
ܡܠܬܗ ܕܢܒܝܐ: ܗܝ ܕܡܐ ܕܥܕܠܬܗ[3] ܐܣܪ
ܕܬܚܫܒ ܠܐ ܡܬܚܝܒ ܐܢܬ: ܒܗ ܡܬܟܣܢܐ
ܘܡܬܩܛܪܓܢܐ ܡܢܟ ܐܦ ܡܠܬܗ
ܕܐܘܢܓܠܝܣܛܐ. ܟܕ ܐܡܪ ܓܝܪ ܣܘܦܢܝ

Apostolus, dixi; et, si verbum meum iudicatur, eius (verbum) iudicatur; et, si verum est verbum eius, rectum est quoque illud quod a me affirmatum est. Dixit : Est in mundo, et venit in mundum; et nemo tam insanit, sicut tu, ut cum Apostolo litiget : Quomodo, cum est in mundo, venit in mundum? Ita etiam illud : Una ex hypostasibus descendit de caelo, id unquam nemo iudicavit : Quomodo, cum est in terra, descendit in terram? Etenim illud : Erat in mundo, et venit in mundum, quod dixit Ioannes, nonne de Verbo incarnato[1] ab eo scriptum est? Non potes, ut puto, negare. Litiga ergo cum eo : Quomodo venit Filius in mundum, et manserunt Pater et Spiritus in caelo? Eum voca * « divisorem * divinitatis »! Doctrinam eius dic « verbum insolitum inventionemque novam »! Sed adversus illum manifeste non audes dicere, quanquam secreto verba Librorum irrides.

* L f. 12 r° c.
* V f. 11 r° c.

16. Per verbum vero quod ex verbo prophetae sumitur, — quod postquam culpasti, putasti te non reum esse; — per id etiam verbum Evangelistae (Εὐαγγελιστής) a te obiurgatur et accusatur. Etenim, cum

1. V ܡܡܬܘܡ. — 2. V add. ܐܦ ܒܡܛܫܝܐ. — 3. L ܕܒܥܕܠܬܗ.

1. Ad verbum : *De Verbo-carne.*

dixisset Ioannes : In mundo est, et venit in mundum, explanationem humanam non dedit verbo suo; sed in mysterio constituit verbum idque tradidit fidei, ita ut fides accipere cogatur id quod in humanis cogitationibus nullam persuasionem (πεῖσις) faciat, et cognoscatur fides esse. Ipse igitur non explanavit illud : Venit in mundum; nec ego explanationem dedi illius (verbi) : Descendit de caelo. Ipse non accusatur quod dualitatem fecerit in caelo, quia dixit : Filius solus venit in mundum[1]; nec accusabitur verbum meum, quia dixi : Filius descendit de caelo. Ipse non iudicatus est : Quomodo venit Filius quo est? * Nec iudicabitur doctrina mea : * Quomodo venit Filius quo est? Ipse non dixit : Separatus est a Patre et Spiritu, quando venit in mundum; nec ego dixi : Scissus est a Patre et Spiritu, quando descendit de caelo. Ipse non vocatus est divisor divinitatis; nec ego vocabor a te divisor divinitatis. Locutus est magister iuxta fidem, nec iudicatus est; discipulum maxime oportet iuxta fidem loqui, quin iudicetur atque obiurgetur eius verbum.

* L f. 12 v° a.
* V f. 11 v° a.

17. Ioannes enim propius quam tu accesserat ad scientiam mysteriorum Christi, et illa tota scientia non ausa est mysteria explanare adventus hy-

ܕܒܥܠܡܐ ܗܘܐ ܘܐܬܐ ܠܥܠܡܐ: ܠܐ ܝܗܒ
ܦܘܫܩܐ ܐܢܫܝܐ ܠܡܠܬܗ: ܐܠܐ ܩܝܡܗ
ܠܡܠܬܐ ܒܐܪܙܐ ܘܐܫܠܡܗ ܠܗܝܡܢܘܬܐ.
ܕܟܕ ܡܬܐܠܨܐ ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܬܩܒܠ ܡܕܡ
ܕܠܝܬ ܠܗ ܦܝܣܐ ܒܡܚܫܒܬܐ ܐܢܫܝܬܐ:
ܬܬܝܕܥ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܗܝ. ܠܐ ܦܫܩܗ̇ ܗܘ
ܗܟܝܠ ܗܝ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ: ܘܠܐ ܐܢܐ ܝܗܒܬ ܠܗ̇
ܦܘܫܩܐ ܕܗܝ ܕܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܠܐ ܗܘ
ܡܬܐܫܡ ܕܬܪܝܢܘܬܐ ܥܒܕ ܒܫܡܝܐ:
ܡܛܠ ܕܐܡܪ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܐܬܐ ܒܪܐ
ܠܥܠܡܐ: ܘܠܐ ܡܬܐܫܡܐ ܡܠܬܝ ܕܐܡܪܬ
ܕܒܪܐ ܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܠܐ ܗܘ ܐܬܕܝܢ
ܕܐܝܟܢܐ ܐܬܐ ܒܪܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ. * ܘܠܐ
ܡܬܕܝܢ ܝܘܠܦܢܝ * ܕܐܝܟܢܐ ܐܬܐ ܒܪܐ
ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܠܐ ܗܘ[1] ܐܡܪ ܕܐܬܦܪܫ
ܡܢ ܐܒܐ ܘܪܘܚܐ ܟܕ ܐܬܐ ܠܥܠܡܐ: ܘܠܐ
ܐܢܐ ܐܡܪܬ ܕܐܬܦܣܩ ܡܢ ܐܒܐ ܘܪܘܚܐ
ܟܕ ܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܠܐ ܗܘ ܐܬܩܪܝ
ܡܦܠܓܢܐ ܕܐܠܗܘܬܐ: ܘܠܐ ܐܢܐ ܐܬܩܪܐ
ܡܢܟ ܡܦܠܓܢܐ ܕܐܠܗܘܬܐ. ܡܠܠ ܪܒܐ
ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܘܠܐ ܐܬܕܝܢ. ܝܬܝܪܐܝܬ
ܠܬܠܡܝܕܐ ܙܕܩ ܕܢܡܠܠ ܒܗܝܡܢܘܬܐ:
ܟܕ ܠܐ ܡܬܕܝܢܐ ܘܡܬܟܐܢܐ ܡܠܬܗ܀
ܩܪܝܒ ܗܘܐ ܓܝܪ ܝܘܚܢܢ ܝܬܝܪ ܡܢܟ
ܠܝܕܥܬܐ ܕܐܪ̈ܙܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܗܝ ܟܠܗ̇
ܝܕܥܬܐ ܠܐ ܐܡܪܚܬ ܕܬܦܫܘܩ ܐܪ̈ܙܐ ܕܡܐܬܝܬܐ

1. V ܘܗܘ.

1. Ad verbum : *Quia Filium solum dixit in mundum venisse.*

ܕܩܢܘܡܐ ܐܠܗܝܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܐܝܟ ܐܘܟܝܬ
ܡܫܐܠܬ: ܕܦܫܘܩ[1] ܠܝ ܕܐܝܟܢܐ ܢܚܬ
ܩܢܘܡܐ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܟܐܒܬ ܠܝ ܥܠ
ܕܐܡܪܬ ܕܗܘ ܩܢܘܡܐ ܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ.
ܘܠܗ ܡܟܝܠ ܗܘ ܢܚܬ. ܘܐܠܐ: ܡܕܡ ܐܚܪܢܐ
ܢܩܝܦ ܗܘܐ ܠܩܢܘܡܐ ܘܗܘ ܢܚܬ:
ܘܩܢܘܡܐ ܠܐ ܢܚܬ. ܐܢ ܕܝܢ ܢܚܬ: ܗܘ
ܩܢܘܡܐ ܢܚܬ. ܘܐܢ ܗܘ ܩܢܘܡܐ ܠܐ ܢܚܬ:
ܘܠܐ ܡܕܡ ܢܚܬ. ܢܚܬ ܕܝܢ: ܠܐ ܓܝܪ
ܐܬܦܠܓ ܘܠܐ ܓܝܪ ** ܐܬܦܪܫ. ܘܠܐ ܓܝܪ
ܗܫܐ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܒܫܡܝܐ ܘܗܫܐ
ܬܪܝܢܘܬܐ: ܐܠܐ ܐܦ ܒܟܠ ܙܒܢ ܬܠܝܬܝܘܬܐ
ܗܝ ܐܦ ܒܫܡܝܐ ܐܦ ܒܐܪܥܐ ܘܒܟܠ
ܟܝܢܝܢ܀

ܐܠܘ ܓܝܪ ܫܡܥܬ ܕܐܡܪܬ: ܕܢܚܬ
ܡܢ ܫܡܝܐ ܟܕ ܐܫܬܢܝ ܡܢ ܐܬܪܐ
ܕܫܡܝܐ: ܐܘ ܕܫܢܐ ܡܢ ܐܬܪܐ ܠܐܬܪܐ: ܐܘ
ܕܡܢ ܐܝܟܐ ܕܐܬܐ ܐܪܚܩ: ܐܘ ܕܠܐܝܟܐ ܕܠܐ
ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܐܬܐ: ܐܘ ܕܡܢ ܩܕܡ ܕܢܚܘܬ
ܠܐܪܥܐ: ܠܐ ܐܝܬܘܗܝ ܒܐܪܥܐ: ܐܘ ܕܡܢ ܕܢܚܬ
ܠܐܪܥܐ: ܠܐ ܩܘܝ ܒܫܡܝܐ: ܐܠܘ ܐܡܪܬ
ܗܠܝܢ: ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܟ ܕܬܐܚܘܕ ܠܡܠܬܝ.
ܐܢ ܕܝܢ ܐܡܪܬ ܗܝ ܕܬܪܝܨܐ: ܕܢܚܬ ܡܢ
ܫܡܝܐ ܘܩܘܐ ܒܫܡܝܐ: ܘܐܬܐ ܠܥܠܡܐ
ܟܕ ܐܝܬܘܗܝ ܓܘ ܥܠܡܐ: ܙܠ ܬܒ
ܒܟܝ ܥܠ ܚܝܝܟ. ܕܡܢ ܛܠܝܘܬܟ
ܘܥܕܡܐ ܠܗܫܐ ܪܗܛܬ ܐܝܟ ܡܬܥܡܠ

1. V ܘܦܫܘܩ.

postaseos divinae. Et quomodo tu stulte rogas : « Explana mihi quomodo descenderit hypostasis de caelo »? Obiurgas me quod dixerim : Ipsa hypostasis descendit de caelo. Ergo ipsa non descendit. Et si non (descendit), hypostasi adhaerebat aliud quod ipsum descendit, et hypostasis non descendit. Si vero (illud) descendit, ipsa hypostasis descendit; et, si ipsa hypostasis non descendit, nec quidquam descendit. Descendit vero; neque divisa est, nec ** separata est, * L f. 12 v° b.
nec est in caelo nunc Trinitas et * V f. 11 v° b.
nunc dualitas; sed etiam semper est Trinitas et in caelo et in terra et in omnibus naturis.

18. Etenim, si me audiisses dicere : Descendit de caelo, cum excessit de regione caeli; aut : Discessit de regione in regionem; aut : Se removit unde venit; aut : Venit quo non erat; aut : Antequam descendat in terram, non est in terra; aut : Postquam descendit in terram, non mansit in caelo; — si haec dixissem, haberes quod verbum meum culpares. Si vero dixi illud quod rectum est : Descendit de caelo, et permansit in caelo; et : Venit in mundum, cum est intra mundum, i, sede, fle super vitam tuam, quia ex pueritia tua usque adhuc curris et laboras ut philosophus (φιλόσοφος) nomineris, et in-

ventus es sine Deo et sine fide esse.

19. Et rursus valde stupes propter me, secundum verbum tuum : « Ubi est Christus duae naturae, non intellexisti propria * et communia. » In una natura essentiae, * sicut dixisti, separationem feci, nec servavi integritatem naturae.

* L f. 12 v° c.
* V f. 11 v° c.

20. Revera valde stultus es; et, sicut in somnio, verba tua scribuntur. Namque in somno erroris ab aeterno demergeris, nec experrectus es ut lumen videres fidei Christi. Non enim separavi naturam Filii a (natura) Patris, ut calumniatus es; sed separavi hypostases, ut docent Libri divini. Namque quicumque dicit : Filius descendit de caelo, cum non desiit esse in caelo, numquid separationem facit naturae? Ergo Libri divini faciunt hanc separationem. Non vero ad separationem naturae dicitur hoc : « Descendit », aut illud : « Venit », ut tu arbitratus es, sed ad separationem professionis hypostaseon. Et hic separo et profiteor aliam esse hypostasim Patris et aliam (esse) hypostasim Filii. Neque enim inter Filium et eius corpus separationem facio; nec intellego in oeconomia duas hypostases pariter ac id quod attinet ad Patrem et Filium. Sed,

ܕܐܫܬܘܕܝܬܗ ܦܫܝܛܘܬܐ[1]: ܘܐܫܬܟܚܬ
ܐܝܬܝܟ ܕܠܐ ܐܠܗܐ ܘܕܠܐ ܗܝܡܢܘܬܐ܀

ܘܬܘܒ ܡܣܓܝ ܡܬܕܡܪܬ ܒܝ: ܐܝܟ
ܡܠܬܟ: ܕܐܝܟܐ ܠܟ ܕܐܬܘܗܝ ܡܫܝܚܐ
ܬܪܝܢ ܟܝܢܝܢ: ܠܐ ܐܣܬܟܠܬ ܕܝܠܝܬܐ
* ܘܓܘܢܝܬܐ. ܒܚܕ ܓܝܪ ܟܝܢܐ ܕܐܝܬܘܬܐ:
* ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ: ܦܪܫܬ ܘܠܐ ܢܛܪܬ ܫܠܡܘܬܐ
ܕܟܝܢܐ[2]܀

ܫܪܝܪܐ ܕܣܟܠ ܣܓܝ: ܘܐܝܟ
ܕܒܚܠܡܐ ܡܠܝܟ ܡܬܟܬܒܢ. ܒܫܢܬܐ
ܓܝܪ ܕܛܥܝܘܬܐ ܡܢ ܡܠܘܩܕܡܝܢ[3]
ܡܛܒܥܬ: ܘܠܐ ܐܬܥܝܪܬ ܕܬܚܙܐ ܢܘܗܪܐ
ܕܗܝܡܢܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܠܐ ܓܝܪ ܦܪܫܬ
ܟܝܢܐ ܕܒܪܐ ܡܢ ܕܐܒܐ: ܐܝܟ ܕܐܛܥܝܬ: ܐܠܐ
ܦܪܫܬ ܩܢܘܡܐ: ܐܝܟ ܕܡܠܦܝܢ ܟܬܒܐ
ܐܠܗܝܐ. ܟܠ ܓܝܪ ܕܐܡܪ ܕܒܪܐ ܢܚܬ ܡܢ
ܫܡܝܐ: ܟܕ ܠܐ ܫܢܝ ܡܢ ܗܘܐ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܒܫܡܝܐ: ܦܘܪܫܢܐ ܕܟܝܢܐ ܥܒܕ܃ ܡܟܝܠ
ܟܬܒܐ ܐܠܗܝܐ ܥܒܕܝܢ ܠܗ ܠܗܢܐ ܦܘܪܫܢܐ.
ܠܘ ܕܝܢ ܠܦܘܪܫܢܐ[4] ܕܟܝܢܐ ܡܬܐܡܪܐ
ܗܝ ܕܢܚܬ ܐܘ ܗܝ ܕܐܬܐ: ܐܝܟ ܕܐܝܬ
ܐܣܒܪܬ: ܐܠܐ ܠܦܘܪܫܢܐ ܕܬܘܕܝܬܐ ܕܩܢܘܡܐ.
ܘܗܪܟܐ ܡܦܪܫ ܐܢܐ ܘܡܘܕܐ ܐܢܐ ܕܐܚܪܢܐ
ܗܘ ܩܢܘܡܗ ܕܐܒܐ ܘܐܚܪܢܐ ܩܢܘܡܗ ܕܒܪܐ.
ܒܝܬ ܒܪܐ ܓܝܪ ܠܦܓܪܗ ܠܐ ܥܒܕ ܐܢܐ
ܦܘܪܫܢܐ: ܘܡܣܬܟܠ ܐܢܐ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܬܪܝܢ ܩܢܘܡܝܢ: ܐܝܟ ܕܒܐܒܐ ܐܦ ܘܒܪܐ.

1. V ܦܫܝܛܘܬܐ. — 2. V ܘܕܟܝܢܐ. — 3. V ܡܠܘܩܕܡ. — 4. L ܦܘܪܫܢܐ.

ܐܠܐ: ܟܕ ܡܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܡܗܝܡܢܝܢܢ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܚܕܝܘܬܐ: ** ܐܡܪ ܐܢܐ ܕܝܢ ܡܢ ܐܠܗܘܬܐ
ܘܡܢ ܐܢܫܘܬܐ: ܚܕ ܩܢܘܡܐ ܕܠܐ ܡܬܦܣܩ
ܘܠܐ ܡܬܦܠܓ ܘܠܐ ܡܬܦܪܫ[1] ܘܠܐ ܡܬܡܢܝܢܐ
ܐܝܬܘܗܝ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ. ܒܟܝܢܐ ܓܝܪ ܐܝܬ
ܦܘܪܫܢܐ ܕܩܢܘ̈ܡܐ: ܡܛܠ ܕܐܚܪܢܐ ܗܘ
ܩܢܘܡܗ ܕܐܒܐ ܘܐܚܪܢܐ ܩܢܘܡܗ ܕܒܪܐ
ܘܐܚܪܢܐ ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܒܚܕܝܘܬܐ ܕܝܢ
ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ: ܠܝܬ ܩܢܘܡܐ ܘܩܢܘܡܐ
ܘܠܐ ܐܚܪܢܐ ܒܐܚܪܢܐ[2]: ܐܠܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ: ܚܕ
ܗܘ ܡܢ ܬܪ̈ܬܝܢ܀

ܚܕܝܘܬܐ ܓܝܪ ܫܪܝܪܬܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܕܬܪ̈ܬܝܢ
ܬܘܒ ܠܐ ܡܬܝܕܥܢ ܡܢ ܒܬܪ ܕܗܘܬ
ܚܕܝܘܬܐ. ܠܘ ܕܝܢ ܚܕܝܘܬܐ ܗܝ ܕܓܘܟܐ
ܘܒܙܚܐ ܡܢܟܘܢ ܡܬܐܡܪܐ: ܕܫܘܠܛܢܐ
ܘܕܐܝܩܪܐ ܘܕܪܫܢܘܬܐ ܘܕܡܠܟܘܬܐ ܘܕܦܪܨܘܦܐ
ܘܕܣܓܕܬܐ ܒܠܚܘܕ. ܐܠܐ ܚܕܝܘܬܐ ܫܪܝܪܬܐ
ܕܚܕ ܩܢܘܡܐ ܘܕܚܕ ܟܝܢܐ ܕܐܬܓܫܡ ܡܢ
ܟܝܢܢ: ܘܡܢ ܒܬܪ ܡܬܓܫܡܢܘܬܗ: ܠܐ
ܬܘܒ ܡܬܝܕܥܝܢ ܬܪ̈ܝܢ ܩܢܘ̈ܡܝܢ. ܐܠܐ: ܐܝܟ
ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܢ ܩܕܡ ܡܬܓܫܡܢܘܬܐ
ܚܕ ܩܢܘܡܐ: ܗܟܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܐܦ ܡܢ
ܒܬܪ ܡܬܓܫܡܢܘܬܐ ܚܕ ܩܢܘܡܐ: ܗܘܝܘ
ܕܝܢ ܕܡܬܓܫܡ. ܫܪܝܪܐ ܗܝ ܡܟܝܠ ܗܕܐ
ܚܕܝܘܬܐ[3] * ܕܩܢܘܡܐ ܝܬܝܪ ܡܢ ܗܝ ܕܠܘܬ
ܐܒܐ ܘܒܪܐ. ܬܡܢ ܓܝܪ ܚܕܝܘܬܐ ܕܩܢܘ̈ܡܐ

cum credimus unionem esse ex duabus (naturis), ** dico vero, ex divinitate et ex humanitate, una hypostasis neque scissa, nec divisa, nec separata, nec numerata, est Dei Filius. In natura enim est separatio hypostaseon, propterea quod alia est hypostasis Patris aliaque hypostasis Filii et alia (hypostasis) Spiritus sancti; in unione oeconomiae vero non est hypostasis et hypostasis, nec alius in alio; sed, sicut dixi, est una ex duabus (naturis).

* L f. 13 r° a.
* V f. 12 r° a.

21. Haec est enim unio vera, quae rursus non agnoscitur duae (naturae), postquam unio fit; non autem unio risu ac derisione digna[1], quae a vobis dicitur, (unio) auctoritatis et honoris et principatus et regni et personae (πρόσωπον) et adorationis tantummodo; sed unio vera unius hypostaseos et unius naturae, quae ex natura nostra incorporata est, nec post eius incorporationem rursus agnoscitur duae hypostases. Sed, sicut ante incorporationem erat una hypostasis, ita etiam post incorporationem est una hypostasis, nempe (hypostasis) incorporata. Ergo verior est haec unio * hypostaseos quam illa quae attinet ad Patrem et Filium. Illic enim non est unio hypostaseon, sed * tantum natu-

* L f. 13 r° b.
* V f. 13 r° b.

1. L ܦܪܝܫ. — 2. V ܘܐܚܪܢܐ. — 3. V ܚܕܝܘܬܐ.

1. Ad verbum : *Unio risus et derisionis.*

rae; ibi vero hypostaseos revera est unio, cum in eo (Christo) non sit separatio hypostaseon, nec naturarum quae ab hypostasibus separantur. Stultum est ergo illud quod a te dictum est : « Separasti ubi non convenit, et ubi convenit non separasti. » Etenim, ubi separatio tibi apparet, ego intellego unam esse (naturam); et, ubi tu intellegis unam hypostasim, illic ego credo separationem hypostaseon Patris et Filii et Spiritus sancti.

22. Dic mihi igitur : Quomodo intellexisti illam distinctionem naturae, quam dixisti? In hypostasi Christi, an in natura divina et humana? Et, si mihi dicis : In illa hypostasi intellege distinctionem naturae, ergo non est hypostasis, sed hypostases. Hic insipiens vero putavit verbum solerter posuisse, quia non dixit « separationem » naturarum, sed « distinctionem »; nec intellexit, cum inter se res distinctae sint et unaquaeque * ex illis in se consideretur ac in se singulariter videatur, ipsam hanc « distinctionem » esse « separationem ». Etenim non solum per hoc cognoscitur separatio, quod Deum in orientem hominemque in occidentem ponamus; sed reipsa, si scindit visus cogitationis hypostasim * Christi et

* L f. 13 r° c.

* V f. 12 r° c.

ܟܝܢܐ: ܐܠܐ * ܟܠܗܘܢ ܕܒܡܠܐ. ܗܪܟܐ ܕܝܢ
ܕܩܢܘܡܐ ܒܫܪܪܐ ܐܝܬܘܗܝ ܚܘܝܕܐ: ܟܕ ܠܝܬ
ܒܗ ܦܘܪܫܢܐ ܕܩܢܘܡܐ: ܐܦܠܐ ܕܟܝܢܐ
ܕܦܪܫܝܢ ܠܩܢܘܡܐ. ܣܟܠܐ ܗܟܝܠ ܗܝ ܗܝ
ܕܡܢܟ ܐܬܐܡܪܬ: ܕܦܪܫܬ ܐܝܟܐ ܕܠܐ ܘܠܐ:
ܘܐܝܟܐ ܕܘܠܐ ܠܐ ܦܪܫܬ. ܐܝܟܐ ܓܝܪ ܕܠܟ
ܦܘܪܫܢܐ ܡܬܚܙܐ: ܐܢܐ ܗܝ ܕܚܕ ܗܘ
ܡܣܬܟܠ ܐܢܐ. ܘܐܝܟܐ ܕܐܢܬ ܡܣܬܟܠܬ
ܚܕ ܩܢܘܡܐ: ܬܡܢ ܐܢܐ ܦܘܪܫܢܐ ܕܩܢܘܡܐ
ܡܗܝܡܢ ܐܢܐ ܕܐܒܐ ܘܕܒܪܐ ܘܕܪܘܚܐ
ܕܩܘܕܫܐ܀

ܐܡܪ ܠܝ ܗܟܝܠ: ܐܝܟܢܐ ܐܣܬܟܠܬܗ[1]
ܠܗܝ ܦܘܪܫܘܬܐ ܕܟܝܢܐ ܕܐܡܪܬ: ܒܩܢܘܡܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܐܘ ܒܟܝܢܐ ܐܠܗܝܐ ܘܐܢܫܝܐ:
ܘܐܢ ܐܡܪ ܠܝ: ܕܒܗܘ ܩܢܘܡܐ ܐܣܬܟܠ
ܦܘܪܫܘܬܐ ܕܟܝܢܐ: ܠܐ ܗܟܝܠ ܩܢܘܡܐ ܗܘ:
ܐܠܐ ܩܢܘܡܐ. ܣܟܠܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܚܟܝܡ
ܠܗ ܡܬܚܙܐ ܗܢܐ ܣܡܗ ܠܡܠܬܐ: ܕܠܐ
ܐܡܪ ܦܘܪܫܢܐ ܕܟܝܢܐ: ܐܠܐ ܦܪܝܫܘܬܐ. ܘܠܐ
ܐܣܬܟܠ ܕܗܘ ܡܕܡ ܕܦܪܝܫ ܡܢ
ܡܕܡ: ܘܟܠ ܚܕ * ܡܢܗܘܢ ܒܦܪܝܫܘܬܗ
ܡܬܪܢܐ: ܘܒܦܪܝܫܘܬܗ ܚܕܝܕܐܝܬ ܡܬܚܙܐ:
ܗܝ ܗܕܐ ܦܪܝܫܘܬܐ: ܦܘܪܫܢܐ ܗܝ. ܠܘ ܓܝܪ
ܒܗܕܐ ܡܬܝܕܥ ܦܘܪܫܢܐ ܒܠܚܘܕ:
ܕܣܡܝܢܢ ܠܐܠܗܐ ܒܡܕܢܚܐ ܘܠܒܪܢܫܐ
ܒܡܥܪܒܐ: ܐܠܐ ܒܗ ܒܗܕܐ ܕܐܢ ܦܣܩ
ܚܘܪܗ ܕܬܪܥܝܬܐ ܠܩܢܘܡܗ * ܕܡܫܝܚܐ

1 L ܐܣܬܟܠܬܝܗ

ܘܡܣܬܟܠ ܒܗ ܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ ܘܒܪܢܫܐ
ܐܚܪܢܐ: ܗܝ ܕܠܐ ܫܠܝܛ ܘܠܐ ܡܦܣ: ܗܝ
ܗܕܐ ܦܘܪܫܢܐ ܗܘ. ܐܠܗܐ ܓܝܪ ܡܫܝܚܐ
ܐܠܗܐ ܘܐܢܫܐ: ܡܛܠ ܕܐܠܗܐ ܒܪܢܫܐ ܗܘܐ
ܘܠܐ ܡܛܠ ܕܢܣܒ ܒܪܢܫܐ ܐܚܪܢܐ: ܐܝܟ
ܕܐܝܬܝܟܘܢ ܐܡܪܝܢ. ܘܐܢ ܫܪܝܪܐ ܗܘ ܕܗܘܐ
ܐܠܗܐ ܒܪܢܫܐ: ܐܝܟ ܕܡܠܦܝܢ ܟܬܒܐ:
ܠܝܬ ܟܝܢ ܦܘܪܫܢܐ ܕܟܝܢܐ ܐܝܟ ܕܡܠܦܝܢ
ܐܢܬܘܢ. ܘܐܠܐ: ܐܫܐܠܟ ܕܗܠܝܢ ܬܪܝܢ ܟܝܢܝܢ[1]
ܕܦܪܝܫܝܢ: ܡܢܘ ܘܡܢܘ ܐܢܘܢ܀ ܐܠܗܐ
ܠܟ ܘܒܪܢܫܐ. ܐܠܗܐ ܘܒܪܢܫܐ: ܐܝܟܢ܀
ܐܠܗܐ ܠܟ ܕܢܣܒ: ܘܒܪܢܫܐ ܕܐܬܢܣܒ.
ܘܗܢܐ ܢܣܘܒܐ ܘܠܡܬܢܣܒܢܐ: ܠܘ ܩܢܘܡܐ
ܐܝܬ ܠܟܠ ܚܕ ܡܢܗܘܢ܀ ܐܝܢ ܠܟ.
ܘܡܢܘ ܫܡܗ ܕܐܠܗܐ: ܘܡܢܐ ܕܒܪ ܐܢܫܐ܀
ܫܡܗ ܠܟ ܕܐܠܗܐ: * ܡܠܬܐ ܘܒܪܐ.
ܘܫܡܗ ܠܟ[2] ܕܒܪܢܫܐ: ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ܀

ܘܐܢ ܐܝܢ: ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ: ܐܚܪܢܐ ܗܘ
ܡܫܝܚܐ ܘܐܚܪܢܐ ܒܪܐ: ܘܐܚܪܢܐ ܡܠܬܐ
ܘܐܚܪܢܐ ܝܫܘܥ: ܗܐ ܬܪܝܢ ܒܢܝܢ ܘܬܪܝܢ
ܐܠܗܝܢ ܡܬܟܪܙܝܢ ܡܢܟܘܢ ܓܠܝܐܝܬ:
ܐܠܗܐ ܕܡܢ ܐܝܬܘܬܐ: ܘܐܠܗܐ ܕܗܘܐ ܕܡܢ
ܐܢܫܘܬܐ. ܗܕܐ ܗܘ ܗܟܝܠ ܐܦܪܫܘܬܐ ܕܟܝܢܐ
ܕܐܡܪܬ. ܘܐܢ ܐܝܬ ܐܦܪܫܘܬܐ ܘܦܘܪܫܢܐ:
ܗܟܢܐ ܡܬܚܙܝܐ * ܘܡܬܝܕܥܐ: ܐܦܢ ܩܠܝܠ
ܥܪܩ ܐܢܬ ܘܡܛܫܐ ܐܢܬ ܒܫܡܗܐ ܕܓܠܐ: ܒܗܘ
ܕܚܕ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܘܚܕ ܗܘ ܒܪܐ. ܘܐܢ ܗܟܢܐ

in ea intellegit Deum alium et hominem alium, — quod neque licet, nec permittitur; — hoc ipsum est separatio. Christus enim est Deus et homo, quia Deus homo factus est, non autem quia hominem alium assumpsit, ut dicitis. Et, si verum est Deum hominem factum esse, ut docent Libri, ergo non est separatio naturae, ut docetis. Alioquin te interrogabo : Hae duae naturae distinctae, quae et quae sunt? — « Deus et homo. » — Deus et homo? Quomodo? — « Deus qui assumpsit, et homo qui assumptus est. » — Et huic assumenti et (illi) assumpto, nonne est hypostasis unicuique illorum? — « Etiam. » — Et quid est nomen Dei, et quid est (nomen) hominis? — « Nomen Dei est * Verbum et Filius, et nomen hominis est Iesus Christus. » * L f. 13 v° a.

23. Et, si sane, sicut dicis, alius est Christus et alius Filius, atque aliud est Verbum et alius Iesus, ecce manifeste a vobis praedicantur duo Filii et duo Dei, Deus ex essentia et Deus factus ex humanitate. Haec est igitur distinctio naturae quam dixisti; et, si est distinctio et separatio, ita videtur * et cognoscitur, quanquam aliquantulum fugis et te abscondis in nomina mendacia, (nempe) : Unus est Christus, et : Unus est Filius. Et si manifeste ita non dicis, (nec) confiteris * V f. 12 v° a.

1 V ܟܝܢܐ. — 2. V om. ܠܟ.

ܠܐ ܐܡܪܬ ܕܠܡܢܝܢܐ: ܘܡܛܠ ܐܝܟ ܩܢܘܡܐ
ܘܩܢܘܡܐ ܘܝܫܘܥ ܘܡܠܬܐ ܘܡܫܝܚܐ
ܘܐܠܗܐ: ܚܕ ܗܘ ܡܕܝܢ ܩܢܘܡܐ: ܟܕ ܠܝܬ
ܦܘܪܫܢܐ[1] ܕܟܝܢܐ ܕܐܬܝܢ ܠܡܢܝܢܐ ܕܚܕ
ܘܬܪܝܢ. ܐܢ ܕܝܢ ܐܝܟܐ ܕܡܬܦܪܫܝܢ ܘܡܬܦܠܓܝܢ
ܩܢܘܡܐ: ܘܟܠ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܒܫܡܐ
ܘܒܩܢܘܡܐ ܕܝܠܗ ܡܬܝܕܥ: ܐܡܪܬ ܕܠܐ
ܬܥܠ ܡܢܝܢܐ: ܟܕ ܠܐ ܐܢܫ ܡܢܐ ܐܝܟ
ܕܐܣܒܪܬ: ܬܡܢ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܡܬܝܕܥܐ
* ܚܕ ܩܢܘܡܐ ܕܒܪܐ ܕܐܠܗܐ: ܠܡܢܝܢܐ
ܘܦܘܪܫܢܐ ܡܥܠܬ ܠܗ: ܡܛܠ ܕܗܘ
ܕܐܬܓܫܡ. ܛܥܝܬ ܛܒ: ܘܠܐ ܝܕܥܬ ܐܪܙܐ
ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܐܠܗܝܬܐ. ܡܢ ܐܝܟܐ ܓܝܪ
ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܟ ܕܬܐܠܦ: ܟܕ ܕܟܠܗ ܟܠܗ
ܡܗܝܡܢܐ ܠܐ ܗܘܝܬ. ܘܐܢ ܐܝܟ ܫܪܟܐ
ܕܗܪ̈ܣܝܣ[2] ܕܩܪܝܬ ܘܝܠܦܬ: ܐܦ ܠܗܕܐ
ܗܝܡܢܘܬܐ ܨܒܐ ܗܘܝܬ ܕܬܣܬܟܠ
ܘܬܐܠܦܝܗ: ܠܐ ܡܬܓܠܝܐ ܢܦܫܗ ܠܗܘ
ܕܒܗܢܐ ܪܥܝܢܐ ܕܝܠܟ ܨܒܐ ܕܢܐܠܦܝܗ܀
ܗܐ ܡܕܝܢ ܐܬܚܙܝܬ ܕܠܐ ܦܘܪܫܢܐ
ܕܩܢܘ̈ܡܐ ܒܗܘ ܚܕ ܡܫܝܚܐ: * ܐܦܠܐ ܬܪܬܝܢ
ܟܝܢܝܢ ܡܦܪ̈ܫܢ ܕܡܬܝܕ̈ܥܢ ܘܐܝܟ ܕܒܨܒ̈ܥܬܐ
ܡܬܡܢܝܢ[3] ܒܡܢܝܢܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܦܘܪܫܢܐ
ܕܟܝܢܐ ܨܒܐ ܐܢܬ ܕܬܣܬܟܠ: ܗܝ ܕܐܠܗܐ
ܐܬܒܪܢܫ ܥܩܪܬ ܠܗ: ܘܗܝ ܕܐܬܓܫܡ
ܘܫܪܝܪܐ ܠܐܒܗ̈ܬܢ: ܢܣܒܬ ܠܗ܀

hypostasim et hypostasim, et Iesum et Verbum, et Christum et Deum, ergo una est hypostasis, cum non sit separatio naturarum quae numerantur[1] « unum » et « duo ». Si, ubi hypostases separantur et distinguuntur et unaquaeque ex illis nomine et hypostasi propria agnoscitur, dixeris : Noli numerationem introducere, cum nemo numeraverit, ut arbitratus es, num (ܟܕ) ibi, in oeconomia in qua

* L f. 13 v° b. agnoscitur * una hypostasis Filii Dei, numerationem et separationem introduces, quia incorporata est? Valde errasti, nec scivisti mysterium oeconomiae divinae. Unde poteras enim id) discere, quando omnino fidelis non fuisti? Et si, ut ceteras haereses (αἱρέσεις) quas legisti et didicisti, hanc fidem quoque velles considerare et discere, non sese manifestat illi qui secundum hanc mentem tuam vult eam discere.

24. Ecce ergo visum est neque separationem hypostaseon esse in illo

* V f. 12 v° b. uno Christo, * nec duas naturas separatas quae cognoscantur et quasi per digitos numerentur[2]. Si vero separationem naturarum vis intellegere, hoc : « Deus homo factus est », deles; et illud : « Incorporatus est », quod a patribus nostris affirmatur, tollis.

1. L ܦܘܪܫܢܐ. — 2. V ܘܗܪ̈ܣܝܣ. — 3. V ܡܬܡܢܝܢ.

1. Ad verbum : *Ad numerationem veniunt.* — 2. Ad verbum : *Videantur in numeratione.*

ܐܢ ܓܝܪ ܒܪ ܐܢܫܐ ܐܚܪܢܐ ܢܣܒ ܐܠܗܐ:
ܠܐ ܗܘܐ ܒܪܢܫܐ[1] ܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢ ܟܬܒܐ: ܐܠܐ
ܒܪܢܫܐ ܗܘܐ ܕܢܣܒܗ ܐܠܗܐ: ܐܝܟ ܕܐܝܬܝܟܘܢ
ܡܠܦܝܢ[2] ܐܝܬܝܟܘܢ. ܘܠܐ ܬܘܒ ܐܬܓܫܡ ܗܘ
ܗܘ * ܝܚܝܕܝܐ ܕܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ: ܐܝܟ
ܕܡܠܦܝܢ ܠܢ ܐܒܗܬܢ ܩܕܝܫܐ: ܐܠܐ ܒܪܢܫܐ
ܗܘ[3] ܕܠܐ ܐܬܒܪܢܫ ܘܐܬܓܫܡ: ܘܐܬܐ
ܢܣܒܗ ܐܠܗܐ ܠܐ ܡܬܓܫܡܢܐ. ܠܘ ܓܝܪ ܗܟܢܐ
ܐܝܬܘܗܝ. ܡܛܠ ܗܕܐ ܓܝܪ ܡܫܬܐܠܝܢ
ܗܢܘܢ ܕܒܝܕܥܬܐ ܐܚܝܕܝܢ ܐܪܙܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ:
ܡܢ ܗܝ ܕܢܣܒ ܒܪ ܐܢܫܐ ܘܡܢ ܗܝ
ܕܥܡܪ ܒܒܪ ܐܢܫܐ: ܕܠܐ ܢܐܡܪܘܢ ܚܪܢܐ
ܒܚܪܢܐ ܐܘ ܩܢܘܡܐ ܒܩܢܘܡܐ. ܣܝܡܝܢ
ܕܝܢ ܗܝ ܕܗܘܐ ܒܪܢܫܐ ܘܐܬܓܫܡ ܡܢ
ܕܝܠܢ: ܡܠܬܐ ܕܡܫܪܪܐ ܐܪܙܐ ܕܡܬܓܫܡܢܘܬܐ
ܘܡܠܦܐ ܚܕܝܘܬܐ ܕܩܢܘܡܐ. ܠܘ ܕܝܢ ܐܝܟ
ܣܘܟܠܐ ܒܝܫܐ ܗܘ ܕܝܠܟ ܕܐܡܪܬ: ܕܐܝܟ
ܕܒܐܘܣܝܐ * ܥܒܕܝܢܢ ܦܘܪܫܢܐ ܕܩܢܘܡܐ:
ܕܐܒܐ ܡܢ ܕܒܪܐ: ܗܟܢܐ ܐܦ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܘܠܐ ܕܢܦܪܫ ܩܢܘܡܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܩܢܘܡܐ
ܕܒܪܢܫܐ. ܘܠܘ ܗܕܐ ܒܠܚܘܕ ܐܡܪܬ:
ܐܠܐ ܕܒܟܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܠܝܬ ܦܘܪܫܢܐ
ܕܩܢܘܡܐ: ܘܐܝܢܐ ܕܦܪܫ ܩܢܘܡܐ: ܦܘܪܫܢܐ
ܕܟܝܢܐ ܥܒܕ. ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܝܢ ܚܘܝܬ
* ܦܘܪܫܢܐ ܕܩܢܘܡܐ: ܐܝܟܐ ܕܚܕ ܩܢܘܡܐ ܕܒܪܐ
ܕܐܠܗܐ ܡܬܐܡܪ. ܐܦܠܐ ܓܝܪ ܗܝ ܕܐܡܝܪܐ
ܒܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܐܢܫܝܢ ܡܢ ܐܒܗܬܢ ܕܩܕܝܫܐ

25. Si enim hominem alium Deus assumpsit, non (ipse) factus est homo, sicut dicunt Libri; sed fuit homo (quidam), quem Deus assumpsit, sicut vos docetis. Nec rursus incorporatus est ille unus * Unicus qui descendit de caelo, ut nos docent patres nostri sancti; sed homo ille qui non est factus est et incorporatus, et venit Deus non incorporatus ut cum assumeret. Non ita vero (res) se habet. Propter hoc enim illi qui mysterium fidei scienter tenent, recusant hoc : « Sumpsit hominem », et illud : « Habitavit in homine », ne dicant alium in alio aut hypostasim in hypostasi; ponunt vero hoc : « Factus est homo », et : « Incorporatus est ex natura nostra », — quod verbum stabilit mysterium incorporationis docetque unionem hypostaseos. Non vero secundum illum sensum tuum malum quem dixisti : « Quemadmodum * in essentia facimus separationem hypostaseon, (hypostaseos) Patris ab (hypostasi) Filii, ita etiam in oeconomia nos decet hypostasim Dei separare ab hypostasi hominis. » Et non solum hoc dicis, sed : « In natura Dei non est separatio hypostaseon, et ille qui hypostases separat, separationem naturae facit. » In oeconomia vero ostendisti * separationem hypostaseon, ubi una hypostasis Filii Dei

* L f. 13 v° c.

* V f. 12 v° c.

* L f. 14 r° a.

1. V om. ܒܪܢܫܐ. — 2. V ܐܝܬܝܟܘܢ. — 3. L ܘܗܘ.

agnoscitur. Etenim illud quod dicitur in doctrina quorumdam ex patribus nostris, qui affirmaverunt duas naturas, sensui vestro malo non congruit. Namque, cum auditur [1], verbum videtur unum esse; sed in eo est separatio multa; etenim in alio sensu illud (verbum) eorum dicitur aliamque explanationem datis huic vestro (verbo).

26. Nos vero non recusamus accipere omnia verba a patribus nostris dicta. Sed, praeterea quod ea accipimus, consideramus quoque tempus eorum, et quando dicta sint, et propter quid, et propter quem, et quae causa eos impulerit ut sic scriberent, et quis esset scopus verbi eorum, * utrum personam (πρόσωπον) disputationis susciperent [2], an scopum fidei scriberent, et, ubi consideraverunt ipsum Christum eumque dixerunt duas naturas, utrum hoc « duo » irritum faceret illud « unum », an hoc « unum » everteret illud « duo ». Hos * scopos multosque eis similes illum oportet considerare qui verba sumit ex doctrina patrum nostrorum. Namque eo modo quo facimus quod ad Libros sanctos attinet, quorum non solum verba audimus, sed etiam sensum verborum pensamus, eodem modo faciamus etiam quod ad ea attinet quae a doctoribus dicuntur.

* V f. 13 r° a.

* L f. 14 r° b.

ܐܝܟ ܒܟܝܢܟܘܢ: ܠܡܫܡܥܬܐ ܚܕܐ ܕܡܠܬܗ̇
ܡܬܚܙܝܐ. ܡܠܬܐ ܓܝܪ ܡܫܬܡܠܝܐ
ܒܡܫܡܥܬܗ ܕܚܕܐ ܗܝ: ܐܠܐ ܦܘܪܫܢܐ ܣܓܝܐܐ
ܐܝܬ ܒܗ. ܒܡܫܡܥܬܐ ܓܝܪ ܐܚܪܢܐ ܐܡܝܪܐ
ܗܝ ܕܡܠܬܗܘܢ ܘܦܘܫܩܐ ܐܚܪܢܐ ܝܗܒܝܢ
ܐܢܬܘܢ ܠܗܕܐ ܕܡܠܬܟܘܢ܀

ܚܢܢ ܕܝܢ ܠܐ ܡܫܬܐܠܝܢ ܚܢܢ ܕܢܩܒܠ
ܟܠܗܝܢ ܡܠܐ ܕܐܡܝܪܢ ܠܐܒܗܬܢ. ܐܠܐ: ܥܡ
ܗܕܐ ܕܡܩܒܠܝܢ ܚܢܢ: ܐܦ ܒܙܒܢܝܗܝܢ
ܚܝܪܝܢ ܚܢܢ: ܘܕܐܡܬܝ ܐܬܐܡܪܝ ܘܡܛܠ
ܡܢܐ ܘܡܛܠ ܡܢ ܘܐܝܕܐ ܥܠܬܐ ܚܦܛܐ
ܐܢܘܢ ܕܗܟܢ ܢܟܬܒܘܢ ܘܡܢܐ ܗܘܐ ܢܝܫܐ
ܕܡܠܝܗܘܢ: * ܐܢ ܦܪܨܘܦܐ ܕܕܪܫܐ
ܡܡܠܠܝܢ ܗܘܘ ܘܐܢ ܢܝܫܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ
ܟܬܒܝܢ ܗܘܘ ܘܐܡܬܝ ܚܙܘ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
ܘܐܡܪܘܗܝ ܬܪܬܝܢ ܟܝܢܝܢ: ܘܐܢ ܡܒܛܠܐ ܗܝ
ܕܬܪܬܝܢ ܠܗܝ ܕܚܕ ܐܘ[1] ܗܦܟܐ ܗܝ ܕܚܕ ܠܗܝ
ܕܬܪܬܝܢ. ܠܗܠܝܢ * ܢܝܫܐ ܘܣܓܝܐܐ ܕܐܟܘܬܗܘܢ
ܘܠܐ ܠܗ ܕܢܚܘܪ ܠܐܝܢܐ ܕܢܣܒ ܡܠܐ ܡܢ
ܡܠܦܢܘܬܗܘܢ ܕܐܒܗܬܢ. ܒܗܝ ܓܝܪ ܕܡܘܬܐ
ܕܥܒܕܝܢ ܚܢܢ ܠܘܬ ܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ: ܕܠܐ
ܒܠܚܘܕ ܡܠܝܗܘܢ ܫܡܥܝܢ ܚܢܢ: ܐܠܐ ܐܦ
ܣܘܟܠܐ ܕܡܠܐ ܡܥܩܒܝܢ ܚܢܢ: ܗܟܢܐ
ܐܦ ܒܗܠܝܢ ܕܐܡܝܪܢ ܡܢ ܡܠܦܢܐ
ܢܥܒܕ܀

1. V ܐܘ.

1. Ad verbum : *In auditu suo.* — 2. Ad verbum : *Loquerentur.*

ܫܘܘܝܐ ܡܠܬܐ ܕܝܢ ܫܘܘܝܐ ܗܘܢܐ
ܠܐ ܥܒܕܐ. ܗܐ ܓܝܪ ܚܢܢ: ܐܝܟ ܕܩܒܠܢܢ
ܬܪܝܨܐܝܬ: ܚܕ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܡܘܕܝܢܢ.
ܘܐܪܝܢܐ ܬܘܒ ܐܡܪܝܢ ܥܡܢ ܚܕ ܒܪܐ
ܕܐܠܗܐ. ܐܠܐ ܗܘܢܐ ܕܠܘܩܒܠ ܕܝܠܢ
ܝܗܒܝܢ ܠܡܠܬܗ ܕܡܠܬܐ. ܥܡ ܫܪܟܐ
ܕܫܡܗܐ ܐܚܪܢܐ: ܘܡܠܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܠܘܬܢ
ܘܠܘܬ ܝܘܠܦܢܐ ܡܫܬܡܗܢ: ܘܠܐ ܫܘܝܢ
ܒܝܢܬܢ ܒܣܘܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܒܩܪܝܢܗܘܢ.
ܕܗܕܐ ܕܝܢ ܐܝܬܝܗ ܐܦ ܗܝ ܕܐܡܪܝܢ
ܬܪܬܝܢ: ܐܢ ܐܡܪܐ ܠܗܕܐ ܡܢܗܘܢ܀
* ܥܡ ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܟܬܒܬ ܗܠܝܢ ܕܕܝܠܢܝܬܐ
ܘܓܘܢܝܬܐ. ܘܨܒܐ ܐܢܐ ܕܐܫܐܠܟ ܘܐܝܠܝܢ ܐܢܝܢ
ܕܝܠܢܝܬܐ ܘܐܝܠܝܢ ܓܘܢܝܬܐ܂ ܐܠܐ * ܘܐܦ
ܫܬܩܬ: ܐܡܪܢܐ ܗܝ ܡܕܡ ܕܡܠܬܟ
ܡܚܘܝܐ: ܕܕܝܠܢܝܬܗ ܕܐܠܗܐ ܗܠܝܢ ܐܢܝܢ:
ܗܘ ܕܠܐ ܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܠܐ ܥܡܪ
ܒܒܬܘܠܬܐ ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܪܢܫܐ ܘܠܐ ܥܘܠܐ
ܐܬܝܠܕ[1] ܘܠܐ ܒܩܘܡܬܐ ܦܓܪܢܐܝܬ ܐܬܪܒܝ
ܘܠܐ ܚܠܒܐ ܝܢܩ ܘܠܐ ܥܠ ܒܘܪܟܐ ܐܬܛܥܝ
ܘܠܐ ܢܡܘܣܐ ܢܛܪ: ܘܠܐ ܟܦܢܐ ܘܠܐ ܨܗܝܐ
ܘܠܐ ܥܡܠܐ ܘܠܐ ܠܐܘܬܐ ܘܠܐ ܨܥܪܐ ܘܠܐ ܚܫܐ
ܘܠܐ ܙܩܝܦܐ ܘܠܐ ܡܘܬܐ ܘܠܐ ܚܕܐ ܡܢ
ܗܠܝܢ ܣܝܒܪ. ܐܠܐ ܐܝܬܘܗܝ ܠܥܠ ܡܢ
ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܟܝܢܐܝܬ. ܗܠܝܢ ܐܡܪܝܢ
ܐܢܬܘܢ ܕܐܝܬܝܗܝܢ ܝܚܝܕܝܬܗ ܕܐܠܗܐ.
ܕܝܠܢܝܬܐ ܕܝܢ ܕܗܘ ܒܪܢܫܐ: ܕܗܠܝܢ

27. Aequalitas verbi vero aequalitatem sensus non facit. Ecce enim nos, ut recte accepimus, unum Filium Dei profitemur; et Ariani rursus nobiscum dicunt unum Filium Dei; sed ei verbo sensum attribuunt nostro contrarium. (Quod idem fit) cum ceteris aliis nominibus verbisque multis quae apud nos et apud doctrinas nominantur; nec inter nos convenit de eorum sensu aeque ac de eorum lectione. Eiusmodi est quoque illud : « Duae naturae », si quis ex his id (verbum) dicat.

28. * Una cum his scripsisti : « Propria et communia ». Et volo te interrogare : Quae sunt propria et quae (sunt) communia? Sed, * vel etiamsi sileas, dicam illud quod verbum tuum ostendit : Haec sunt propria Dei : Non descendit de caelo, nec habitavit in Virgine, nec homo factus est, nec infans natus est, nec in statura corporaliter crevit, nec lac suxit, nec super genibus gestatus est, nec legem (νόμος) servavit, neque famem, nec sitim, nec laborem, nec fatigationem, nec contumeliam, nec passionem, nec crucem, nec mortem, nec ullum ex his pertulit; sed est supra haec omnia naturaliter. Haec dicitis esse singularia Dei, propria vero illius hominis esse, quod haec

* V f. 13 r° b.

* L f. 14 r° c.

1. V om. ܐܬܝܠܕ.

omnia et alia eis similia passus sit et pertulerit.

29. Et quid adiuvaretur genus (γένος) hominum, o stulte, per hoc quod Deo sint singularia hypostaseos suae? Nonne ei qui est Deus ab aeterno et a seculo, sunt singularia naturae suae? Et quam utilitatem ex hoc percepisset genus (γένος) hominum, * si maneret Deus in magnificentia[1] * naturae suae, et nos in humilitate[2] generis (γένος) nostri? Etenim, peracta permutatione, postea manifestata est (divina) dilectio et cognitus est proprius noster honor.

* L f. 14 v° a. — * V f. 13 r° c.

30. Si vero unicuique ex naturis est suum, (te) interrogo : Cui et cui? — « Deo suum, et homini suum. » — Vides ergo vos hominis praedicare generationem et passionem et mortem. Haec enim et eis similia sunt propria hominis; et singularia Dei (sunt), ut dicis, quod nulli ex his subiiciatur. Quae cum ita sint, non est stupor, nec mysterium, nec admiratio, nec fides necessaria; et, ut paucis dicam, totum mysterium fidei per istum sensum malum corrumpitur.

31. Haec communia vero, ut puto, intellegitis : Unus Dominus, et unus Deus, et unus Unicus, et unus honor,

1. V ... — 2. V ...

1. Ad verbum : *In magnificis*. — 2. Ad verbum : *In humilibus*.

ܐܠܗܐ ܘܚܕ ܡܫܝܚܐ ܘܚܕ ܐܝܩܪܐ ܘܚܕܐ
ܣܓܕܬܐ: ܥܡ ܫܪܟܐ ܕܗܠܝܢ ܘܕܐܟܘܬܗܝܢ.
ܐܪܐ: ܩܕܡ ܕܢܣܒ ܐܠܗܐ ܠܗܘ ܒܪܢܫܐ
ܕܐܡܪܝܢ ܐܢܬܘܢ: ܘܢܥܒܕ ܐܢܝܢ ܠܗܠܝܢ
ܕܢܗܘܘܢ ܕܝܠܗ ܘܕܝܠܗ ܕܗܘ ܒܪ ܐܢܫܐ:
ܠܘ ܡܫܬܘܕܥܢܝܬܐ * ܕܐܠܗܐ ܐܢܘܢ ܗܠܝܢ܀
ܘܠܐ ܠܥܠܡ: ܚܕ ܒܪܐ ܘܚܕ ܐܠܗܐ ܘܚܕ
ܫܘܠܛܢܐ ܘܚܕܐ ܣܓܕܬܐ ܐܝܬܝܗܝܢ܀ ܗܐ
ܗܟܝܠ ܐܦ ܗܠܝܢ ܡܫܬܘܕܥܢܝܬܐ * ܐܢܝܢ. ܐܝܟܢܐ
ܡܬܐܡܪܢ ܡܫܘܬܦܢ ܓܘܢܝܬܐ܀ ܘܐܢ ܟܕ
ܐܝܬܝܗܝܢ ܕܝܠܗ ܡܫܬܘܕܥܢܐܝܬ: ܐܡܪܝܢ ܐܢܬܘܢ
ܕܥܒܕ ܐܢܝܢ[1] ܕܢܗܘܝܢ ܒܛܝܒܘܬܐ: ܗܟܝܠ
ܐܦ ܗܠܝܢ ܐܚܪܢܝܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ: ܗܠܝܢ
ܕܡܢܝܢ: ܕܢܗܘܝܢ ܥܒܕ ܐܢܝܢ. ܘܐܝܟ ܕܠܐ
ܐܬܝܠܕ ܗܘ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ: ܘܠܐ ܒܪܢܫܐ
ܐܚܪܢܐ ܐܬܝܠܕ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܠܐ
ܐܟܠ ܘܐܫܬܝ ܘܠܐܝ ܘܝܬܒ ܘܢܡ ܘܕܡܟ
ܘܚܫ ܘܡܝܬ: ܘܠܐ ܗܘ ܒܪܢܫܐ ܣܝܒܪ
ܗܠܝܢ. ܘܡܢ ܗܪܟܐ ܒܛܠܐ ܘܡܬܗܦܟܐ
ܟܠܗ ܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܘܡܐ ܕܒܛܠܬܗ[2]
ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ: ܐܫܬܟܚܬ ܡܢܝܟܝܐ
ܘܡܪܩܝܘܢܝܐ ܒܓܠܝܐ: ܐܝܟ ܕܐܝܬܝܟ
ܒܟܣܝܐ. ܗܟܢܐ ܓܝܪ ܐܦ ܡܟܪܙ ܗܘ
ܡܠܦܢܘܬܐ ܪܫܝܥܬܐ ܕܝܠܟܘܢ: ܕܠܐ ܢܣܒ ܡܪܢ
ܦܓܪܐ ܒܫܪܪܐ ܘܠܐ ܚܫ ܘܡܝܬ ܒܫܪܪܐ: ܐܠܐ
ܡܣܬܒܪܢܘ ܠܗ ܐܝܟ ܐܣܟܡܗ ܠܐܢܫܘܬܐ ܕܥܒܕ

et una adoratio, cum his ceteris et eis similibus. Num (ἆρα), et priusquam assumat Deus illum hominem quem dicitis, et faciat ut haec sibi communia sint cum illo homine[1], haec non sunt singularia * Dei? Nonne est a seculo unus Filius, et unus Deus, et una auctoritas, et una adoratio? Ecce ergo haec quoque sunt singularia. * Quomodo ea dicitis communia? Et si, cum singulariter sua sint, dicitis (Deum) ea fecisse communia per gratiam, ergo etiam haec alia quae sua sunt — quae numeravimus, — communia fecit. Et quemadmodum non natus est ipse ex Virgine, nec homo alius ex Virgine natus est; et quemadmodum non edit, (nec) bibit, (nec) fatigatus est, (nec) sedit, (nec) somniavit, (nec) dormivit, (nec) passus est, (nec) mortuus est, (ita) nec ille homo haec pertulit. Et inde fit irrita et evertitur tota oeconomia. Et postquam oeconomiam irritam fecisti, Manichaeus et Marcionista inventus es manifeste, sicuti es secreto. Sic enim praedicat etiam ipsa doctrina vestra impia : Dominus noster non sumpsit corpus vere, nec passus et mortuus est vere; sed « humanitati illusionem attulit se haec fecisse. Illusionem ei

* L f. 14 v° b.

* V f. 13 v° a.

1. V ܐܢܝܢ. — 1. V et L ܕܒܛܠܬܗ.

1. Ad verbum . *Et faciat haec, ut sint communia sui et illius hominis.*

attulit se corpus sumpsisse, quia (ipsa) corpus suum amat. Et se ipsum
* L f. 14 v° c. extendit super crucem, * ut eis (hominibus) ostenderet, quomodo animae in corpore crucifigantur ». Haec verba ex doctrina vestra sumuntur; nec tu
* V f. 13 v° b. potes ea negare, quia * ea quoque scripsisti.

ܗܟܝܠ. ܐܣܒܪܬܗ ܠܗܝ ܕܢܣܒ ܦܓܪܐ: ܡܛܠ ܕܪܚܡܐ ܦܓܪܗ. ܘܡܬܚ ܠܗ ܢܦܫܗ ܥܠ ܨܠܝܒܐ: * ܡܛܠ ܕܢܚܘܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟܢܐ ܙܩܝܦܢ ܢܦܫܬܐ ܒܦܓܪܐ. ܗܟܝܠ ܡܠܐ ܡܢ ܡܠܦܢܘܬܟܘܢ ܢܣܝܒܢ: ܘܠܐ ܐܝܬ ܡܨܐ ܐܢܬ ܠܡܟܦܪ ܒܗܝܢ: ܡܛܠ * ܕܐܦ ܟܬܒܬܝܗܝܢ ܗܘܝܬ܀

32. Non sunt ergo propria et communia in hypostasi Christi alia[1] (Dei) et alia[1] (hominis). Sed ille cuius sunt divina, eius sunt etiam humana, et ille cuius sunt magnifica, eius sunt etiam parva atque vilia. Et ita (Christo) adscribuntur magnifica, quia est, (et) parva, quia factus est; divina, quia Deus est, et humana, quia homo factus est; gloriosa, quia spiritualis est, (et) vilia, quia incorporatus est. Et quemadmodum professione eius parvorum non evertuntur eius magnifica, ita etiam nec fide eius magnificorum mendacia dicuntur eius parva. Non enim alius hominis sunt humana, sed Dei ipsius sunt humana, quia homo factus est; nec alius Dei sunt divina, sed illius ipsius qui unicuique homo videbatur.

ܠܝܬ ܡܟܝܠ ܕܝܠܝܬܐ ܘܓܘܢܝܬܐ ܒܩܢܘܡܗ ܕܡܫܝܚܐ: ܕܐܚܪܝܢ ܘܐܚܪܢܐ. ܐܠܐ ܕܗܘ ܕܕܝܠܗ ܐܢܝܢ ܐܠܗܝܬܐ: ܕܝܠܗ ܐܢܝܢ ܐܦ ܐܢܫܝܬܐ. ܘܗܘ ܕܕܝܠܗ ܐܢܝܢ ܪܘܪܒܬܐ: ܕܝܠܗ ܐܢܝܢ ܐܦ ܙܥܘܪܝܬܐ ܘܡܨܝܟܬܐ. ܘܡܬܬܠܝܢ ܠܘܬܗ ܗܟܢܐ ܪܘܪܒܬܐ: ܡܛܠ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܙܥܘܪܝܬܐ: ܡܛܠ ܕܗܘܐ. ܐܠܗܝܬܐ: ܡܛܠ ܕܐܠܗܐ ܗܘ: ܘܐܢܫܝܬܐ: ܡܛܠ ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܗܘܐ. ܫܒܝܚܬܐ: ܡܛܠ ܕܪܘܚܢܐ ܗܘ: ܡܨܝܟܬܐ: ܡܛܠ ܕܐܬܓܫܡ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܬܗܦܟܢ ܪܘܪܒܬܗ ܒܬܘܕܝܬܐ ܕܙܥܘܪܝܬܗ: ܗܟܢܐ ܐܦ ܠܐ ܙܥܘܪܝܬܗ ܡܬܐܡܪܢ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܕܪܘܪܒܬܗ. ܠܘ ܓܝܪ ܕܒܪܢܫܐ ܐܚܪܢܐ ܐܝܬܝܗܝܢ ܐܢܫܝܬܐ: ܐܠܐ ܕܝܠܗ ܕܐܠܗܐ ܐܝܬܝܗܝܢ ܐܢܫܝܬܐ: ܡܛܠ ܕܗܘܐ ܒܪ ܐܢܫܐ. ܘܠܘ ܕܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ ܐܝܬܝܗܝܢ ܐܠܗܝܬܐ: ܐܠܐ ܕܝܠܗ ܕܗܘ ܕܠܟܠܚܕ ܒܪܢܫܐ ܡܬܚܙܐ ܗܘܐ܀

33. Nec primum[2] eis (Deo et homini)

ܘܠܘ ܩܕܡܝ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܕܬܪܝܗܘܢ:

1. Ad verbum : *Alius* (*Dei*) *et alius* (*hominis*). — 2. Ad verbum : *Aliquando*

ܘܡܢ ܒܬܪܟܢ[1] ܗܘܝ ܠܗܘܢ ܐܚܪܢܝܬܐ
ܕܓܘܐ. ܡܢܐ ܐܡܪ ܐܢܬ܀ ܗܘܝ ܠܘܩܕܡ
ܐܚܪܢܝܬܐ * ܠܐܠܗܐ ܘܐܚܪܢܝܬܐ ܠܒܪܢܫܐ:
ܘܡܢ ܗܝܕܝܢ ܠܗܘܢ ܒܫܘܬܦܘܬܐ ܘܥܒܕܘ ܐܢܝܢ
ܕܓܘܐ. ܐܘ ܒܟܠܙܒܢ ܕܝܠܝܬܐ ܘܕܓܘܢܝܬܐ
ܐܝܬ ܠܗܘܢ: ܐܘ ܒܙܒܢ ܐܝܟ ܗܘܝ ܠܗܘܢ
ܝܚܝܕܝܬܐ ܘܒܙܒܢ ܗܘܝ ܕܓܘܐ. ܘܐܢ ܗܢܐ
ܗܘ: ܥܕܡܐ ܠܐܝܡܬܝ ܩܕܡ ܝܚܝܕܝܬܐ: ܘܡܢ
ܐܝܡܬܝ ܗܘܝ ܕܓܘܐ܀ ܘܡܬܥܠܡ ܗܘ ܒܪ
ܐܢܫܐ ܕܒܪܝܫ ܐܝܬܘܗܝ ܕܢܦܫܗ: ܘܡܢ ܒܬܪܟܢ[1]
ܗܘܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܒܙܒܢ ܒܟܠܗܝܢ ܕܝܠܗ
ܒܟܠܡܕܡ ܡܬܚܫܚ ܗܘܐ: ܘܒܙܒܢ
ܐܝܩܪܗܝܢ ܕܕܝܠܝܬܗ ܠܐܝܩܪܐ ܕܢܣܒ ܕܐܠܗܐ.
ܘܠܐ ܡܟܝܠ ܐܝܬܘܗܝ ܚܝܕܝܘܬܐ ܡܢ ܫܘܪܝ
ܒܛܢܬܐ: ܐܠܐ ܐܬܝܠܕ ܒܪܢܫܐ ܦܫܝܛܐ
ܘܟܢܫ ܟܠܗܝܢ ܕܩܢܘܡܗ ܘܡܢ ܒܬܪܟܢ ܐܬܐ
ܠܗܝܢ ܕܫܘܬܦܘܬܐ ܢܗܘܝܢ ܠܗܘܢ. ܐܪܐ: ܘܡܬܝ
ܗܘܐ ܙܒܢܐ ܕܗܘܝ ܕܓܘܐ ܗܠܝܢ ܕܐܝܬܝܗܝܢ
ܝܚܝܕܝܬܐ ܕܩܢܘܡܐ: ܗܠܝܢ ܕܐܠܗܐ ܗܘܝ
ܐܦ ܕܒܪ ܐܢܫܐ ܒܠܚܘܕ: ܐܘ ܐܦ ܕܒܪ
ܐܢܫܐ ܗܘܝ ܕܐܠܗܐ܀ ܐܢ ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܝܗܒ
ܠܒܪܢܫܐ: ܗܘ ܕܝܢ ܡܢ ܡܣܟܢܘܬܐ ܕܒܪ
ܐܢܫܐ ܡܕܡ ܠܐ ܢܣܒ: ܠܘ ܫܘܬܦܝܬܐ ܐܢܝܢ:
ܐܠܐ ܚܕ ܝܗܒ ܘܚܕ ܢܣܒ. ܐܢ ܕܝܢ ܢܣܒ
ܐܠܗܐ * ܡܢ ܒܪܢܫܐ ܘܒܪܢܫܐ ܡܢ ܐܠܗܐ:
ܗܐ ܟܒܪ ܐܬܚܒܫ ܠܗ ܐܠܗܐ * ܬܚܝܬ
ܗܠܝܢ ܡܣܟܢܘܬܐ ܕܐܢܫܘܬܐ. ܘܐܢ ܝܗܒ

1. L ܒܬܪ ܟܢ.

erant propria, et postea alia eis fuerunt communia. Quid dicis : * « Primum habuerunt alia * Deus et alia homo; et postea societate coniuncti ea communia fecerunt »? Aut semper eis sunt propria et communia; aut nunc eis erant singularia, et nunc communia fuerunt. Et si hoc est, quousque procederunt propria, et ex quo tempore fuerunt communia? (Ex inde) fit ut ille homo primum sui ipsius sit, et postea fuerit Dei; et nunc his suis omnino usus fuerit, et nunc honorem ipsorum (propriorum) Dei communiter obtinuerit. Et igitur non est unio ab initio conceptionis; sed natus est homo simplex et omnia hypostaseos suae congregavit, et postea evenit ut eis communia essent. Utrum (ἄρα), et quando fuit tempus ut ipsa quae sunt singularia hypostaseos, communia fuerint, illa (propria) Dei tantum fuerunt etiam hominis, an (illa propria) hominis quoque fuerunt Dei? Si Deus dedit homini, ipse vero nullum ex humilibus hominis accepit, communia non sunt; sed unus dat et alter accipit. Si vero accepit Deus * ab homine et homo a Deo, ecce ergo conclusus est Deus * sub haec humilia humanitatis. Et si per gratiam Deus homini dedit auctoritatem et honorem, ut esset ille homo etiam

* L f. 15 r° a.
* V f. 13 v° c.
* L f. 15 r° b.
* V f. 14 r° a.

Filius gratiae[1] simul ac Filius naturalis, **ergo** non sunt communia. Sic **enim fit ut sint** communia, quando **factus** est homo Filius naturalis, **sicuti** est Deus, et **quando** agnoscitur consubstantialis Patri, sicuti **est** Filius ille naturalis. Namque apud illum **cui** per gratiam aliquid datum **est** et qui metaphorice honorem accipit, ibi non apparet haec communitas. Hoc enim indicat, sicut dixi, communitatem, quod aut vocetur Filius Dei Filius gratiae simul ac homo aut quod dicatur homo Filius naturalis simul ac Deus. Si vero dicitur : Semper sunt propria Dei et hominis, ille homo ergo adhuc est indigens omnibusque passionibus naturalibus obnoxius, sicut erat, et adhuc mortalis quoque est et passibilis naturaliter sicut nos.

ܐܠܗܐ ܒܛܝܒܘܬܐ ܒܪ ܐܢܫܐ ܡܬܒܛܝܢܐ ܘܐܦܢܐ: ܕܢܗܘܐ ܐܦ ܗܘ ܒܪܢܫܐ ܒܪܐ ܒܛܝܒܘܬܐ ܐܟܚܕܐ ܒܪܐ ܟܝܢܝܐ: ܠܐ ܡܟܝܠ ܐܝܬܝܗܝܢ ܓܘܢܝܬܐ. ܗܟܝܠ[1] ܓܝܪ ܡܫܬܘܬܦܢ ܗܘܝܢ ܓܘܢܝܬܐ: ܡܐ ܕܗܘܐ ܒܪܢܫܐ ܒܪܐ ܟܝܢܝܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܠܗܐ ܘܡܐ ܕܡܫܬܘܕܥ ܒܪ ܐܘܣܝܐ ܕܐܒܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܪܐ ܗܘ[2] ܟܝܢܝܐ: ܗܘ ܓܝܪ ܕܒܛܝܒܘܬܐ ܐܬܝܗܒ ܠܗ ܡܕܡ ܘܫܐܠܐܝܬ[3] ܢܣܒ ܐܝܩܪܐ: ܠܐ ܡܬܚܙܝܐ ܬܡܢ ܗܕܐ ܓܘܢܝܘܬܐ. ܗܕܐ ܓܝܪ ܡܘܕܥܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ: ܓܘܢܝܘܬܐ: ܕܐܘ ܢܬܩܪܐ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܒܪܐ ܕܛܝܒܘܬܐ ܐܟܚܕܐ ܥܡ ܐܢܫܐ: ܐܘ ܕܢܬܐܡܪ ܒܪܢܫܐ ܒܪܐ ܟܝܢܝܐ ܐܟܚܕܐ ܥܡ ܐܠܗܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܬܐܡܪܘܢ ܕܒܟܠ ܙܒܢ ܐܝܬܝܗܝܢ[4] ܕܝܠܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܘܕܒܪ ܐܢܫܐ: ܡܟܝܠ ܥܕܟܝܠ ܗܘ ܒܪ ܐܢܫܐ ܚܣܝܪܐ ܗܘ ܘܡܫܥܒܕ ܠܟܠܗܘܢ ܚܫܐ ܟܝܢܝܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܘܥܕܟܝܠ ܐܦ ܡܝܘܬܐ ܗܘ ܘܚܫܘܫܐ ܟܝܢܐܝܬ ܐܝܟܘܬܢ܀

* L f. 15 r° c. 34. * Nonne (ἆρα) cessabitis ab hac blasphemia, discipulique fietis Librorum sanctorum et traditionis fidei
* V f. 14 r° b. rectae? Namque neque sunt * nunc propria et nunc communia, nec semper singularia et semper communia. In illa hypostasi enim neque sunt « hic » et « ille », nec[2] « huius » et « illius », nec « meum » et « tuum », nec quid-

* ܠܐ ܫܠܝܢ ܐܢܬܘܢ: ܐܪܐ: ܡܢ ܗܕܐ ܓܘܕܦܐ: ܘܗܘܝܢ ܐܢܬܘܢ ܬܠܡܝܕܐ ܕܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ ܘܕܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܬܪܝܨܬܐ. ܠܐ ܓܝܪ * ܙܒܢܝܢ ܐܝܬܝܗܝܢ ܕܝܠܝܬܐ ܘܙܒܢܝܢ ܓܘܢܝܬܐ: ܘܠܐ ܒܟܠܙܒܢ ܝܚܝܕܝܬܐ ܘܒܟܠܙܒܢ ܓܘܢܝܬܐ. ܒܗܝ ܓܝܪ ܒܗܘ ܩܢܘܡܐ ܗܘ ܘܗܘ ܐܘ[5] ܕܗܘ ܘܕܗܘ

1. V ܗܟܢܐ. — 2. V ܘ. — 3. L ܕܫܐܠܐܝܬ. — 4. V ܐܝܬܝܗܘܢ. — 5. V ܘܠܐ.

1. Ad verbum : *Per gratiam.* — 2. Ad verbum : *Aut.*

ܘܠܐ ܕܝܠܟ ܘܕܝܠܝ ܘܠܐ ܕܓܘܐ ܐܝܟ
ܕܒܡܩܒܠܢܘܬܐ ܕܛܝܒܘܬܐ: ܠܐ ܫܘܬܦܐ
ܕܐܝܩܪܐ ܘܕܫܘܠܛܢܐ ܒܠܚܘܕ ܥܒܕ ܐܠܗܐ
ܠܗ ܠܒܪܢܫܐ. ܫܠܘ ܠܟܘܢ. ܠܡܢܐ ܡܒܙܚܝܢ
ܐܢܬܘܢ ܒܐܪ̈ܙܐ ܕܚܝܠܐ ܘܐܠܗܝܐ. ܠܡܢܐ
ܓܘܚܟܐ ܠܟܘܢ ܚܫܝܒܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܡܠܝܬ
ܐܪ̈ܙܐ. ܠܐ ܬܗܘܘܢ ܐܘܡܢ̈ܐ ܣܟܠܐ ܘܬܪܟܒܘܢ
ܠܐܠܗܐ ܠܒܪܢܫܐ ܐܝܟ ܠܘܚܐ ܠܠܘܚܐ ܐܘ ܐܝܟ
ܕܗܒܐ ܠܡܪ̈ܓܢܝܬܐ܀

ܡܢ ܕܗܘܬ ܓܝܪ ܚܕܝܘܬܐ: ܘܐܫܬܘܬܦ
ܠܢ ܒܒܣܪܐ ܘܕܡܐ ܐܠܗܐ ܡܠܬܐ: ܐܝܟ
ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ: ܘܗܘܐ ܒܢ ܚܕ ܘܚܢܢ ܒܗ
ܗܘ ܒܗ ܗܘ ܒܚܠܝܛܘܬܐ ܐܝܕܐ ܕܠܝܬ ܒܗ
ܚܒܠܐ: ܒܗܝ ܚܕܐ ܩܢܘܡܐ ܠܝܬ ܒܗ
ܝܚܝܕܝܘܬܐ ܘܐܦܠܐ ܕܝܠܟ ܘܕܝܠܝ: ܐܠܐ
ܟܠܗܝܢ ܕܐܠܗܐ[1] ܕܒܪܢܫܐ ܘܟܠܗܝܢ ܕܒܪ
ܐܢܫܐ ܕܐܠܗܐ: ܠܘ ܒܒܘܠܒܠܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܐܦܘܠܝܢܪܝܘܣ. ܠܘ ܓܝܪ ܒܕܠܐ ܡܕܥܐ
* ܡܘܕܝܢܢ ܠܡܬܓܫܡܢܘܬܗ ܕܐܠܗܐ
ܐܝܟ ܕܗܘ. ܠܘ ܓܝܪ ܡܡܠܝܢܘܬܐ
ܩܢܘܡܗ ܕܒܪܢܫܐ ܡܫܡܠܝܐ ܝܗܒ
ܠܩܢܘܡܗ ܕܐܠܗܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܗܘ
* ܛܥܝܐ. ܠܘ ܓܝܪ ܠܩܢܘܡܐ ܕܒܪܢܫܐ
ܡܠܝ ܐܠܗܐ ܡܕܡ ܕܚܣܝܪ ܗܘܐ: ܘܗܘܐ
ܠܗ ܒܕܘܟܬ ܢܦܫܐ ܘܒܕܘܟܬ ܡܕܥܐ. ܐܠܐ
ܚܣܝܪܘܬܐ ܕܟܝܢܐ ܐܢܫܝܐ ܡܠܝ: ܒܗܝ

quam commune sicut per acceptionem gratiae. Non socium honoris et auctoritatis tantum sibi fecit Deus hominem. Silete! Quare luditis mysteria tremenda et divina? Quare derisum reputatis oeconomiam mysteriis plenam? Nolite artifices stulti esse, Deumque coniungere cum homine quasi tabulam cum tabula, aut quasi aurum cum margarita.

35. Etenim, postquam fuit unio, et *communicavit nobiscum carni et sanguini*[1] Deus Verbum, ut dixit Paulus, et idem fuit in nobis unus nosque in eo per commixtionem in qua nulla est corruptio, in illa una hypostasi non sunt singularia, nec « mea » et « tua »; sed omnia Dei (sunt) hominis, et omnia hominis (sunt) Dei, non (autem) per confusionem, sicut dixit Apollinarius. Namque non mentis expertem * profitemur incorporationem Dei ad instar illius, quia hypostasim Dei non affirmamus supplere hypostasim hominis, sicut dixit ille * deceptor. Non enim hypostasi hominis supplevit Deus id quod (illi) deerat, nec ei fuit loco animae et loco mentis. Sed id quod humanae naturae deerat, supplevit, quia homo perfectus per omnia absque peccato ex

* L f. 15 v° a.
* V f. 14 r° c.

1. L add. ܟܠܗܝܢ.

1. Hebr., II, 14.

humano genere (γένος) factus est, et per incorporationem suam naturam nostram accepit, ut ipse in nobis esset homo et nos in ipso Deo, non sicut considerat cogitatio indagationis, sed sicut videt cogitatio fidei.

36. Non separavimus illam essentiam in naturam et in naturam, sicut Arius, ut verbum tuum nos calumniatum est. In scriptis nostris legisti nos profiteri unam naturam et unam essentiam omnino, praeterquam quod in hypostasibus Patris et Filii et Spiritus agnoscitur, et nos criminatus es ut Ariani credere. Sed laetamur in criminatione tua, quia haec ipsa est nobis in vitam et tibi in condemnationem. Neque vero ille qui hypostases separat essentiam scindit, nec ille qui hypostases[1] nominat naturam et naturam profitetur, sicut scientiae * L f. 15 v° b. tuae visum est. Ex furore * enim et ira quae cogitationes tuas implent, nescis quid loquaris.

* V f. 14 v° a. 37. Et rursus * me interrogas sicut te : « Illud : Descendit hypostasis de caelo, dicisne metaphorice, an vere ? » — Ego dico : Vere descendit Filius Dei de caelo[2]. Neque reputo hunc descensum sicut illum qui fuit super montem Sinai; nec pono hunc adventum

1. V ܐܦܠ.

1. Ad verbum : *Vel per nominationem hypostaseon.* — 2. Ad verbum : *Ego dico descendisse Filium Dei de caelo.*

ܡܬܓܠܝܢܘܬܐ ܐܝܟ ܗܝ ܡܬܓܠܝܢܘܬܐ ܕܚܙܐ
ܚܙܩܝܐܝܠ: ܘܠܐ ܡܦܚܡ ܐܢܐ ܠܗܕܐ
ܓܠܝܢܘܬܐ ܐܝܟ ܗܝ ܕܚܙܐ ܐܫܥܝܐ ܒܗܝܟܠܐ:
ܘܠܐ ܡܘܕܐ ܐܢܐ ܠܗܘ ܚܙܘܐ ܐܝܟ ܗܘ ܕܚܙܐ
ܕܢܝܐܝܠ ܠܒܪܢܫܐ[1] ܕܐܩܝܡ ܩܕܡ ܥܬܝܩ
ܝܘܡܬܐ. ܬܡܢ ܓܝܪ ܟܠ ܡܕܡ ܒܕܡܘܬܐ
ܗܘܐ ܗܘܐ ܘܥܕܡܐ ܠܚܙܘܐ ܕܥܝܢܐ ܒܠܚܘܕ.
ܗܪܟܐ ܕܝܢ ܟܠ ܡܕܡ ܒܫܪܪܐ ܠܥܠ
ܡܢ ܡܡܠܠܐ ܘܠܐ ܡܬܦܫܩܢ: ܐܝܟ ܕܡܚܘܐ
ܦܘܠܘܣ ܒܡܠܦܢܘܬܗ ܟܕ ܦܘܪܫܢܐ
ܥܒܕ ܒܝܬ ܩܕܡܝܬܐ ܠܗܢܐ ܕܗܘܬ ܒܝܕ ܒܪܐ:
ܒܟܠ ܡܢܘܢ ܥܡ ܘܒܟܠ ܕܡܘܢ ܡܠܠ
ܐܠܗܐ ܥܡ ܐܒܗܬܢ ܒܢܒܝܐ ܡܢ ܩܕܝܡ:
ܘܒܗܠܝܢ ܝܘܡܬܐ ܐܚܪܝܐ ܡܠܠ ܥܡܢ
ܒܒܪܗ. ܘܠܐ ܐܡܪ ܒܕܡܘܬܐ ܕܒܪܗ: ܐܝܟ
ܕܐܡܪ ܕܒܕܡܘܬܐ ܒܐܝܕܐ ܕܢܒܝܐ. ܡܛܠ
* ܕܗܪܟܐ ܒܫܪܪܐ ܗܘ ܒܪܐ ܩܢܘܡܐܝܬ ܐܬܗܦܟ
ܥܡܢ ܘܡܠܠ ܥܡܢ: ܐܝܟ ܗܝ ܕܐܡܝܪܐ
ܒܢܒܝܐ: ܕܥܠ * ܐܪܥܐ ܐܬܚܙܝ ܘܥܡ[2]
ܒܢܝܢܫܐ ܐܬܗܦܟ. ܕܫܘܚܠܦܐ ܕܝܢ ܗܘܐ
ܡܬܝܬܝܬܐ ܘܗܢܐ ܡܚܬܬܐ ܡܢ ܩܕܡܝܬܐ
ܡܘܕܐ ܐܢܐ: ܡܛܠ ܕܒܫܪܪܐ ܘܩܢܘܡܐܝܬ
ܗܘܬ. ܕܐܬܠ ܕܝܢ ܦܘܫܩܐ ܕܐܪܙܗ: ܠܐ ܝܕܥܢܐ.
ܘܠܐ ܐܢ ܡܦܫܩ ܠܝ ܐܢܫ ܐܚܪܢܐ ܠܒܪ
ܡܢ ܣܘܟܠܐ ܕܟܬܒܐ ܡܩܒܠ ܐܢܐ܀

ܘܬܘܒ ܠܘܬ ܡܠܬܐ ܕܢܚܬ ܡܢ

sicut illum adventum quem vidit Ezechiel; nec comparo hanc manifestationem cum illa quam vidit Isaias in templo; nec profiteor hanc visionem sicut illam quam vidit Daniel : (*Vidi*) *hominem qui coram Antiquo dierum adstitit*[1]. Illic enim omnia in figura fiebant, et usque ad visionem oculi tantum; ibi vero omnia in veritate ineffabiliter sunt, nec explanantur. Quod Paulus ostendit in doctrina sua separationem faciens inter primos (descensus) et hunc qui fuit per Filium : *In omnibus partibus et in omnibus figuris olim locutus est Deus cum patribus nostris in prophetis, et in his diebus novissimis locutus est nobiscum in Filio suo*[2]. Nec dixit : « In figura Filii sui », sicut dixit : « In figura per prophetas », quia * ibi vere ipse Filius hypostatice apud nos conversatus est et nobiscum locutus est, sicut dictum est a propheta : *In * terra visus est et cum hominibus conversatus est*[3]. Diversum a primis vero esse hunc adventum et hunc descensum profiteor, quia vere et hypostatice fuit. Dare autem explanationem mysterii huius (descensus) nescio; nec aliud, si quis mihi explicet, praeter sensum Librorum accipio.

* L f. 15 v° c.

* V f. 14 v° b.

38. Et rursus ad Verbum refertur

1. V ܠܒܪ ܐܢܫܐ. — 2. V ܘܥܡ.

1. Dan., VII, 13. — 2. Hebr., I, 1-2. — 3. Baruch, III, 38.

quod descendit de caelo Filius, et ad Christum, et ad Deum, et ad Filium hominis, et ad panem vivum, et ad Iesum. In Libris sanctis enim descensus adventusque et manifestatio attribuuntur his nominibus, quae omnia hypostasim Filii indicant, sicut scriptum est de Verbo : *In mundo erat, et venit in mundum*[1]. Et rursus scriptum est : *Dixit Iesus : Exivi a Patre, et veni in mundum; iterum relinquo mundum, et vado ad Patrem*[2]. Et rursus scriptum est : *Nemo ascendit in caelum, nisi ille qui descendit de caelo, Filius hominis, qui est in caelo*[3]. Et, postquam descendit de caelo, dixit se in caelo esse; et, quemadmodum neque
* L f. 16 r° a. * mendax est hoc : « Est in caelo », nec metaphorice dicitur, ita etiam neque illud : « Descendit de caelo », falsum
* V f. 14 v° c. est, nec[4] metaphorice dicitur. * Et rursus dixit : *Ego sum panis vivus, qui descendi de caelo*[5]. Et rursus dixit : *Panis Dei est ille qui descendit de caelo et dedit vitam mundo*[6]. Et, explanans se hypostasim suam panem vocasse, dixit : *Ego sum panis vivus, qui descendi de caelo*[7]. Et rursus scriptum est : *Murmurabant Iudaei de illo, quia dixisset : De caelo descendi*[8]. Et rursus dixit : *Descendi de caelo, non ut faciam voluntatem meam, sed ut faciam voluntatem eius qui misit me*[9]. Et rursus dixit :

ܫܡܝܐ ܠܒܪܐ ܘܠܡܫܝܚܐ ܘܠܐܠܗܐ ܘܠܒܪܗ ܕܐܢܫܐ
ܘܠܠܚܡܐ ܕܚܝܐ ܘܠܝܫܘܥ. ܟܠܗܝܢ ܓܝܪ
ܫܡܗܐ ܗܠܝܢ ܒܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ ܡܚܝܬܘܬܐ
ܘܡܐܬܝܬܐ ܘܓܠܝܢܐ: ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܟܠܗܘܢ
ܡܚܘܝܢܐ ܕܩܢܘܡܗ ܕܒܪܐ: ܐܝܟ ܗܝ ܕܥܠ ܡܠܬܐ
ܟܬܝܒ: ܕܒܥܠܡܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܘܠܥܠܡܐ
ܐܬܐ ܠܥܠܡܐ. ܘܬܘܒ ܟܬܝܒ: ܕܐܡܪ
ܝܫܘܥ ܕܢܦܩܬ ܡܢ ܐܒܐ ܘܐܬܝܬ ܠܥܠܡܐ:
ܘܬܘܒ ܫܒܩ ܐܢܐ ܠܥܠܡܐ ܘܐܙܠ ܐܢܐ ܠܘܬ
ܐܒܐ. ܘܬܘܒ ܟܬܝܒ: ܕܠܐ ܐܢܫ ܣܠܩ
ܠܫܡܝܐ: ܐܠܐ ܗܘ ܕܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܒܪܗ ܕܐܢܫܐ: ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܫܡܝܐ. ܘܡܢ
ܕܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܐܡܪ ܕܒܫܡܝܐ ܐܝܬܘܗܝ
ܗܘܐ. ܘܐܝܟ ܕܠܐ * ܕܓܠܐ ܗܝ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܒܫܡܝܐ ܘܠܐ ܡܬܚܫܚܐ ܐܡܝܪܐ: ܗܟܢܐ
ܐܦ ܠܐ ܗܝ ܕܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܓܠܐ ܐܘ
ܐܡܝܪܐ ܡܬܚܫܚܐ. * ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܕܐܢܐ ܐܢܐ
ܠܚܡܐ ܕܚܝܐ ܕܢܚܬܬ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܘܬܘܒ
ܐܡܪ: ܕܠܚܡܗ ܕܐܠܗܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘ ܕܢܚܬ
ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܝܗܒ ܚܝܐ ܠܥܠܡܐ. ܘܡܢ
ܡܦܫܩ ܕܠܚܡܐ ܠܩܢܘܡܗ ܩܪܐ ܐܡܪ:
ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܠܚܡܐ ܕܚܝܐ ܕܢܚܬܬ ܡܢ
ܫܡܝܐ. ܘܬܘܒ ܟܬܝܒ: ܕܪܛܢܝܢ ܗܘܘ
ܝܗܘܕܝܐ ܥܠܘܗܝ: ܕܐܡܪ ܗܘܐ ܕܡܢ
ܫܡܝܐ ܢܚܬܬ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܕܢܚܬܬ ܡܢ
ܫܡܝܐ: ܠܐ ܗܘܐ ܕܐܥܒܕ ܨܒܝܢܝ: ܐܠܐ
ܕܐܥܒܕ ܨܒܝܢܗ ܕܡܢ ܕܫܕܪܢܝ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ:

1. Cf. Ioann., I, 9-10. — 2. *Ibid.*, XVI, 28. — 3. *Ibid.*, III, 13. — 4. Ad verbum : *Vel.* — 5. *Ibid.*, VI, 41 et 51. — 6. *Ibid.*, VI, 33. — 7. *Ibid.*, VI, 41 et 51. — 8. *Ibid.*, VI, 41. — 9. *Ibid.*, VI, 38.

ܕܐܒܐ ܩܕܫܢܝ ܘܫܕܪܢܝ ܠܥܠܡܐ. ܘܬܘܒ
ܐܡܪ: ܕܐܝܟܢܐ ܕܠܝ ܫܕܪܬ ܠܥܠܡܐ: ܐܦ
ܐܢܐ ܫܕܪܬ ܐܢܘܢ ܠܥܠܡܐ. ܘܬܘܒ ܡܣܗܕ
ܐܡܪ ܥܠܘܗܝ: ܕܗܘ ܕܡܢ ܠܥܠ ܐܬܐ:
ܠܥܠ ܡܢ ܟܠ ܗܘ. ܗܘ ܕܝܢ ܕܡܢ ܐܪܥܐ
ܗܘ: ܡܢ ܐܪܥܐ ܡܡܠܠ. ܗܘ ܕܝܢ ܕܡܢ
ܫܡܝܐ ܐܬܐ: ܠܥܠ ܡܢ ܟܠ ܗܘ. ܘܡܕܡ
ܕܚܙܐ ܘܫܡܥ ܡܣܗܕ: ܘܣܗܕܘܬܗ ܠܐ ܐܢܫ
ܡܩܒܠ. ܗܘ ܕܝܢ ܕܩܒܠ ܣܗܕܘܬܗ:
ܚܬܡ ܕܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ ܗܘ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ:
* ܕܐܒܐ ܕܫܠܚܢܝ: ܗܘ ܣܗܕ ܥܠܝ. ܘܬܘܒ
ܐܡܪ: ܕܐܬܝܬ ܒܫܡܗ ܕܐܒܝ ܘܠܐ
ܡܩܒܠܝܢ ܐܢܬܘܢ * ܠܝ: ܘܐܢ ܐܚܪܝܢ ܢܐܬܐ
ܒܫܡ ܢܦܫܗ: ܠܗܘ ܬܩܒܠܘܢ. ܘܬܘܒ
ܐܡܪ: ܕܠܐ ܒܥܐ ܐܢܐ ܨܒܝܢܝ: ܐܠܐ ܨܒܝܢܗ
ܕܡܢ ܕܫܕܪܢܝ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܕܡܢ ܕܫܡܥ
ܡܠܬܝ ܘܡܗܝܡܢ ܠܡܢ ܕܫܕܪܢܝ: ܐܝܬ
ܠܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܡܠܦܢܘܬܝ
ܠܐ ܗܘܬ ܕܝܠܝ: ܐܠܐ ܕܗܘ ܕܫܕܪܢܝ. ܘܬܘܒ
ܐܡܪ: ܕܡܢ ܨܒܘܬܐ ܢܦܫܝ ܠܐ ܐܬܝܬ: ܐܠܐ
ܫܪܝܪ ܗܘ ܡܢ ܕܫܕܪܢܝ: ܗܘ ܕܐܢܬܘܢ ܠܐ
ܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܗ. ܐܢܐ ܕܝܢ ܝܕܥ ܐܢܐ ܠܗ:
ܕܡܢ ܠܘܬܗ ܐܢܐ ܘܗܘ ܫܕܪܢܝ. ܘܬܘܒ
ܐܡܪ: ܕܩܠܝܠ ܙܒܢܐ ܥܡܟܘܢ ܐܢܐ:
ܘܐܙܠ ܐܢܐ ܠܘܬ ܡܢ ܕܫܕܪܢܝ. ܘܐܝܟܐ
ܕܐܢܐ ܐܙܠ: ܐܢܬܘܢ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܐܢܬܘܢ

Pater me sanctificavit ac me misit in mundum[1]. Et rursus dixit : *Sicut me misisti in mundum, et ego misi eos in mundum*[2]. Et rursus dixit Ioannes de eo : *Qui desursum venit, super omnes est. Qui est de terra, de terra loquitur. Qui de caelo venit, super omnes est. Et quod vidit et audivit, testatur; et testimonium eius nemo accipit. Ille qui accepit eius testimonium, signavit quia Deus verax est*[3]. Et rursus dixit : * *Pater qui misit me, ipse testimonium perhibet de me*[4]. Et rursus dixit : *Veni in nomine Patris mei, et non accipitis* * *me; et si alius venerit in nomine suo, illum accipietis*[5]. Et rursus dixit : *Non quaero voluntatem meam, sed voluntatem eius qui misit me*[6]. Et rursus dixit : *Qui verbum meum audit, et credit ei qui misit me, habet vitam aeternam*[7]. Et rursus dixit : *Mea doctrina non est mea, sed eius qui misit me*[8]. Et rursus dixit : *A me ipso non veni, sed est verax qui misit me, ille quem vos nescitis. Ego scio eum, quia ab ipso sum, et ipse me misit*[9]. Et rursus dixit : *Modicum tempus vobiscum sum : et vado ad eum qui me misit. Et quo ego vado, vos non potestis venire*[10]. Et rursus dixit : *Verum est testimonium meum, quia scio unde veni, et quo vado*[11]. Et rursus dixit : *Solus non fui, sed ego et Pater meus*

* L f. 16 r° b.

* V f. 15 r° a

1. Ioann., x, 36. — 2. *Ibid.*, xvii, 18. — 3. *Ibid.*, iii, 31-33. — 4. *Ibid.*, v, 37. — 5. *Ibid.*, v, 43. — 6. *Ibid.*, v, 30. — 7. *Ibid.*, v, 24. — 8. *Ibid.*, vii, 16. — 9. *Ibid.*, vii, 28-29. — 10. *Ibid.*, vii, 33 et viii, 21. — 11. *Ibid.*, viii, 14.

qui misit me[1]. Et rursus dixit : *Ego sum, qui testimonium perhibeo de me ipso : et Pater meus qui misit me, ipse testimonium perhibet de me*[2]. Et
* L f. 16 r° c. rursus dixit : *Vos* * *de deorsum estis, et ego de supernis sum. Et vos de mundo hoc estis, et ego non fui de hoc*
* V f. 15 r° b. * *mundo*[3]. Et rursus dixit : *Qui misit me verax est : et haec quae audivi ab eo, loquor in mundo*[4]. Et rursus dixit : *Qui me misit mecum est, et non reliquit me solum Pater meus*[5]. Et rursus dixit : *Ego ex Deo processi et veni; neque a me ipso veni, sed ipse me misit*[6]. Et rursus dixit : *Me oportet operari opera eius qui misit me, donec dies est*[7]. Et rursus dixit : *Ego veni, ut vitam habeant et abundantius habeant*[8]. Et rursus dixit : *Ego lux in mundum veni*[9]. Et rursus dixit : *Non enim veni, ut iudicem mundum, sed ut vivificem mundum*[10]. Et rursus dixit : *Pater qui misit me, ipse mihi mandatum dedit, quid dicam, et quid loquar*[11]. Et rursus dixit : *Modicum tempus vobiscum sum, et vado ad eum, qui me misit*[12]. Et rursus dixit : *Hoc verbum quod audistis, non est meum, sed Patris qui misit me*[13]. Et
* L f. 16 v° a. rursus angelus * ad Virginem dixit : *Virtus Altissimi obumbrabit tibi*[14]. Et

ܠܡܫܠܬܐ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܕܫܪܝܪܐ ܗܝ ܣܗܕܘܬܝ:
ܡܛܠ ܕܝܕܥ ܐܢܐ ܡܢ ܐܝܟܐ ܐܬܝܬ
ܘܠܐܝܟܐ ܐܙܠ ܐܢܐ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܕܠܐ ܗܘܝܬ
ܒܠܚܘܕܝ: ܐܠܐ ܐܢܐ ܘܐܒܐ ܕܫܕܪܢܝ. ܘܬܘܒ
ܐܡܪ: ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܕܣܗܕ ܐܢܐ ܥܠ ܢܦܫܝ:
ܘܐܒܐ ܕܫܕܪܢܝ: ܗܘ ܣܗܕ ܥܠܝ. ܘܬܘܒ
ܐܡܪ: ܐܢܬܘܢ * ܡܢ ܕܠܬܚܬ ܐܢܬܘܢ
ܘܐܢܐ ܡܢ ܕܠܥܠ ܐܢܐ: ܘܐܢܬܘܢ ܡܢ ܗܢܐ
ܥܠܡܐ ܐܢܬܘܢ ܘܐܢܐ ܠܐ ܗܘܝܬ ܡܢ ܗܢܐ
* ܥܠܡܐ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܕܡܢ ܕܫܕܪܢܝ ܫܪܝܪ
ܗܘ ܘܗܠܝܢ[1] ܕܫܡܥܬ ܡܢܗ[2] ܡܡܠܠ
ܐܢܐ ܒܥܠܡܐ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܕܡܢ ܕܫܕܪܢܝ
ܥܡܝ ܐܝܬܘܗܝ ܘܠܐ ܫܒܩܢܝ ܒܠܚܘܕܝ
ܐܒܝ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܕܐܢܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܢܦܩܬ
ܘܐܬܝܬ: ܘܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܨܒܘܬܐ ܢܦܫܝ ܐܬܝܬ:
ܐܠܐ ܗܘ ܫܕܪܢܝ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܕܠܝ ܘܠܐ
ܕܐܥܒܕ ܥܒܕܐ ܕܡܢ ܕܫܕܪܢܝ ܥܕ ܐܝܡܡܐ
ܗܘ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܕܐܢܐ ܐܬܝܬ ܕܚܝܐ ܢܗܘܘܢ
ܠܗܘܢ ܘܡܕܡ ܕܝܬܝܪ ܢܗܘܐ ܠܗܘܢ. ܘܬܘܒ
ܐܡܪ: ܕܐܢܐ ܢܘܗܪܐ ܐܬܝܬ ܠܥܠܡܐ. ܘܬܘܒ
ܐܡܪ: ܠܐ ܓܝܪ ܐܬܝܬ ܕܐܕܘܢ ܠܥܠܡܐ:
ܐܠܐ ܕܐܚܐ ܠܥܠܡܐ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܕܐܒܐ
ܕܫܕܪܢܝ: ܗܘ ܝܗܒ ܠܝ ܦܘܩܕܢܐ ܡܢܐ
ܐܡܪ ܘܡܢܐ ܐܡܠܠ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ:
ܕܩܠܝܠ ܙܒܢܐ ܥܡܟܘܢ ܐܢܐ ܘܐܙܠ ܐܢܐ

1. V ܘܐܠܝܢ. — 2. V add. ܗܢܝܢ.

1. Ioann., VIII, 16. — 2. *Ibid.* VIII, 18. — 3. *Ibid.*, VIII, 23. — 4. *Ibid.*, VIII, 26. — 5. *Ibid.*, VIII, 29. — 6. *Ibid.*, VIII, 42. — 7. *Ibid.*, IX, 4.
8. *Ibid.*, X, 10. — 9. *Ibid.*, XII, 46. — 10. *Ibid.*, XII, 47. — 11. *Ibid.*, XII, 49. — 12. *Ibid.*

ܠܥܠܡܐ ܡܢ ܕܢܬܝܠܕ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܕܡܫܠܡܘܬܐ
ܗܕܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܐܝܬܘܗܝ: ܠܐ ܗܘܬ ܕܝܠܗ:
ܐܠܐ ܕܐܚܐ ܕܢܬܝܠܕ. ܘܗܠܝܢ ܡܠܐܟܐ ܐܡܪ
* ܠܬܐܘܡܬܐ: ܕܚܝܠܗ ܕܡܠܟܐ ܢܚܬ
ܠܥܠܡܐ. ܘܦܘܠܘܣ ܐܡܪ: ܕܫܕܪ ܐܠܗܐ
ܠܒܪܗ. ܘܬܘܒ: ܫܕܪ ܐܠܗܐ ܠܒܪܗ ܒܕܡܘܬܐ
ܕܒܣܪܐ ܕܚܛܝܬܐ: ܡܛܠܬܗ * ܕܚܛܝܬܐ.
ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܐܬܐ
ܠܥܠܡܐ ܕܢܚܐ ܠܚܛܝܐ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ:
ܕܗܘ ܕܢܚܬ: ܗܘܝܘ ܗܘ ܕܣܠܩ ܠܥܠܠ
ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܫܡܝܐ: ܕܢܡܠܐ ܟܠ. ܘܬܘܒ
ܐܡܪ: ܕܠܐ ܬܐܡܪ ܒܠܒܟ ܕܡܢܘ ܣܠܩ
ܠܫܡܝܐ ܘܐܚܬ ܠܡܫܝܚܐ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ:
ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܪܒ ܟܘܡܪܐ
ܕܛܒܬܐ ܕܣܥܪ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ: ܕܣܪܩ ܢܦܫܗ
ܘܕܡܘܬܐ ܕܥܒܕܐ ܢܣܒ. ܘܬܘܒ ܕܘܝܕ ܐܡܪ:
ܕܢܚܘܬ ܐܝܟ ܡܛܪܐ ܥܠ ܓܙܬܐ. ܘܬܘܒ
ܐܡܪ: ܕܚܘܐ ܓܢܒܪܘܬܟ ܘܬܐ ܠܦܘܪܩܢܢ.
ܘܬܘܒ ܢܒܝܐ ܐܚܪܢܐ ܐܡܪ: ܕܢܐܬܐ ܠܢ ܐܝܟ
ܡܛܪܐ ܘܐܝܟ ܒܟܝܪܐ ܘܡܪܘܐ ܠܐܪܥܐ܀

ܗܠܝܢ ܗܟܝܠ ܟܠܗܘܢ ܩܠܐ
ܘܣܓܝܐܐ ܕܕܡܝܢ ܠܗܘܢ: ܥܠ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ
ܐܡܝܪܢ ܒܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ: ܕܢܚܬ ܘܕܐܬܐ
ܘܕܐܫܬܕܪ ܘܕܐܫܬܠܚ ܘܕܐܬܓܠܝ
ܘܕܐܬܚܙܝ: ܘܠܘ ܥܠ ܗܘ ܒܪܢܫܐ ܐܡܝܪܢ:
ܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ * ܡܦܫܩܝܢ ܐܢܬܘܢ. ܠܘ ܓܝܪ
ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܠܥܠܡܐ ܕܢܚܐ ܡܫܬܡܗܢܘܬܐ

Paulus dixit : *Misit Deus Filium suum*[1]. Et rursus : *Misit Deus Filium suum in similitudinem carnis peccati, propter * peccatum*[2]. Et rursus dixit : *Iesus Christus venit in mundum, peccatores vivificare*[3]. Et rursus dixit : *Ille qui descendit, ipse est qui ascendit super omnes caelos, ut impleret omnia*[4]. Et rursus dixit : *Ne dicas in corde tuo : Quis ascendit in caelum et Christum deduxit*[5]*?* Et rursus dixit : *Christus qui venit, factus est summus sacerdos bonorum quae operatus est*[6]. Et rursus dixit : *Semetipsum exinanivit, et formam servi accepit*[7]. Et rursus David dixit : *Descendet sicut pluvia in vellus*[8]. Et rursus dixit : *Ostende potentiam tuam, et veni salutis nostrae causa*[9]. Et rursus propheta alius dixit : *Veniet ad nos sicut pluvia et sicut (imber) vernalis qui terram inebriat*[10].

* V f. 15 r° c.

39. Hae omnes voces igitur multaeque eis similes de Filio Dei dicuntur in Libris sanctis : Descendit, et : Venit, et : Missus est, et : Legatus est, et : Manifestatus est, et : Revelatus est; de illo homine autem non dicuntur, sicut vos * explanatis. Adventus enim nominatur non ex Virgine ad mun-

* L. f. 16 v° b.

1. Gal., IV, 4. — 2. Rom., VIII, 3. — 3. I Tim., I, 15.— 4. Eph., IV, 10. — 5. Rom., X, 6. — 6. Cf. Hebr., IX, 11. — 7. Philip., II, 7. — 8. P[s]. LXXI, 6. — 9. Ps. LXXIX, 3. — 10. Osee, VI, 3.

dum, (ita) ut eum dicamus hominis esse, sed ex essentia ad humanitatem, quod eum manifestat Verbi Dei esse. Namque exinanitionem vocavit beatus Paulus hunc descensum de caelo, * et illam habitationem hypostaticam in Virgine[1] cum sit ubique.

* V f. 15 v° a.

40. Neque enim accipimus has omnes voces quas diximus, multasque eis similes in novo Testamento (διαθήκη) notatas, metaphorice dici; nec hunc adventum et descensum hypostaseos Dei assimilamus illi qui in Testamento (διαθήκη) veteri de ea scribitur. Namque illic scriptum est Deum super montem Sinai descendisse; et scimus in figura fuisse illum descensum et ceteras omnes manifestationes in prophetis notatas: quae enim eodem modo quoque visiones et figurae vocantur. Et Ioannes rursus, ut mysterii particeps scientiae oeconomiae Dei prioris et posterioris, nobis declaravit: *Deum nemo vidit unquam*[2], et, docens illum qui in veteri (Testamento) nullis prophetis hypostatice * aut naturaliter apparuit, ibi hominibus manifestatum esse in incorporatione sua, dixit: *Verbum vitae manifestatum est, et vidimus oculisnostris et contrectavimus manibus*

* L f. 16 v° c.

ܠܗ[1] ܡܬܐܠܗܬܐ[2]: ܕܢܐܡܪ ܕܒܪܢܫܐ ܗܘ. ܐܠܐ
ܡܢ ܐܝܬܘܬܐ ܠܘܬ ܐܢܫܘܬܐ: ܗܕܐ ܕܡܓܠܝܐ
ܕܡܠܬܐ ܗܘ ܕܐܠܗܐ. ܠܗܕܐ ܓܝܪ
ܡܣܪܩܘܬܐ ܕܡܢ ܫܡܝܐ: ܩܪܐ ܛܘܒܢܐ
ܦܘܠܘܣ * ܗܘܪܕܐ: ܘܠܗܘ ܕܒܥܡܪ
ܒܒܬܘܠܬܐ ܩܢܘܡܐܝܬ ܟܕ ܐܝܬܘܗܝ
ܒܟܠ ܕܘܟ܀

ܘܠܐ ܓܝܪ ܠܟܠܗܝܢ ܩܠܐ ܕܐܡܪܢ
ܘܕܡܝ ܣܓܝܐܐ ܕܐܟܘܬܗܝܢ ܕܪܫܝܡܢ
ܒܕܝܬܝܩܐ ܚܕܬܐ: ܠܗ ܫܐܝܠܐܝܬ
ܡܬܡܠܠܢ ܕܐܡܪܢ: ܘܠܐ ܡܕܡܝܢ
ܚܢܢ ܗܕܐ ܡܐܬܝܬܐ ܘܡܚܬܬܐ ܕܩܢܘܡܐ
ܕܐܠܗܐ ܠܗܘ ܕܒܕܝܬܝܩܐ ܥܬܝܩܬܐ
ܥܠܝܗ ܕܟܬܝܒ. ܬܡܢ ܓܝܪ ܟܬܝܒ: ܕܢܚܬ
ܐܠܗܐ ܥܠ ܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ. ܘܝܕܥܝܢ ܚܢܢ
ܕܒܕܡܘܬܐ ܗܘܬ ܗܝ ܡܚܬܬܐ ܥܡ ܫܪܟܐ
ܕܟܠܗܘܢ ܓܠܝܢܐ ܕܪܫܝܡܝܢ ܒܢܒܝܐ.
ܐܦ ܗܠܝܢ ܓܝܪ ܒܗܢܐ ܦܘܪܣܐ ܚܙܘܐ ܘܕܡܘܬܐ.
ܡܬܩܪܝܢ ܠܗܝܢ: ܐܝܟ ܕܝܢ ܐܪܙܐ ܕܝܕܥܬܐ
ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܩܕܡܝܬܐ ܘܐܚܪܝܬܐ:
ܚܘܝ ܠܢ ܕܠܐܠܗܐ ܡܡܬܘܡ[3] ܐܢܫ ܠܐ
ܚܙܐ. ܘܟܕ ܡܠܦ ܕܗܘ ܕܠܐ ܐܬܚܙܝ
ܒܥܬܝܩܬܐ ܩܢܘܡܐܝܬ * ܐܘ ܟܝܢܐܝܬ
ܠܚܕ ܡܢ ܢܒܝܐ: ܗܪܟܐ ܐܬܓܠܝ ܠܒܢܝܢܫܐ
ܒܡܬܓܫܡܢܘܬܗ: ܐܡܪ: ܕܡܠܬܐ ܕܚܝܐ
ܐܬܓܠܝ ܘܚܙܝܢ ܒܥܝܢܝܢ ܘܓܫܢ ܒܐܝܕܝܢ.

1. V et L ܠܗ. 2. V ܡܬܐܠܗܬܐ. — 3. V ܡܡܬܘܡ ܡܢ.

ܘܠܗܘ ܕܦܣܩܗ ܠܐ ܡܬܚܙܝܢܐ ܒܥܬܝܩܬܐ:
ܠܗ ܕܝܢ ܠܗ ܐܟܬܒ ܡܬܚܙܝܢܐ ܒܚܕܬܐ:
ܓܫܡܐܝܬ. ܡܛܠ ܕܗܘ ܕܡܬܚܙܐ ܗܘܐ
ܠܩܕܡܝܐ ܒܕܡܘܬܐ[1]: ܗܘ ܐܬܓܠܝ ܠܐܚܪܝܐ
ܒܚܙܘܐ ܫܪܝܪܐ܀

ܗܟܢܐ ܓܝܪ ܐܟܬܒ ܫܠܝܚܐ:
ܕܐܬܓܠܝ ܒܒܣܪ: ܠܐ ܐܝܟ ܚܢܐ ܒܚܢܐ.
ܗܟܢܐ ܓܝܪ ܐܦ ܒܢܒܝܐ ܘܒܟܐܢܐ ܘܙܕܝܩܐ
ܟܠܗܘܢ ܐܬܓܠܝ ܐܠܗܐ: ܟܕ ܥܒܕ
ܒܐܝܕܝܗܘܢ ܐܬܘܬܐ ܘܬܕܡܪܬܐ: ܐܝܟ ܕܒܝܕ
ܡܘܫܐ ܘܝܫܘܥ ܘܐܠܝܐ ܘܐܠܝܫܥ ܘܫܪܟܐ
ܕܢܒܝܐ ܘܙܕܝܩܐ ܘܐܒܗܬܐ. ܘܬܘܒ ܐܦ ܒܝܕ
ܟܠܗ ܥܡܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܟܬܝܒ: ܕܐܬܓܠܝ
ܐܠܗܐ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ ܒܝܕ ܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܗܝ ܕܒܟܠ ܐܣܟܝܡܝܢ ܚܘܝ ܠܗܘܢ.
ܠܐ ܕܝܢ ܒܕܡܘܬܐ ܕܗܠܝܢ ܡܬܓܠܝܢܘܬܐ
ܗܝ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ ܕܐܬܓܠܝ ܒܒܣܪ:
ܐܠܐ ܒܚܙܘܐ ܕܡܬܓܫܡܢܘܬܐ ܕܩܢܘܡܗ.
ܐܝܟ ܕܡܬܚܙܐ ܐܢܫ ܒܝܕ ܢܦܫܗ ܐܘ[3]
ܒܝܕ ܥܒܕܗ ܐܘ ܒܝܕ ܫܠܝܚܗ: ܘܐܚܪܬܐ
ܗܝ ܚܙܘܐ ܕܒܝܕ ܡܨܥܝܘܬܐ ܕܐܝܙܓܕܐ
ܘܐܚܪܬܐ ܗܝ ܚܙܘܐ ܕܝܠܗ ܕܩܢܘܡܐ.
ܬܡܢ ܕܝܢ ܒܚܙܘܐ ܫܪܝܪܐ ܐܬܚܙܝ ܐܠܗܐ
ܘܠܐ ܒܫܘܐܠܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܢܬ ܚܫܒܬ܀

ܠܐ ܓܝܪ ܣܝܡܝܢܢ ܗܝܡܢܘܬܐ ܒܡ
ܡܠܐ ܕܫܘܐܠܐ ܐܝܟܘܬܟ. ܘܕܐܬܓܫܡ

1. V ܒܕܡܘܬܐ. — 2. V ܒ. — 3 V ܒܝܕ ܢܦܫܗ.

nostris[1]. Et illum quem affirmavit invisibilem in veteri (Testamento), eumdem scripsit corporaliter visibilem in novo, quia ille qui primis apparebat in figuris, novissimis ipse revelatus est in visione vera.

41. Sic enim * scripsit Apostolus : (**Deus**) *manifestatus est in carne*[2], non autem sicut alius in alio. Hoc modo enim etiam per prophetas omnesque iustos manifestatus est Deus, per eos faciens signa et prodigia, ut per Moysen et Iosue et Eliam et Eliseum et ceteros prophetas et iustos et patres. Et rursus etiam per totum populum Iudaeorum scriptum est hominibus Deum manifestatum esse per oeconomiam quam omnibus modis ad eos ostendit. Non vero ad instar harum (manifestationum) intellegimus illud quod dixit Paulus : *Manifestatus est in carne,* sed in visione incorporationis hypostaseos suae. Ita apparet aliquis per semetipsum, aut per servum suum, aut per legatum suum; et alia est visio quae per mediationem * nuntii (fit), et alia est ipsa visio hypostaseos. Ibi vero in visione vera apparuit Deus, non autem metaphorice, sicut tu cogitasti.

* V f. 15 v° b.

* L f. 17 r° a.

42. Non enim ponimus fidem in verbis metaphoricis, sicut tu. Et

1. I Ioann., I, 1. — 2. I Tim., III, 16.

Doctrina tua intelleget tuam esse fidem metaphoricam, quia dixisti illud : « Descendit Deus et venit Deus », neque hypostatice nec vere
V f. 15 v° c. * dici. Et si nullum ex his creditur, metaphoricum ergo est verbum et ad instar visionum per quas Deus olim revelabatur, et ibi quoque eodem modo revelatus est.

43. Sed videamus quomodo nos opprimat interrogatione ipse hic disputator.

44. « Illud : Descendit hypostasis de caelo, utrum (ἆρα) dicis metaphorice, an vere? Si metaphorice, noli ponere fidem in verbis metaphoricis; et, si vere, ostende quomodo (descenderit). »

45. Hoc est responsum huius sapientis. Sed etiam a nobis audi, o docte, nihil metaphoricum et figuratum in Testamento (διαθήκη) novo de hypostasi Filii scriptum esse; namque
* L f. 17 r° b. illic in veteri * figurae fuerunt, hic vero ipse (Pater) in hypostasi Filii nobiscum locutus est. Sic enim Paulus scripsit : *Locutus est nobiscum Pater per Filium suum,* non autem Verbum Filius per hominem alium; nec dixit : « In figura Filii », ut dixit : *Per prophetas in figuris et in partibus locutus est*[1]. Sed, sicut congregatum est illud : « Divisiones et partes »,

ܪܡܙܬ ܕܕܝܠܟ ܗܝ ܗܝܡܢܘܬܐ ܫܐܝܠܬܐ
ܕܐܡܪܬ: ܕܗܝ ܕܢܚܬ ܐܠܗܐ ܘܐܬܐ ܐܠܗܐ:
ܠܐ ܩܢܘܡܐܝܬ ܘܠܐ ܫܪܝܪܐܝܬ[1] ܡܬܐܡܪܐ.
* ܘܐܢ[2] ܚܕܐ ܡܢ ܗܠܝܢ ܠܐ ܡܬܗܝܡܢܐ:
ܫܐܝܠܬܐ ܗܝ ܡܟܝܠ ܡܠܬܐ ܘܒܕܡܘܬܐ
ܕܚܙܘܐ ܗܠܝܢ ܕܡܢ ܩܕܝܡ ܡܬܓܠܐ ܗܘܐ
ܒܗܘܢ ܐܠܗܐ: ܘܐܦ ܗܪܟܐ ܗܟܢܐ ܐܬܓܠܝ܀
ܐܠܐ ܢܚܙܐ ܐܝܟܢܐ ܐܠܨ ܠܢ ܒܫܐܠܬܐ
ܗܘ ܗܢܐ ܕܪܘܫܐ܀

ܗܝ ܠܡ ܕܢܚܬ ܩܢܘܡܐ ܡܢ ܫܡܝܐ:
ܫܐܝܠܐܝܬ ܐܡܪܬ ܠܗ ܐܪܐ: ܐܘ ܫܪܝܪܐܝܬ܀
ܐܢ ܫܐܝܠܐܝܬ: ܠܐ ܬܣܝܡ ܗܝܡܢܘܬܐ ܡܢ
ܡܠܐ ܫܐܝܠܬܐ. ܘܐܢ ܫܪܝܪܐ: ܚܘܐ ܐܝܟܢܐ܀

ܗܢܐ ܗܝ ܦܢܝܬܗ ܕܚܟܝܡܐ ܗܢܐ. ܐܠܐ
ܫܡܥ ܐܦ ܡܢܢ: ܐܘ ܪܗܛܐ: ܕܡܕܡ ܕܫܐܝܠ
ܘܡܕܡܝ ܒܕܝܐܬܝܩܐ ܚܕܬܐ ܥܠ ܩܢܘܡܐ
ܕܒܪܐ ܠܐ ܐܬܟܬܒ. ܡܛܠ ܕܬܡܢ
ܒܥܬܝܩܬܐ * ܕܡܘܬܐ ܗܘܝ: ܗܪܟܐ ܕܝܢ ܗܘ
ܒܩܢܘܡܗ ܕܒܪܐ ܡܠܠ ܥܡܢ. ܗܟܢܐ
ܓܝܪ ܐܟܬܒ ܦܘܠܘܣ: ܕܡܠܠ ܥܡܢ
ܐܒܐ ܒܝܕ ܒܪܗ: ܘܠܐ ܡܠܬܐ ܒܪܐ ܒܝܕ
ܒܪ ܐܢܫܐ ܐܚܪܢܐ. ܘܠܐ ܐܡܪ ܕܒܕܡܘܬܐ ܕܒܪܐ:
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܕܒܝܕ ܢܒܝܐ ܒܕܡܘܬܐ
ܘܒܡܢܘܬܐ ܡܠܠ. ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܐܬܟܢܫ ܗܝ
ܕܦܠܓܘܬܐ ܘܡܢܘܬܐ ܘܐܫܬܠܡ ܠܟܘܢ

1. V ܫܪܝܪܐܝܬ. — 2. V ܘܐܢ.

1. Cf. Hebr., 1, 1-2.

ܚܣܝܪܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܓܫܡܢܝܬܐ: ܗܘܝܢܐ ܐܦ
ܗܘ ܕܫܪܪܐ · ܘܓܡܝܪܘܬܐ ܕܐܬܓܠܝ ܠܢܒܝܐ
ܐܬܡܠܠܬ ܒܗܘ ܕܒܢܝ ܩܢܘܡܐ ܕܒܪܐ
ܡܠܠ ܐܒܐ ܥܡ ܒܢܝܢܫܐ. ܘܐܝܟ ܕܠܐ
ܡܬܠܐܝܬ ܗܘܬ ܡܬܠܡܕܢܘܬܗ ܕܒܪܐ: ܗܟܢܐ
ܘܐܦܠܐ ܚܙܘܐ ܕܒܗ ܐܬܓܠܝ ܐܬܝܗܘܗܝ
ܡܬܠܐ. ܘܐܝܟ ܕܚܙܘܗ ܕܫܪܪܐ ܗܘ: ܗܟܢܐ
ܟܘܬܗ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܐܦ ܡܚܬܬܗ. ܫܪܪܐ ܗܘ
ܓܝܪ ܟܠܗ ܡܕܒܪܢܘܬܐ܀

contentaque sunt omnia in una oeconomia perfecta, ita etiam hoc : « Visiones * et figurae », per quas revelatus est prophetis, completum est per hoc : *Per hypostasim Filii locutus est Pater cum hominibus*. Et sicut non metaphorica fuit doctrina Filii, ita nec visio per quam revelatus est, metaphorica est. Et sicut visio eius vera est, ita eius descensus quoque est eiusmodi : namque tota oeconomia veritas est. * V f. 16 r° a

ܐܠܐ ܐܡܪ: ܕܦܫܘܩ ܠܝ ܕܐܝܟܢܐ ܢܚܬ
ܩܢܘܡܐ܀

46. Sed (sapiens) dicit : « Explana mihi quomodo descenderit hypostasis. »

ܐܪܐ: ܘܡܛܠ ܕܠܐ ܝܕܥܢܐ ܕܐܦܫܘܩ:
ܠܐ ܢܚܬ · ܘܡܛܠ ܕܠܐ ܡܕܪܟ ܐܢܐ ܐܪܙܐ
ܕܡܐܬܝܬܗ: ܡܬܓܕܒܐ ܠܗ ܡܐܬܝܬܗ ·
ܐܢܬ ܕܝܢ ܐܡܪܬ: ܕܠܐ ܡܬܠܐܝܬ ܐܬܐ ܘܠܐ
ܫܪܝܪܐܝܬ ܘܠܐ ܩܢܘܡܐܝܬ ܘܠܐ * ܟܝܢܐܝܬ.
ܘܡܢܘ ܕܠܐ ܢܓܚܟ ܒܟ: ܕܒܡܠܬܟ[1]
ܓܘܚܟܐ ܥܒܕܬܝܗ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܘܙܢܝܬ
ܠܟܠܗ ܚܫܚܬܐ ܕܡܠܐ ܕܬܘܕܝܬܢ ·· ܐܢ
ܓܝܪ ܘܠܐ ܒܚܕ ܡܢ ܗܠܝܢ ܐܣܟܡܐ
ܡܬܗܝܡܢܐ ܡܚܬܬܐ: ܠܓܠܐ ܡܕܡ
ܕܫܪܝܪ ܒܡܫܡܥܬܐ: ܐܠܐ ܣܪܝܩܘܬܐ ܗܝ
ܟܠܗ ܡܠܦܢܘܬܢ ܘܒܛܝܠܢ ܩܠܝܢ. ܡܛܠ
ܕܫܬܐܣܬܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܟܠܗ ܡܚܬܬܐ
ܗܝ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܫܡܝܐ: ܘܐܢ ܡܬܓܕܒܐ
ܗܕܐ: ܟܠܗ * ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܡܬܗܦܟܐ܀

47. Num (ἄρα), et quia nescio explanare, non descendit? (Num), et quia mysterium eius adventus non deprehendo, falsus dicitur eius adventus? [1] Tu vero dixisti : « Neque metaphorice venit, nec vere, nec hypostatice, nec * naturaliter. » Et quis te non rideat, qui verbo tuo derisum ostenderis oeconomiam et adulteraveris totum usum verborum professionis nostrae? Etenim, si et nullis his speciebus (σχῆμα) creditur descensus, publice nihil verum est; sed vanitas est tota doctrina nostra irritaeque voces, quia descensus Dei de caelo fundamentum est totius oeconomiae; et, si falsus hic dicitur, tota * oeconomia evertitur. * L f. 17 r° c. * V f. 16 v° b.

1. L ܘܒܡܠܬܟ.

verba tua verbis tuis confutari; nec scivisti quam ineptum sit et stultum quod scripseris, nempe impietate plenum et blasphemia? Quomodo enim (id) oblitus es a te petendum esse: Si nomen Filii et Christi hypostasim non indicat, quid aliud indicat? Etenim * aliud ponitur prope hypostasim, et vocatur Christus et Filius et Verbum et Unicus, non autem ipsa hypostasis. Et si de alio * haec nomina dicuntur, quibus nominibus ergo ipsa hypostasis vocatur et quibus designationibus nobis manifestata est? Namque unum ex duobus apparet: Aut non est Filius in hypostasi, et vacua sunt nomina quae dicuntur; aut, si est, et (si) haec nomina ad eam non pertinent, nondum manifestata est nec cognita est. Si vero ad hypostasim Filii pertinent hae designationes, ergo haec est hypostasis quae de caelo descendit, quanquam hypostasim non dicimus a natura separatam esse, nec nominationem ab hypostasi scindimus, nec rursus cum discessione et evacuatione regionis descensum hypostaseos intellegimus: quae omnia enim a verbo veritatis aliena sunt. Ergo sine intellegentia et sine fide Doctrina tua locuta est; namque hae interrogationes tibi non interrogandae erant, sed aut a paganis aut ab Iudaeis interrogantur, et puto,

* L f. 19 r° b.

* V f. 17 v° c.

1. V — 2. V